

அட்டவணை

பாடல்	எண்	பக்கம்	பாடல்	எண்	பக்கம்
அமைவுற்றடைய	114	3	கொந்துவார்	130	68
அரகரசிவனரி	115	7	சினத்தவர்	131	74
இருப்பவல்	116	11	சினத்திலத்தினை	132	78
இருமலுரோக	117	16	தாக்கமரு	133	83
உடலினூடு	118	19	துப்பாரப்பா	134	89
உடையவர்	119	23	தொக்கறா	135	93
உய்யஞான	120	27	நிலையாத	136	98
எத்தனைகலாதி	121	31	நினைத்த	137	102
எலுப்புநாடி	122	35	பகலிராவி	138	104
எனக்கெனயாவும்	123	40	பருத்தபற்சிரத்தினை	139	108
எனையடைந்த	124	44	பொற்பதத்தினை	140	113
ஏதுபுத்தி	125	48	முத்துத்	141	117
கலைமடவார்	126	52	வட்டவாட்டன	142	121
கவடுற்ற	127	56	வரிக்கலை	143	125
கனைத்ததிர்	128	61	வினைக்கின	144	129
கிறிமொழி	129	63	வெற்றிசெய	145	134

Meaning and explanations provided by Dr. C.R. Krishnamurti,
Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada
Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

114

திருத்தணிகை

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனதான

அமைவுற் றடையப் பசியுற் றவருக்	
கமுதைப் பகிர்தற்	கிசையாதே
அடையப் பொருள்கைக் கிளமைக் கெனவைத்	
தருள்தப் பிமதத்	தயராதே
தமர்சுற் றியழப் பறைகொட் டியிடச்	
சமனெட் டுயிரைக்	கொடுபோகுஞ்
சரிரத் தினைநிற் குமெனக் கருதித்	
தளர்வுற் றொழியக்	கடவேனோ
இமயத் துமயிற் கொருபக் கமனித்	
தவருக் கிசையப்	புகல்வோனே
இரணத் தினிலெற் றுவரைக் கழுக்குக்	
கிரையிட் டிடுவிக்	ரமவேலா
சமயச் சிலுகிட் டவரைத் தவறித்	
தவமுற் றவருட்	புகநாடும்
சடுபத் மமுகக் குகபுக் ககனத்	
தணியிற் குமரப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

அமை உற்று அடைய பசி உற்றவருக்கு
அமுதை பகிர்தற்கு இசையாதே

அடையப் பொருள கை இளமைக்கு என வைத்து
அருள் தப்பி மதத்து அயராதே

தமர் சுற்றி அழ பறை கொட்டி இட
சமன் நெட்டு உயிரைக் கொடு போகும்

சரிரத்தினை நிற்கும் என கருதி
தளர் உற்று ஒழிய கடவேனோ
இமயத்து மயிற்கு ஒரு பக்கம் அளித்து
அவருக்கு இசைய புகல்வோனே
இரணத்தினில் எற்றுவரை கழுக்கு
இரை விட்டிடும் விக்ரம வேலா
சமய சிலுகில் இட்டவரை தவறி
தவம் உற்ற அவருள் புக நாடும்
சடு பத்ம முக குக புக்கு கனம்
தணியில் குமரப் பெருமானே.

பத உரை

அடையப் பசி உற்றவருக்கு = முற்றும் பசியுடன் வந்தவருக்கு.
அமைவுற்று = மன அமைதியுடன். அமுதை = அன்னத்தை.
பகிர்தற்கு = ஒரு பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு. இசையாதே
= மனம் வராமல்.

அடையப் பொருள் = வைத்துள்ள எல்லா பொருளையும். கை =
கைவசத்தே. இளமைக்கு என = (தாம் வரவர இளமை
அடைவது போல்) தமது இளமைப் பருவத்துக்கு எனச் சேகரித்து
வைத்து. அருள் தப்பி = அருள் நெறியில் நின்றும் தடுமாறிப்
போய். மதத்து அயராதே = ஆணவத்தால் தளர்ச்சி
அடையாமல்.

தமர் = சுற்றத்தார். சுற்றி அழ = சுற்றி அழ. பறை கொட்டியிட =
பறைகள் கொட்டி முழங்க. சமன் = நமன். நெட்டு =
நெடுந்தூரம். உயிரைக் கொடு போகும் = உயிரைக் கொண்டு
போகின்ற. சரிரத்தினை = உடலை. நிற்கும் எனக் கருதி =
நிலைத்து நிற்கும் என்று நினைத்து. தளர்வுற்று ஒழிய =
தளர்ந்து ஒழிவதா. கடவேனோ = என் தலை விதி?

இமயத்து மயிற்கு = பரவத ராஜனிடம் வளர்ந்த மயில் போன்ற
பார்வதிக்கு. ஒரு பக்கம் அளித்தவருக்கு = தனது இடது
பாகத்தைத் தந்தவராகிய சிவ பெருமானுக்கு. இசையப்
புகல்வோனே = அவர் மனம் உவக்க உபதேசித்தவனே. (அல்லது
ஞானசம்பந்தராகப் பதிகங்கள் சொன்னவனே).

இரணித்தனில் = போரில் வந்து. எற்றுவரை = எதிர்ப்பவரை.
கழுகுக்கு இரை விட்டிடும் = கழுகுக்கு உணவாக்குகின்ற.
விக்ரம வேலா = வீரம் கொண்ட வேலாயுதத்தை உடையவனே.
சமயச் சிலுகு இட்டவரை = மதப் போராட்டம்
செய்பவர்களின்றும். தவறி = விலகி. தவம் உற்று = என் தவம்
நிறைவுற்று. அருள் புக நாடும் = உனது திருவருளை அடைய
நான் விரும்புகின்ற.

சடு = ஆறு. பத்மம் = தாமரை ஒத்த. முக குக =
திருமுகங்களை உடைய குகனே. புக்கு = (சூரனொடு போர்
முடிந்து வள்ளியை மணந்த பின்) நீ சென்று அமர்ந்துள்ள.
கனத் தணியில் = பெருமை வாய்ந்த தணிகையில்
வீற்றிருக்கும். குமரப் பெருமானே = குமரப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பசியுடன் வருபவர்க்கு ஒரு சிறிதளவேனும் அமுது படைக்க மனம் வராமல், எல்லா பொருள்களையும் சேகரித்து வைத்து, அருள் நெறியினின்றும் தவறிப் போய், ஆணவத்தால் தளர்ச்சி அடையாமல், சுற்றத்தார் கதறி அழ, நமன் வெகு தூரம் கொண்டு போகின்ற உடலை நிலையானது என்று எண்ணி, அதற்காகப் பாடுபடுவது என் தலை விதியா?

பார்வதியைப் பக்கத்தில் வைத்துள்ள சிவபெருமானுக்கு அவர் உவக்க உபதேசம் செய்தவரே. போரில் எதிர்த்து வந்த சூரனைக் கழுக்கு இரையாகும்படி அழித்த வேலாயுதத்தை உடையவரே. மதப் போராட்டம் செய்பவர்கள் கூட்டத்தினின்று விலகி, உனது திருவடிகளை அடைய நான் விரும்புகின்ற ஆறு திரு முகங்களை உடையவரே. திருத்தணிகையில் வீற்றிருக்கும் பெருமாளே. நான் நிலையில்லாத உடலை நிலை என்று நம்பித் தளர்வுறக் கடவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சம நெட்டு உயிரைக் கொடு போகும் சரிரத்தினை நிற்கும்...)

(குழியுந் துயரும் விடாய்ப்படக் கூற்றுவ னுர்க்குச் செல்லும்

வழியுந் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே)- கந்தர் அலங்காரம் 56

நிலையாமை உமை மதப் போர் உபதேசம் அருள் சிவபெருமான் நமன் தணிகை

115

திருத்தணிகை

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதான

அரகர சிவனரி அயனிவர் பரவிமு	
னறுமுக சரவண	பவனேயென்
றநுதின மொழிதர அசுரர்கள் கெட அயில்	
அனலென எழவிடு	மதிவீரா
பரிபுர கமலம தடியிணை யடியவர்	
உளமதி லுறவருள்	முருகேசா
பகவதி வரைமகள் உமைதர வருகுக	
பரமன திருசெவி	களிகூர
உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை	
உரைதரு குருபர	வயர்வாய
உலகம னலகில வயிர்களு மிமையவ	
ரவர்களு முறுவர	முறிவோரும்
பரவி முனநுதின மனமகிழ் வுறவணி	
பணிதிகழ் தணிகையி	லுறைவோனே
பகர்தரு குறமகள் தருவமை வந்தையு	
மிருபுடை யுறவரு	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அரகர சிவன் அரி அயன் இவர் பரவி முன்
அறு முக சரவணபவ என்று

அநுதின(ம்) மொழி தர அசுரர்கள் கெட அயில்
அனல் என எழ விடும் அதி வீரா

பரிபுர கமலம் அது அடி இணை அடியவர்
உளம் அதில் உற அருள் முருகேசா

பகவதி வரை மகள் உமை தர வரு குக
பரமனது இரு செவி களிகூர
உரை செய்யும் ஒரு மொழி பிரணவ முடிவதை
உரை தரு குருபர உயர்வாய
உலக மன் அலகில உயிர்களும் இமையவர்
அவர்களும் உறுவர முநிவோரும்
பரவி முன் அநுதினம் மனம் மகிழ் உற அணி
பணி திகழ் தணிகையில் உறைவோனே
பகர் தரு குற மகள் தரு அமை வந்ததையும்
இருபுடை உற வரு பெருமானே.

பத உரை

அரகர சிவன் = அரகர என்னும் அருமைச் சொல்லுக்கு உரிய
சிவபெருமானும். அரி, அயன் = திருமாலும், பிரமனும். இவர் =
ஆகிய இம் மூவர். பரவி = போற்றி. முன் = உனது
முன்னிலையில். அறு முக சரவண பவனே என்று =
ஆறுமுகனே, சரவணபவனே என்று.

அநுதினம் = நாள் தோறும். மொழிதர = துதிக்க.

அசுரர்கள் கெட = அசுரர்கள் அழியும்படி.

அயில் = வேலாயுதத்தை. அனல் என = நெருப்பு போல்.

எழ விடும் அதி தீரா = செல்ல விட்ட சிறந்த வீரனே.

பரிபுரம் = சிலம்புகள் அணிந்த. கமல அடி இணை = தாமரை
போன்ற இரண்டு திருவடிகளை. அடியவர் = அடியாருடைய.

உளம் அதில் உற = உள்ளத்தில் பொருந்தும்படி. அருள்
முருகேசா = அருளும் முருகேசனே.

பகவதி = பகவதி. வரை மகள் = இமவான் மகள் பார்வதி.
உமை = உமா தேவி. தர = அருள். வரு குக = வந்த குகனே.
பரமனது = பரசிவனுடைய. இரு செவி = இரண்டு காதுகளும்.
கனி கூர = மகிழ்ச்சி கொள்ள.

உரை செய்யும் = (யாவராலும்) போற்றப்படும். ஒரு மொழி =
ஒப்பற்ற மொழியான. பிரணவ முடிவதை = பிரணவ
மந்திரத்தின் முடிவுப் பொருளை. உரை தரு = எடுத்துரைத்த.
குருபர = குருபர மூர்த்தியே. உயர்வாய = சிறப்புப் பொருந்திய.

உலகம் மன் = உலகத்திலுள்ள. அலகில = கணக்கற்ற.
உயிர்களும் = உயிர்களும். இமையவர் அவர்களும் =
தேவர்களும். உறுவர = (நாம் முன்பு சென்று வழிபடுவதற்கு
இல்லையே என்று) முணுமுணுக்கும் படி.
முநிவோரும் = முனிவர்களும்.

பரவி = போற்றி. முன் = முன் நின்று. அநுதினம் =
நாள்தோறும். மனம் மகிழ் உற = மன மகிழ்ச்சி அடைய.
அணி = அழகிய. பணி = பாம்பும். திகழ் = விளங்கும்.
தணிகையில் உறைவோனே = திருத்தணிகையில்
வீற்றிருப்பவனே.

பகர் தரு = யாவராலும் புகழப் படும். குற மகள் = குறப்
பெண்ணாகிய வள்ளியும். தரு = கற்பக மரத்தின் நிழலில்.
அமை = வீற்றிருந்த. வந்தையும் = பெண்ணாகிய

தேவசேனையும். இரு புடை உற வரும் பெருமானே = இரண்டு
பக்கங்களிலும் பொருந்த எழுந்தருளி இருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

அரகர என்னும் சொல்லுக்கு உரிய சிவபெருமானும், திருமாலும்,
பிரமனும் போற்றி உன் முன்னிலையில் ஆறுமுகனே சரவணனே
என்று நாள்தோறும் துதிக்க, அசுரர்கள் அழியும்படி வேலாயுதத்தைச்
செல்ல விட்ட சிறந்த வீரனே. சிலம்பணிந்த தாமரை போன்ற
திருவடியை அடியார்கள் உள்ளத்தில் பொருந்த அருளும் முருகனே.
மலைமகளாகிய பார்வதி அருளிய குகனே.

பரம சிவனின் இரண்டு செவிகளும் மகிழ்ச்சி கொள்ள பிரணவத்தின்
முடிவுப் பொருளை அவருக்கு எடுத்துரைத்த குருபரனே.
சிறப்பு பொருந்திய உலகோரும், தேவர்களும், முனிவர்களும்
நாள்தோறும் மகிழும்படி தணிகையில் உறைபவனே. யாவராலும்
புகழப்படும் வள்ளியும், கற்பக தருவின் நிழலில் வீற்றிருந்த
தேவசேனையும் இரு பக்கங்களிலும் பொருந்த எழுந்தருளியிருக்கும்
பெருமானே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இது ஒரு துதிப் பாடல்.

அ. இரு செவி களிகூர....

(சிவனார் மனங்குளிர உபதேச மந்த்ரமிரு

செவிமீதி லும்பகர்செய் குருநாதா) -----திருப்புகழ் 71 (சிவனார்)

நிதி ஞான போதம் அரன் இரு காதிலே----திருப்புகழ் 269(குசமாகி)

ஆ. உலகம் மன் அலகில உயிர்களும்.....

பக்குவப் படாத உயிர்களெலாம் தாங்கள் முருக வழிபாட்டில்

பக்குவப்பட்ட முனிவர்களை முந்திக் கொள்ளவில்லையே என்று நொந்து

கொண்டு முணு முணுத்தல்.

இக்கருத்தைத் திருவாசகத்திலும் காணலாம்.

(அறுகு எடுப்பார் அயனும் அரியும்

அன்றி மற்று இந்திரனோடு அமரர்

நறுமுறு தேவர் கணங்கள் எல்லாம்

நம்மில்பின்பு அல்லது எடுக்க ஒட்டோம்...) --- திருவாசகம்

(திருப்பொற்சுண்ணம்) 9-5.

இ. பணிதிகழ் தணிகையில் உறைவோனே....

(தருகுமர விடவைந்து தலையரவு தொழுகின்ற

தணிகைமலையி லுறைகின்ற பெருமானே) --- திருப்புகழ்(முலைபுளக)

தலைப்புச் சொற்கள்

சிவன் திருமால் பிரமன் உமை உபதேசம் பிரணவம் வள்ளி தேவசேனை துதி தேவர்கள்
வேல் அசுரர் தணிகை

116

திருத்தணிகை

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன

தனத்தன தனத்தன

தனதான

இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவர்
இடுக்கினை யறுத்திடு மெனவோதும்
இசைத்தமிழ் நடத்தமி ழெனத்துறை விருப்புட
னிலக்கண இலக்கிய கவிநாலுந்
தரிப்பவ ருரைப்பவர் நினைப்பவர் மிகச்சக
தலத்தினில் நவிறுத லறியாதே
தனத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினி லுருக்கிடு
சமர்த்திகள் மயக்கினில் விழலாமோ
கருப்புவில் வளைத்தணி மலர்க்கணை தொடுத்தியல்
கனிப்புட னொளித்தெய்த மதவேளைக்
கருத்தினில் நினைத்தவ னெருப்பெழ நுதற்படு
கனற்கணி லெரித்தவர் கயிலாயப்
பொருப்பினி லிருப்பவர் பருப்பத வுமைக்கொரு
புறத்தினை யளித்தவர் தருசேயே
புயற்பொழில் வயற்பதி நயப்படு திருத்தணி
பொருப்பினில் விருப்புறு பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இருப்பு அவல் திருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவர்
இடுக்கினை அறுத்திடும் என ஒதும்

இசை தமிழ் நடத்தமிழ் என துறை விருப்புடன்
இலக்கண இலக்கிய கவி நாலும்

தரிப்பவர் உரைப்பவர் நினைப்பவர் மிக சக
தலத்தினில் நவிறுதல் அறியாதே

தனத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினில் உறுக்கிடு
சமர்த்திகள் மயக்கினில் விழலாமோ

கருப்பு வில் வளைத்து அணி மலர் கணை தொடுத்து இயல்
களிப்புடன் ஒளித்து எய்த மத வேளை

கருத்தினில் நினைத்து அவன் நெருப்பு எழ நுதல் படு
கனல் க(ண்)ணில் எரித்தவர் கயிலாய

பொருப்பினில் இருப்பவர் பருப்பத உமைக்கு ஒரு
புறத்தினை அளித்தவர் தரு சேயே

புயல் பொழில் வயல் பதி நயப்படு திருத்தணி
பொருப்பினில் விருப்பு உறு பெருமானே.

பத உரை

இருப்பு அவல் திருப்புகழ் = கையிருப்பில் உள்ள அவலைப்
போல (உயிர்போம் அத்தனி வழிக்குத்) திருப்புகழ் (உற்ற
துணையாக இருக்கும்). விருப்பொடு படிப்பவர் = (அதனை)
விருப்பத்தோடு படிப்பவர்களுடைய. இடுக்கினை = துன்பத்தை.
அறுத்திடும் = அறுத்து ஒழிக்கும்.

என ஓதும் = (என்னும் உண்மையை) எடுத்துக் கூறும்.

இசைத் தமிழ் = இசைத்தமிழ். நடத் தமிழ் எனத் துறை =
நாடகத்தமிழ் (அகப் பொருள்) துறைப்பாக்கள் என்னும்
வகையில். விருப்புடன் = விருப்பத்துடன். இலக்கண இலக்கிய
கவி நாலும் = இலக்கணம் பொருந்திய, இலக்கியத்தின்பாற்படும்
(ஆசு, மதுர, சித்தரம், வித்தாரம் எனப்படும்) நால் வகைக்
கவிகளையும்.

தரிப்பவர் = (உள்ளத்தில்) அணிபவர். உரைப்பவர் =
உரைப்பவர்கள். நினைப்பவர் = நினைப்பவர்கள் (ஆகிய
அடியார்களை). மிகச் சக தலத்தனில் = மிகவும் இவ்வுலகில்.
நவிறுதல் அறியாதே = நான் சொல்லிப் புகழாமல்.

தனத்தினில் = கொங்கையாலும். முகத்தினில் = முகத்தாலும்.
மனத்தினில் உருக்கிடு = மனத்தில் உருகச் செய்யும்.
சமர்த்திகள் = திறமை கொண்ட (பொது மகளிருடைய).
மயக்கினில் = காம மயக்கத்தில். விழலாமோ = நான்
விழலாமோ?

கருப்பு வில் = கரும்பாகிய வில்லை. வளைத்து = வளைத்து.
அணி மலர்க்கணை தொடுத்து = அதில் அழகிய மலர்ப்
பாணங்களைத் தொடுத்து.

இயல் = பொருந்திய. களிப்புடன் = செருக்குடன்.
ஒளித்து = ஒளித்திருந்து. எய்த = செலுத்திய.
மத வேளை = மன்மதனை.

கருத்தினில் நினைத்து = மனத்தில் நினைத்த மாத்திரையில்.
அவன் நெருப்பு எழ = அவன் தீயில் வேகும் படி. நுதல் படு
கனல் க(ண்)ணில் எரித்தவர் = தமது நெற்றியில் உள்ள
நெருப்புக் கண்ணால் எரித்தவரும்.

கயிலாய பொருப்பினில் இருப்பவர் = கயிலை மலையில்
இருப்பவரும். பருப்பத உமைக்கு = இமய மலையில் வளர்ந்த
உமா தேவிக்கு. ஒரு புறத்தினை = (தமது) இடப் பாகத்தை.
அளித்தவர் = தந்தவருமாகிய சிவபெருமான்.
தரு சேயே = பெற்ற குழந்தையே.

புயல் = மேகங்கள் தங்கும். பொழில் = சோலைகளும். வயல்
பதி = வயல்களும் உள்ள ஊராகிய. நயப்படு = இனிமை
வாய்ந்த. திருத்தணி பொருப்பினில் = திருத்தணிகை மலையில்.
விருப்புறு பெருமானே = விரும்பி வாழும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

காலன் ஊருக்குப் போகும் வழியில் கையில் உள்ள அவலைப் போல்
மன வன்மையைத் தரும் திருப் புகழை விருப்பத்துடன்
படிப்பவர்களின் மனச் சூயரங்கள் நீங்கும். அகப் பொருள் துறைப்
பாக்கள் என்னும் வகையில், திருப்புகழில் உள்ள முத்தமிழின்
பல்வகைக் கவிகளையும் உள்ளத்தில் தரிப்பவர்கள் நான் சொல்லிப்
புகழாமலேயே, பெண்ணாசையாகிய மயக்கத்தில் விழாமல் காப்பாற்றப்
படுவார்கள்.

கரும்பு வில்லைத் தாங்கிய மன்மதனை நினைத்தவுடனே, அவன்
நெருப்பில் வேகும் வண்ணம் தன் நெற்றிக் கண்ணால் எரிப்பவரும்,
கயிலை மலையில் வீற்றிருப்பவரும், உமை தேவிக்கு ஒரு பாகத்தை

அளித்தவருமான சிவபெருமான் தந்த குழந்தையே. வயல்கள் தூழ்ந்த
திருத்தணிகையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. விலை மாதர்
மயக்கத்தில் நான் விழலாமோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவர்...

(சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்குஞ்
செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ் சினமாகச்
சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
திருப்புகழ் நெருப்பென் றறிவோம்யாம்)--- திருப்புகழ் 131 (சினத்தவர்).
(தொண்டாகிய வென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வாள்
கண்டா யடாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே)-
கந்தர் அலங்காரம் 25.
(சங்காத மோகெடு வீருயிர் போமத் தனிவழிக்கே)-கந்தர் அலங்காரம் 59.

இலக்கண இலக்கிய கவி நாலும்

ஆசு, மதுரம், சித்திரம், விஸ்த்தாரம் என்னும் நான்கு விதமான கவிதை வகைகள்

பொருளினைக் கருவாய் உளத்தினில் கொண்டு அதனை உடனே வரிகளில் வடித்து
நயமுடன் பாடுவது ஆசு கவி,

அழகுறு சொற்களை எழிலுடன் சமைத்து எதுகையும் மோனையும் இயல்பாய் அமைத்து
இலக்கியச் சுவையைக் காட்டிடுவது மதுர கவி,

ஒரு சிறு கருவை ஊதிப் பெருக்கி மலையென அதனை அழகுற வளர்த்து ஓர் சித்திரம்
வருவது போல் பாடிடுவது சித்திர கவி,

பெரியதொரு கதையினை அங்கமாய்க் கொண்டு பக்திச் சுவையை உள்ளே புகுத்தி
புராணமாய் பாடிடுவது வித்தார கவி,

தலைப்புச் சொற்கள்

திருப்புகழ் வன்மை முத்தமிழ் கவி விலை மாதர் (மயல்) மதன் சிவன் உமை அடியார்
தணிகை

117

திருத்தணிகை

தனதன தான தனன தான
தனதன தான

தனதான

இருமலு ரோக முயலகன் வாத
மெரிசுண நாசி
ரிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை
யெழுக்கள மாலை
பெருவயி றீளை எரிசுலை துலை
பெருவலி வேறு
பிறவிகள் தோறு மெனைநலி யாத
படியுன தாள்கள்
வருமொரு கோடி யசுரர்ப் தாதி
மடியஅ நேக
வருமொரு கால வயிரவ ராட
வடிசுடர் வேலை
தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லுர்தி
தருதிரு மாதின்
சலமிடை பூவி னடுவினில் வீறு
தணிமலை மேவு

விடமேநீ

யிவையோடே

முளநோய்கள்

அருள்வாயே

இசைபாடி

விடுவோனே

மணவாளா

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இருமல் உரோகம் முயலகன் வாதம்
எரி குண நாசி விடமே நீர்

இழிவு விடாத தலைவலி சோகை
எழு களம் மாலை இவையோடே

பெரு வயிறு ஈளை எரி குலை துலை

பெரு வலி வேறும் உள நோய்கள்

பிறவிகள் தோறும் எனை நலியாத படி
உன(து) தாள்கள் அருள்வாயே

வரும் ஒரு கோடி அசுரர் பதாதி
மடிய அநேக இசை பாடி

வரும் ஒரு கால வயிரவர் ஆடி
சூடி சுடர் வேலை விடுவோனே

தரு நீழல் மீதில் உறை முகில் ஊர்தி
தரு திரு மாதின் மணவாளா

சலம் இடை பூவின் நடுவினில் வீறு
தணி மலை மேவும் பெருமானே.

பத உரை

இருமல் = இருமல் எனப்படும். உரோகம் = நோய். முயலகன் =
முயலகன் எனப்படும் வலிப்பு நோய். வாதம் = வாயு
சம்பந்தமான நோய். எரி குணம் நாசி = எரியும் குணம் கொண்ட
மூக்கு நோய். விடமே = விடத்தால் உண்டாகும் நோய்கள்.

நீர் இழிவு = நீர் நிரம்பப் போகும் நோய். விடாத தலை வலி =
நீங்காத தலை வலி. சோகை = (இரத்தக் குறைவால்) முகம்
வெளுத்து ஊதுமாறு செய்யும் நோய். எழு = கிளைத்துப்
புறப்படும். களம் மாலை = கழுத்தைச் சுற்றி உண்டாகும் கட்டி.
இவையோடே = இவைகளும், பின்னும்.

பெரு வயிறு = வயிறு பெரிதாகும் மகோதரம் என்னும் நோய்.
ஈளை = கோழை. எரி குலை = எரிகின்ற குலை நோய். சூலை =
வயிற்று உளைவு நோய். பெரு வலி = குமர கண்ட வலி
முதலிய பெரிய வலி கொடுக்கும் நோய்கள். வேறும் உள
நோய்கள் = மேலும் உள்ள பல விதமான நோய்கள்.

பிறவிகள் தோறும் = ஒவ்வொரு பிறவியிலும். எனை = என்னை.
நலியாதபடி = பிடித்து வருத்தாமல். உன(து) தாள்கள்) = உனது
திருவடிகளை. அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக.

வரும் ஒரு கோடி = வந்த கோடிக் கணக்கான. அசுரர் பதாதி =
அசுரர்களின் காலாட் படை. மடிய = இறந்து படவும். அநேக
இசை பாட = வீரத்தை எழுப்பும் பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டு.
ஒரு = ஒப்பற்ற. கால வயிரவர் ஆட = கால பயிரவர்
(போர்க்களத்தில்) நடிக்கவும். வடி = கூரிய. சுடர் வேலை
விடுவேனோ = ஒளி வீசும் வேலைச் செலுத்தியவனே.

தரு நிழல் மீதில் = கற்பகத் தருவின் நிழலில். உறை =
உறைகின்ற. முகில் ஊர்தி = மேக வாகனனாகிய இந்திரன்.
தரு திரு மாதின் = பெற்ற அழகிய மாதாகிய தேவசேனையின்.
மணவாளா = கணவனே.

சலம் இடை = கடலால் சூழப்பட்ட. பூவின் நடுவினில் =
(இந்தப்) பூமியின் மத்தியில். வீறு = சிறப்புற்று ஓங்கும். தணி
மலை மேவு = திருத்தணி மலையில் வீற்றிருக்கும்.
பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

பல கொடிய நோய்கள் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் என்னை வருத்தாத
படி உன்னுடைய திருத்தாள்களை உதவி அருள்க. கோடிக் கணக்கான
அசுரர் படை இறந்து பட வேலை விடுபவனே. இந்திரனுடைய
மகளான தேவசேனையின் மணவாளனே. பூமியின் நடுவில் சிறப்பாக
விளங்கும் தணிகை மலையில் வீற்றிருப்பவனே. நோய்கள்
நலியாதபாடி உன் தாள்களை அருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இந்தத் திருப்புகழை நோய் தீர்க்கும் திருமந்திரம் என்பர்.

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி பிணி திருவடி பிறவி அசுரர் வேல் தேவசேனை இந்திரன் தணிகை

118

திருத்தணிகை

தனன தான தானான தனன தான தானான
தனன தான தானான தனதான

உடலி னூடு போய்மீளு முயிரி னூடு மாயாத
உணர்வி னூடு வானூடு முதுதீயு
டுலவை யூடு நீரூடு புவியி னூடு வாதாடு
மொருவ ரோடு மேவாத தனிஞானச்
சுடரி னூடு நால்வேத முடியி னூடு மூடாடு
துரிய வாகு லாதீத சிவரூபம்
தொலைவி லாத பேராசை துரிச றாத வோர்பேதை
தொடுமு பாய மேதோசொ லருள்வாயே
மடல றாத வாரீச அடவி சாடி மாறான
வரிவ ரால்கு வால்சாய அமராடி
மதகு தாவி மீதோடி யுழல ரால டாதோடி
மடையை மோதி யாறாடு தடமாகக்
கடல்பு காம காமீனை முடுகி வாளை தான்மேவு
கமல வாவி மேல்வீழு மலர்வாவிக்
கடவுள் நீல மாறாத தணிகை காவ லாவீர
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

உடலின் ஊடு போய் மீளும் உயிரின் ஊடு மாயாத
உணர்வின் ஊடு வான் ஊடு முது தீ ஊடு
உலவை ஊடு நீர் ஊடு புவியின் ஊடு வாதாடும்
ஒருவரோடு மேவாத தனி ஞான
சுடரின் ஊடு நால் வேத முடியின் ஊடும் ஊடாடு(ம்)
துரிய ஆகுல அதீத சிவ ரூபம்
தொலைவு இலாத பேராசை துரிசு அறாத ஓர் பேதை
தொட உபாயம் ஏதோ சொல் அருள்வாயே
மடல் அறாத வாரீச அடவி சாடி மாறான
வரி வரால் குவால் சாய அமராடி
மதகு தாவி மீதோடி உழவர் ஆல அடாது ஓடி
மடையை மோதி ஆறு ஊடு தடமாக
கடல் புகா மகா மீனை முடுகி வாளை தான் மேவு
கமல வாவி மேல் வீழு மலர் வாவி
கடவுள் நீல(ம்) மாறாத தணிகை காவலா வீர
கருணை மேருவே தேவர் பெருமானே.

பத உரை

உடலின் ஊடு = உடலின் உள்ளும். போய் மீளும் உயிரின் ஊடு
= அந்த உடலில் போய்த் திரும்பும் உயிரின் உள்ளும். மாயாத =
அழிவில்லாத. உணர்வினுடு = உணர்ச்சி உள்ளும். வான் ஊடு
= ஆகாயத்துள்ளும்.

முது = முற்றிய. தீ ஊடு = தீயினுள்ளும்.

உலவை ஊடு = காற்றினுள்ளும். நீர் ஊடு = நீரினுள்ளும்.

புவியினூடு = மண்ணுள்ளும். வாதாடும் = சமய வாதம்
செய்கின்ற. ஒருவரோடும் மேவாத = எவரிடத்தும் காணக்
கிடையாத. தனி ஞான = ஒப்பற்ற ஞான.

சுடரினூடு = ஒளியினுள்ளும். நால் வேத முடியினூடும் =
நான்கு வேதங்களின் உச்சியினுள்ளும். ஊடாடு =
ஊடாடுகின்றதும். துரிய = யோகியர் தன்மயமாய் நிற்கும்.
ஆகுல அதீத = துன்பங்கள் கடந்த நிலையில் உள்ளதுமான.
சிவரூபம் = சிவ ரூபத்தை.

தொலைவு இலாத = முடிவு இல்லாத. பேராசை = பேராசையும்.
துரிசு அறாத = குற்றமும் நீங்காத.
ஓர் பேதை = ஒரு முட்டாளாகிய நான்.
தொட = அடைதற்குரிய. உபாயம் = உபாய வழி.
ஏதோ சொல் = எதுவோ அந்தச் சொல்லை.
அருள்வாயே = சொல்லி அருள்வாயாக.

மடல் அறாத = இதழ்கள் நீங்காத. வாரீசம் = தாமரை. அடவி =
காட்டை. சாடி = துகைத்துத் தாவிக் குதித்து. மாறான = (அங்கு)
தனக்குப் பகையாயிருந்த. வரி வரால் = இரேகைகள் கொண்ட
வரால் மீன்களின். குவால் = கூட்டம். சாய = தோல்வியுற்றுப்
பின் வாங்க ஓடும்படி. அமராடி = போர் புரிந்து (பிறகு).

மதகு தாவி மீதோடி = (தான் போகும் வழியிலிருந்த) நீர்
மடையைத் தாண்டி மேலே ஓடி. உழவர் = (அங்குள்ள)

உழவர்கள். ஆல அடாது ஓடி = தம்மை வருத்தாதபடி விலகி
ஓடி. மடையை மோதி = (வழியிலுள்ள) நீர் மடைகளைத் தாவிச்
சென்று. ஆறு ஊடு தடமாக = (அந்த ஓடைகள்) சேரும்)
ஆற்றின் வழியே சென்று.

கடல் புகா = கடலில் புகுந்து. மகா மீனை = (அங்கே உள்ள)
பெரிய மீனை. முடுகி = விரைந்து ஓடும்படி செய்து. வாளை
தான் மேவு = வாளை மீன் தான் முதலில் இருந்த. கமல வாவி
= தாமரைக் குளத்தில். மேல் வீழும் = வந்து விழும்.
மலர் வாவி = மலர் பூக்கும் சுனையில்.

கடவுள் = தெய்வ மணமுள்ள. நீலம் மாறாத தணிகை = இந்திர
நீல சுனை உள்ள தணிகை மலையின். காவலா = அரசனே. வீர
= வீரனே. கருணை மேருவே = கருணை மேருவே. தேவர்
பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

உடல், உயிர், உணர்வு, விண், தீ, காற்று, நீர், மண் முதலிய எல்லா
இடங்களிலும், சமயச் சண்டை செய்பவர்கள் எவரிடத்தும், காணக்
கிடையாத ஒப்பற்ற ஞான ஒளியினுள்ளும், வேதங்களின் முடிவிலும்,
யோகியர் தன் வசமாக நிற்கும் உயர் நிலையிலும், துன்பங்கள்
கடந்த நிலையில் உள்ளதுமான சிவ ரூபத்தை, பேதையாகிய நான்
அடைய ஏதேனும் ஒரு உபதேசம் சொல்லி அருளுக.

தாமரைத் தடாகங்களில் வாழும் வாளை மீன்கள் தாவிக் கடலுக்குச்
சென்று, அங்குள்ள பெரிய மீன்களை விரட்டி மீண்டும் அதே
தடாகத்தில் வந்து சேரும் செழுமையான திருத்தணிகையின்
காவலரே. கருணை மேருவே. தேவர் பெருமானே. எனக்குச் சிவ
ரூபம் அடைய உபதேசம் அருள்வாயே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மடல் அறாத வாரீசம்...

இப்பாடல் திருத்தணிகையின் செழிப்பையும், அப்பகுதியில் இருந்த
தாமரைத் தடாகத்து வாளை மீன்களின் கொழுமையையும்
விளக்குகின்றது.

ஆ. கடவுள் நீல மாறாத தணிகை....

(காலைப் போதினில் ஒருமலர், கதிர் முதிர் உச்சி
வேலைப் போதினில் ஒருமலர், விண்ணெலாம் இருள் சூழ்
மாலைப் போதினில் ஒருமலர், ஆகஇவ் வரைமேல்
நீலப் போது மூன்று ஒழிவின்றி நின்றலு மலரும்)-- கந்த புராணம் 221-3.

தலைப்புச் சொற்கள்

சமய வாதம்,ஞானம்,உபதேசம்,யோகம்,துரிய நிலை,சிவரூபம்,தமியன்
கவித்திறன்,தேவர்,தணிகை.

119

திருத்தணிகை

தன்னதன தான தன்னதன தான
தன்னதன தான தனதான

உடையவர்க ளேவ ரெவர்களென நாடி	
யுளமகிழ ஆசு	கவிபாடி
உமதுபுகழ் மேரு கிரியளவு மான	
தெனவுரமு மான	மொழிபேசி
நடைபழகி மீள வறியவர்கள் நாளை	
நடவுமென வாடி	முகம்வேறாய்
நலியுமுன மேயு னருணவொளி வீசு	
நளினஇரு பாத	மருள்வாயே
விடைகொளுவு பாகர் விமலர்திரி சூலர்	
விகிர்தர்பர யோகர்	நிலவோடே
விளைவுசிறு பூளை நகுதலையொ டாறு	

விடவரவு தூடு
சடையிறைவர் காண உமைமகிழ ஞான
தளர்நடையி டாமுன்
தவமலகு நீல மலர்சுனைய நாதி
தணிமலையு லாவு

மதிபார்ச்
வருவோனே
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

உடையவர்கள் எவர் எவர்கள் என நாடி
உள(ம்) மகிழ ஆசு கவி பாடி
உமது புகழ் மேரு கிரி அளவும் ஆனது
என உரமுமான மொழி பேசி
நடை பழகி மீள வறியவர்கள் நாளை
நடவும் என வாடி முகம் வேறாய்
நலியும் முனமே உன் அருண ஒளி வீசு
நளின இரு பாதம் அருள்வாயே
விடை கொளுவு பாகர் விமலர் திரி சூலர்
விகிர்தர் பர யோகர் நிலவோடே
விளவு சிறு பூளை நகு தலை ஒடு ஆறு
விட அரவு தூடு அதி பார
சடை இறைவர் காண உமை மகிழ ஞான
தளர் நடை இடா முன் வருவோனே
தவ மலரும் நீல மலர் சுனை அநாதி
தணி மலை உலாவு பெருமானே.

பத உரை

உடையவர்கள் ஏவர் எவர்கள் என நாடி = (பொருள்)
உடையவர்கள் எவர் எவர் என்று தேடிச் சென்று. உள(ம்) மகிழ்
= மனம் மகிழும்படி. ஆசு கவி பாடி = அவர்கள் மீது ஆசு
கவிகளைப் பாடி.

உமது புகழ் மேரு கிரி அளவும் ஆனது = உங்களுடைய புகழ்
மேரு மலையைப் போல் மிக உயர்ந்தது. என் = என்று.
உரமுமான=மிகப் பலமான. மொழி பேசி= துதி மொழிகளைப்
பேசி.

நடை பழகி = பல நாள் போய்ப் பழகியும். வறியவர்கள் மீள் =
தரித்திரர்களாகவே மீளும்படி. நாளை = நாளைக்கு வா என்றே.
நடவும் = வெளியே செல்லுங்கள். என = என்று அவர்கள் கூற.
வாடி = மனம் வாட்டமுற்று. முகம் வேறாய் = முகமும்
வேறுபட்டு.

நலியும் முனமே = (நான்) வருந்தும் முன்னரே. உன் அருணை
ஒளி வீசும் = உனது செவ்விய ஒளி வீசும். நளின = தாமரை
போன்ற. இரு பாதம் அருள்வாயே = இரண்டு திருவடிகளை
அருள் புரிவாயாக.

விடை கொளுவு பாகர் = இடப வாகனத்தை உடையவர். விமலர்
= பரிசுத்தமானவர். திரி சூலர் = திரி சூலத்தை ஏந்தியவர்.
விகிர்தர் = கடவுள். பர யோகர் = மேலான யோகத்தினர்.
நிலவோடே = பிறைச் சந்திரனுடன்.

விளவு = கூவிளம் (வில்வம்). சிறு பூளை = சிறிய பூளைப்பூ.
நகை = பல்லோடு கூடிய. தலையொடு = வெண்டலை. ஆறு =

கங்கை நதி. விட அரவு = விஷப் பாம்பு. சூடு = இவைகளைச் சூடியுள்ள. அதி பார = மிகவும் கனமான.

சடை இறைவர் காண = சடையை உடைய சிவபெருமான்.

காண = காணவும். உமை மகிழ் = பார்வதி தேவி மனம் மகிழவும். ஞான தளர் நடை இடா முன் = குழந்தை நடை இட்டு அவர்கள் முன்பு. வருவோனே = வருபவனே.

தவ = மிகுதியாக. மலரும் = மலரும். நீல மலர் சுனை = நீலோற்பலச் சுனையை உடைய. அநாதி = மிகப் பழமையான. தணி மலை உலாவு பெருமானே = திருத்தணிகை மலையில் உலவி வரும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பொருள் உள்ளோர்களைத் தேடிச் சென்று, அவர்கள் மீது ஆசை கவி பாடி, அவர்களைப் புகழ்ந்து, துதி பேசிப் பல நாள் பழகியும், வறுமை அடைந்து திரும்பிச் சென்றால், நாளை வாரும் என்று அவர்கள் கூற, நான் வாட்டமுற்று மனம் சோரு முன், உன்னுடைய திருவடிகளை அருள்வாய்.

இடப வாகனனாகிய சிவபெருமானும், உமையும் மகிழும்படி அவர்கள் முன் குழந்தை நடை இட்டு வருபவனே. நீலோற்ப மலர்ச் சுனைகள் நிறைந்த தணிகை மலையில் வாழும் பெருமானே. உன் இரு பாதங்களையும் தருவாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அநாதி = தொடக்கம் அற்ற.

அ. பர யோகியர்...

(பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகீ)-- திருநாவுக்கரசர்
தேவாரத் திருமுறை 4-23-1.
(பண் ஆர் நால்மறை பாடும் பரமயோகி)-- சம்பந்தர் தேவாரத்
திருமுறை 1-119-3.

ஆ. நகுதலையொடு....

(பல்லார் பகுவாய நகு வெண்டலை சூடி)-- சம்பந்தர் தேவாரத்
திருமுறை 1-46-8.

இ. தவ மலரு...

தவ = மிகுதி.

(சால வறுதவ நனி கூர் கழி மிகல்)-- நன்னூல் சூத்திரம் 456.

தலைப்புச் சொற்கள்

ஆசு கவி வறுமை செல்வர் திருவடி சிவன் உமை ஞானம் யோகம் தணிகை

120

திருத்தணிகை

தையதா னத்தனன தையதா னத்தனன
தையதா னத்தனன தனதான

உய்யஞா னத்துநெறி கைவிடா தெப்பொழுது
முள்ளவே தத்துறைகொ டுணர்வோதி
உள்ளமோ கத்திருளை விள்ளமோ கப்பொருளை
யுள்ளமோ கத்தருளி யுறவாகி
வையமே முக்குநிலை செய்யுநீ திப்பழைய
வல்லமீ துற்பலச யிலமேவும்
வள்ளியா நிற்புதிய வெள்ளில்தோய் முத்தமுறி
கிள்ளிவீ சுற்றுமலர் பணிவேனோ
பையரா வைப்புனையு மையர்பா கத்தலைவி
துய்யவே ணிப்பகிர திகுமாரா
பையமால் பற்றிவளர் சையமேல் வைக்குமுது
நெய்யனே சுற்றியகு றவர்கோவே

செய்யுமால் வெற்புருவ வெய்யவேல் சுற்றிவிடு
கையமால் வைத்ததிரு மருகோனே
தெய்வயா னைக்கிளைய வெள்ளையா னைத்தலைவ
தெய்வயா னைக்கினிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

உய்ய ஞானத்து நெறி கை விடாது எப்பொழுதும்
உள்ள வேத துறை கொடு உணர்வு ஒதி
உள்ள மோகத்து இருளை விள்ள மோக பொருளை
உள்ள மோகத்து அருளி உறவாகி
வையம் ஏழுக்கும் நிலை செய்யும் நீதி பழைய
வல்லம் மீது உற்பல சயில மேவும்
வள்ளியா நின் புதிய வெள்ளில் தோய் முத்த முறி
கிள்ளி வீசி உற்று மலர் பணிவேனோ
பை அராவை புனையும் ஐயர் பாக தலைவி
துய்ய வேணி பகிரதி குமாரா
பைய மால் பற்றி வளர் சையம் மேல் வைக்கும் முது
நெய்யனே சுற்றிய குறவர் கோவே
செய்யுமால் வெற்பு உருவ வெய்ய வேல் சுற்றி விடு
கைய மால் வைத்த திரு மருகனே
தெய்வ யானைக்கு இளைய வெள்ளை யானை தலைவ
தெய்வ யானைக்கு இனிய பெருமானே.

பத உரை

உய்ய = (பிறவித் துயரினின்றும்) உய்யும் பொருட்டு.
ஞானத்து நெறி கைவிடாது = (நான்) ஞான மார்க்கத்தைக்
கை விடாது. எப்பொழுதும் = எப்போதும். உள்ள வேதத்து
உறை கொண்டு = உள்ள வேத சாத்திரங்களைக் கொண்டு.
உணர்வு ஓதி = அறிவு தெளிற ஓதி.

உள்ள = எனக்குள்ளிருக்கும். மோகத்து இருளை = மயக்க
இருள். விள்ள = நீங்க. மோகப் பொருளை உள்ள மோகத்து =
ஆசை வைக்க வேண்டிய வீட்டின்பத்தைக் கருதும்படியான
ஆசையை. அருளி = உன் அருள் உதவியால் கிடைத்து.
உறவாகி = உன் மீது விருப்பம் பெருகி.

வையம் ஏழுக்கு = உலகு ஏழினையும். நிலை செய்யும் நீதி =
நிலை நிறுத்திக் காக்கும் நீதியைக் கொண்ட. வள்ளியா =
கருணையனே. பழைய வல்லம் மீது = பழமை வாய்ந்த
திருவல்லம் என்னும் தலத்திலும். உற்பல சயிலம் மேவும் =
நீலோற்பல கிரியிலும் (திருத்தணிகையிலும்) வீற்றிருக்கும்.

வள்ளியா = கருணையனே. நின் = உன்னை. புதிய வெள்ளில்
தோய் = புதிய வில்வ மரத்தில் உள்ள. முத்த முறி =
கொழுந்து இலைகளை. கிள்ளி வீசி உற்று = வீசிப் பூசித்து.
மலர் = உன் மலரடிகளை. பணிவேனோ = பணிய
மாட்டேனோ?

பை = படத்தை உடைய. அராவை = பாம்பை. புனையும் =
அணிந்துள்ள. ஐயர் = பெரியார் (சிவபெருமானது). பாகத்
தலைவி = இடது பாகத்தில் உள்ள பிராட்டி (பார்வதி).
துய்ய வேணி = பரிசுத்தமான சடையில் உள்ள.

பகிரதி = கங்கை (இம்முவர்க்கும்). குமார = குமரனே.

பைய = மெதுவாக. மால் பற்றி வார் = மோகம் பற்றி
வார்ந்த. சைய மேல் = மலையாகிய வள்ளி மலைமீது.
வைக்கும் முது நெய்யனே = வைக்கும் காதல் முற்றிய
நேயனே. சுற்றிய = உனக்குச் சுற்றமாக அமைந்த. குறவர்
கோவே = குறவர்களுக்கு அரசே.

செய்யும் மால் செய்யும் வெற்பு = மயக்க இருளைத் தந்த
கிரௌஞ்ச மலையை. உருவ = ஊடுருவிச் செல்ல.

வெய்ய = கடுங் கோபங் கொண்ட

வேல் சுற்றி விடு = வேலாயுதத்தைத் திரித்து விட்ட.

கைய = திருக்கையை உடையவனே.

மால் = திருமாலுக்கு. வைத்த = வாய்த்த.

திரு = அழகிய. மருகோனே = மருகனே.

தெய்வ யானைக்கு = தெய்வ யானையாகிய கணபதிக்கு.

இளைய = இளையவனே. வெள்ளை யானைத் தலைவ =
ஐராவதத்துக்குத் தலைவனே. தெய்வ யானைக்கு இனிய =
தேவசேனைக்கு இனிமை தரும். பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

பிறவித் துன்பத்தினின்றும் உய்யும் பொருட்டு நான் ஞான
மார்க்கத்தை கைவிடாது, வேத முறைகளின்படி அறிவு தெளளிற ஓதி,
என் மருள் நீங்க, வீட்டின்பத்தில் ஆசை கொள்ள, உன் அருளால்
கிடைத்தது. ஏழு உலகங்களையும் நிலை நிறுத்தும் கருணையனே.
புதிய வில்வ இலைகளை வீசி உன் மலரடிகளைப் பணிய மாட்டேனா?

சிவன், பார்வதி, கங்கை ஆகிய மூவர்க்கும் குமரனே. வள்ளியின் மேல் ஆசை வைத்தவனே. கிரௌஞ்ச மலை மேல் வேலை எய்தியவனே. திருமால் மருகனே. தேவசேனையின் கணவனே. பிறவி நீங்க வில்வ மலர்களை வீசி உன் மலர் அடிகளைப் பணிவேனோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மோகப் பொருளை....

பொருள் = வீட்டின்பம்.

(பொய்கை தூழ்ந்த புகலுர் புகழ், பொருளாகுமே)-- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2-115-8.

ஆ. உற்பலசயிலம் ...

திருத்தணிகை.

இ. வெள்ளை யானைத் தலைவ...

முருகனுக்கு இந்திரன் வெள்ளை யானையைத் தந்த காரணத்தால் முருகரும் வெள்ளை யானைத் தலைவராயினர்.

தலைப்புச் சொற்கள்

ஞானம் அறம் வீடு வேதம் திருவடி பூசை சிவன் பார்வதி கங்கை வள்ளி திருமால் விநாயகர் தேவசேனை தமிழன் தணிகை மாயை இருள்

121

திருத்தணிகை

தத்தன தான தத்த தத்தன தான தத்த
தத்தன தான தத்த தனதான

எத்தனைக லாதி சித்தங் கெத்தனைவி யாதி பித்தங்
கெத்தனைச ராச ரத்தின் செடமான
எத்தனைவி டாவெ ருட்டங் கெத்தனைவ லாண்மை பற்றங்
கெத்தனைகொ லு\னை நிமித்தம் பசியாறல்
பித்தனைய னான கட்டுண் டிப்படிகெ டாமல் முத்தம்
பெற்றிடநி னாச னத்தின் செயலான
பெற்றியுமொ ராது நிற்குந் தத்தகுரு தார நிற்கும்
பெத்தமுமொ ராது நிற்குங் கழல்தாராய்
தத்தனத னாத னத்தந் தத்தனத னாத னத்தந்
தத்தனத னாத னத்தந் தகுதீதோ

தக்குகு குட்டுண்டிக்குகு டிகு தத்தந்
தத்தனத னாத னுர்த்துமஞ் சதபேரி
சித்தர்கள்நி டாதர் வெற்பின் கொற்றவர்சு வாமி பத்தர்
திக்குகளொர் நாலி ரட்டின் கிரிதூழ்ச்
செக்கணரி மாக கனைக்குஞ் சித்தணிகை வாழ்சி வப்பின்
செக்கர்நிற மாயி ருக்கும் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

எத்தனை கலாதி சித்து அங்கு எத்தனை வியாதி பித்தம்
அங்கு எத்தனை சராசரத்தில் செடமான

எத்தனை விடா வெருட்டு அங்கு எத்தனை வல் ஆண்மை பற்று
அங்கு எத்தனை கொல் ஊனை நித்தம் பசி ஆறல்

பித்து அனையன் நான் அகட்டு உண்டு இப்படி கெடாமல் முத்தம்
பெற்றிட நின(து) சனத்தின் செயலான

பெற்றியும் ஓராது நிற்கும் தத்த குரு தாரம் நிற்கும்
பெத்தமும் ஓராது நிற்கும் கழல் தாராய்

தத்தனத .....உர்த்தும் சத பேரி

சித்தர்கள் நிடாதர் வெற்பின் கொற்றவர் சுவாமி பத்தர்
திக்குகள் ஓர் நாலிரட்டில் கிரி தூழ்

செக்கண் அரிமா கனைக்கும் சித் தணிகை வாழ் சிவப்பின்
செக்கர் நிறமாய் இருக்கும் பெருமானே.

பத உரை

எத்தனை கலாதி = எத்தனை கலகச் சண்டைகள். சித்து
அங்கு = அங்கு (எத்தனை) மாய வித்தைகள். எத்தனை

வியாதி பித்து அங்கு = அங்கு எத்தனை நோய்,
பைத்தியச் செயல்கள். எத்தனை சராசரத்தில் = இயங்கு
திணை, நிலைத் திணைகளைக் கொண்ட இவ்வுலகில்
செடமான = எடுத்த உடல்கள் எத்தனை.

எத்தனை விடா = எத்தனை நீங்காத. வெருட்டு அங்கு =
அச்சம் உறுத்தும் செயல்கள் எத்தனை. எத்தனை வல்
ஆண்மை = எத்தனை பேராற்றலான செயல்கள். பற்று
ஆங்கு எத்தனை = எத்தனை ஆசைகள். கொல் ஊனை =
மாமிசத்தை உண்டு. நித்தம் பசி ஆறல் = தினமும்
பசியைப் போக்கும் செயல்கள் (எத்தனை).
(இவைகளுக்கு எல்லாம் ஆளான நான்).

பித்து அனையன் நான் = பித்துப் பிடித்தவன் போன்ற
நான். அகட்டு உண்டு = வயிற்றில் உண்டு. இப்படிக்
கெடாமல் = இங்ஙனம் கெட்டுப் போகாமல். முத்தம்
பெற்றிட = முத்தி (பிறவியினின்று விடுதலை) பெற.
நின சனத்தின் செயலான = உனது பத்த அடியார்
கூட்டத்தின் செயல்களான.

பெற்றியும் = தன்மையையும். ஓராது நிற்கும் = (யாரும்)
உணர்தற்கரிதாக நிற்பதும். தத்த = பரவிப்
பிரகாசிக்கின்ற. குரு = ஒளிமயமாக. தாரம் நிற்கும் =

பிரணவப் பொருளாய் நிற்பதும். பெத்தமும் ஓராது =
பாசபந்தத்தால் அறிதற்கரிதாய் நிற்பதுமான.
கழல் தாராய் = திருவடியைத் தந்து அருளுக.

தத்தன....சத பேரி = தத்தன தனா என்று ஒலிக்கும்
நூற்றுக் கணக்கான முரசு வாத்தியங்கள் ஒலியுடன்.

சித்தர்கள் = சித்தர்களும். வெற்பின் நிடாதர் = மலை
வேடர்களும். கொற்றவர் = அரசர்களும் . சுவாமி பத்தர்
= உனது அடியார்களும். திக்குகள் ஓர் நாலிரட்டின் =
எட்டுத் திசைகளிலும். கிரி சூழ = மலையை வலம் வர.

செக் கண் = சிவந்த கண்களையுடைய. அரிமா = சிங்கம்.
கனைக்கும் = ஒலி செய்யும். சித் தணிகை = ஞானத்
தணிகை மலையில். வாழ் = வாழ்கின்ற. சிவப்பின்
செக்கர் = மிகச் சிவந்த. நிறமாயிருக்கும் பெருமானே =
நிறத்துடன் சிறந்து விளங்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

எத்தனை சண்டைகள், மாய வித்தைகள், நோய்கள், பைத்தியச் செயல்கள், இந்த
உலகில் எடுத்த உடல்கள், வீரச் செயல்கள், ஆசைகள், ஊனைத் தின்று பசியைப்
போக்கும் செயல்கள், இவைகளுக்கு ஆளான நான் பிறவியிலிருந்து விடுபட,
அடியார்களின் செயல்களான தன்மையையும், மக்கள் முயற்சியால் அறியப்படாமல்
நிற்பதும், பிரணவப் பொருளாக நிற்பதும், பாச பந்தத்தால் அறிதற்கரிதாக
நிற்பதுமான உன் திருவடிகளைத் தந்தருளுக.

பேரொலியுடன் முரசுகள் ஒலிக்க, சித்தர்களும், வேடர்களும், மன்னர்களும்,
அடியார்களும் வலம் வர, ஞானத் தணிகை மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. உன்
கழல்களைத் தாராய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தாரம்.....

பிரணவம். (தாரத்தி னுள்ளே தயங்கிய சோதியை
பாரத்தி னுள்ளே பரந்துள் எழுந்திட)--- திருமந்திரம் 1380.

ஆ. சிவப்பின் செக்கர் நிறம்...

(செய்யன் சிவந்த ஆடையன்)...திருமுருகாற்றுப்படை (திருவேரகம்) 206.

தலைப்புச் சொற்கள்

தத்துவம், முத்தி (பிறவி), திருவடி, பிரணவம், தற்பரம், சந்தம், (அகச்சான்று)
அடியார், போர், சித்தர், ஞானம், தணிகை.

122

திருத்தணிகை

தனத்த தானன தத்தன தத்தன
தனத்த தானன தத்தன தத்தன
தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனதான

எலுப்பு நாடிக ளப்பொடி ரத்தமொ

டழுக்கு மூளைகள் மச்சொடு கொட்புழு

விருக்கும் வீடதி லெத்தனை தத்துவ

சதிகாரர்

இறப்பர் சூதக வர்ச்சுத ரப்பதி

யுழப்பர் பூமித நிப்பர்பி றப்புட

னிருப்பர் வீடுகள் கட்டிய லட்டுறு

சமுசாரம்

கெலிப்பர் மால்வலை பட்டுறு துட்டர்கள்

அழிப்பர் மாதவ முற்றுநி னைக்கிலர்

கெடுப்பர் யாரையு மித்திர குத்திரர்

கொலைகாரர்

கிருத்தர் கோளகர் பெற்றுதி ரிக்கள

வரிப்பர் சூடக ரெத்தனை வெப்பிணி

கெலிக்கும் வீடதை நத்தியெ டுத்திவ

ணுழல்வேனோ

ஒலிப்பல் பேரிகை யுக்ரவ மார்க்கள

மெதிர்த்த சூரரை வெட்டியி ருட்கிரி

யுடைத்து வானவர் சித்தர்து தித்திட

விடும்வோலா

உலுத்த ராவண னைச்சிர மிற்றிட

வதைத்து மாபலி யைச்சிறை வைத்தவன்

உலக்கை ராவிந டுக்கடல் விட்டவன்

மருகோனே

வலிக்க வேதனை குட்டிந டித்தொரு

Meaning and explanations provided by Dr. C.R. Krishnamurti,
Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada
Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

செகத்தை யீனவள் பச்சைநி றத்தியை
மணத்த தாதைப ரப்ரம ருக்கருள் குருநாதா
வனத்தில் வாழும் யிற்குல மொத்திடு
குறத்தி யாரைம யக்கிய ணைத்துள்
மகிழ்ச்சி யோடுதி ருத்தணி பற்றிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

எலுப்பு நாடிகள் அப்பு ஒடு இரத்தம் ஒடு
அழுக்கு மூளைகள் மச்சு ஒடு கொள் புழு
இருக்கும் வீடு அதில் எத்தனை தத்துவ சதிகாரர்

இறப்பர் சூதக அர்ச்சுதர் அ பதி
உழப்பர் பூமி தரிப்பர் பிறப்புடன்
இருப்பர் வீடுகள் கட்டி அலட்டு உறு சமுசாரம்

கெலிப்பர் மால் வலை பட்டு உறு துட்டர்கள்
அழிப்பர் மா தவம் உற்று நினைக்கிலர்
கெடுப்பர் யாரையும் மித்திர குத்திரர் கொலைகாரர்

கிருத்தர் கோளகர் பெற்று திரி களவு
அரிப்பர் சூடகர் எத்தனை வெம் பிணி
கெலிக்கும் வீடு அதை நத்தி எடுத்து இவண் உழல்வேனோ

ஒலி பல் பேரிகை உக்ர அமார்க்களம்
எதிர்த்த சூரரை வெட்டி இருள் கிரி
உடைத்து வானவர் சித்தர் துதித்தட விடும் வேலா

உலுத்த ராவணனை சிரம் இற்றிட
வதைத்து மாபலியை சிறை வைத்தவன்
உலக்கை ராவி நடு கடல் விட்டவன் மருகோனே

வலிக்க வேதனை குட்டி நடித்து ஒரு
செகத்தை ஈனவள் பச்சை நிறத்தியை

மணத்த தாதை பரப்ரமருக்கு அருள் குரு நாதா

வனத்தில் வாழும் மயில் குலம் ஒத்திடு
குறத்தியாரை மயக்கி அணைத்து உள
மகிழ்ச்சி ஓடு திருத்தணி பற்றிய பெருமானே.

பத உரை

எலுப்பு நாடிகள் = எலும்பு, நாடிகள். அப்பொடு இரத்தமொடு =
நீர், இரத்தம் இவற்றுடன். அழுக்கு = அழுக்கு. மூளைகள் =
மூளைகள். மச்சொடு கொடு = தகுதியின்மையைக் கொண்ட. புழு
இருக்கும் = புழுக்கள் ஆகியவை இருக்கும். வீடு அதில் =
வீடாகிய உடலில். எத்தனை = எத்தனை.
தத்துவ சதிகாரர் = குணத்து மோசக்காரர்கள்.

இறப்பர் = அதிக்கிரமம் செய்பவர்கள். சூதக அர்ச்சுதர் = சூதான
உள்ளமுடைய மக்கள். அப் பதி உழப்பர் = தமது ஊரில் போலி
வாதம் செய்பவர்கள். பூமி தரிப்பர் = பூமியில் தோன்றுவர்.
பிறப்புடன் இருப்பர் = (பிறந்த) பிறப்புடன் இருப்பர். வீடுகள்
கட்டி = வீடுகளைக் கட்டி. அலட்டு உறு = அலைச்சல் உறும்.
சமுசாரம் = சமுசாரத்தில்.

கெலிப்பர் = வெற்றி பெறுவார்கள். மால் வலை பட்டு உறு =
மோக வலையில் அகப்பட்டு கிடக்கும். துட்டர் =
பொல்லாதவர்கள். மாதவம் உற்று நினைக்கிலர் = பெரிய தவ
நிலையைச் சற்றேனும் நினைக்க மாட்டாதவர்கள். யாரையும்
கெடுப்பர் = எவரையும் கெடுப்பவர்கள். மித்திர குத்திரர் =
நட்பாளருக்கு வஞ்சனை செய்வர். கொலைகாரர் = கொலை
செய்பவர்கள்.

கிருத்தர் = செருக்குள்ளவர். கோளகர் = கோள் சொல்லும்
குணத்தவருடன். பெற்று = சேர்ந்து. திரி = திரிந்து. களவு
அரிப்பர் = களவுத் தொழிலில் தினைவு கொள்வர். சூடகர் =
கோப உள்ளத்தினர். எத்தனை வெம் = எத்தனை கொடிய. பிணி
கெலிக்கும் = பிணி முதலியவற்றை வெற்றி பெறும். வீடு அதை
= இவ்வுடலாகிய வீட்டை. நத்தி எடுத்து = ஆசையுடன் எடுத்து.
இவண் = இவ்வுலகில். உழல்வேனோ = திரிவேனோ?

ஒலிப் பல் பேரிகை = ஒலிக்கின்ற பல பேரிகைகள் (கொண்ட).
உக்ர அமார்க்கள = கடுமையான போர்க் களத்தில். எதிர்த்த
சூரரை = எதிர்த்து வந்த அசுரர்களை. வெட்டி = வெட்டியழித்து.
இருள் கிரி = இருள் மாயை செய்த கிரௌஞ்ச மலையை.
உடைத்து = பிளந்து. வானவர் சித்தர் = தேவர்களும்
சித்தர்களும். துதித்திட = போற்றித் துதிக்க. விடும் வேலா =
செலுத்திய வேலனே.

உலுத்த ராவணனை = ஆசைக்காரனாகிய இராவணனின். சிரம்
இற்றிட = தலை அற்று விழ. வதைத்து = (அவனை) வதைத்து.
மாபலியை = மாவலியை. சிறை வைத்தவன் = சிறை
வைத்தவன். உலக்கை ராவி = உலக்கையைத் தாவி (அரத்தால்
பொடி செய்து). நடுக் கடல் விட்டவன் = நடுக் கடலில்
விட்டவனாகிய திருமாலின். மருகோனே = மருகனே.

வலிக்க = வலி உண்டாகும்படி. வேதனைக் குட்டி = பிரமனைக்
குட்டி. நடித்த ஒரு = நடனம் செய்து ஒப்பற்ற. செகத்தை =
உலகங்களை. ஈனவள் = ஈன்ற. பச்சை நிறத்தியை = பச்சை
நிறம் கொண்ட பார்வதியை. மணந்த = மணந்த. பரப்ரமருக்கு

= பரப் பிரமப் பொருளான சிவபெருமானுக்கு. அருள் குரு நாதா
= (உபதேசம்) அருளிய குரு நாதரே.

வனத்தில் வாழும் = (வள்ளி மலைக்) காட்டில் வாழும். மயில்
குலம் ஒத்திடு = மயிலினம் போன்ற. குறத்தியாரை =
குறத்தியாகிய வள்ளி நாயகியை. மயக்கி அணைத்து = மயக்கி
அணைத்து. உ(ள்)ள மகிழ்ச்சியோடு = உள்ளத்தில் மகிழ்வோடு.
திருத்தணி பற்றிய பெருமானே = திருத்தணிகையில் பற்று
வைத்து வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

எலும்பு, நாடிகள், புழுக்கள் முதலியவை நிறைந்த உடலாகிய வீட்டில்
எத்தனை மோசக்காரர்கள், அநீதி செய்பவர்கள், முதலிய குணக்கேடர்கள்
தோன்றி, சமுசாரத்தில் வெற்றி பெற்று, மோக வலையில் கிடந்து, தவ
நிலையைச் சற்றேனும் நினைக்காதவர்களாகப் பிணி உற்று உழல்வர்.
இத்தகைய வீட்டை நான் ஆசையுடன் எடுத்து இவ்வுலகில் திரிவேனோ?

பேரிகைகள் முழுங்க எதிர்த்து வந்த தூரனையும், கிரௌஞ்ச மலையையும்
பிளந்து வேலைச் செலுத்தியவனே. திருமாலின் மருகனே. பிரமனைக்
குட்டியவனும், பார்வதியை மணந்தவனுமாகிய சிவபெருமானுக்கு
உபதேசம் அருளிய குருநாதனே. வள்ளியை அணைத்து மகிழ்ச்சியோடு
திருத்தணியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மாபலியைச் சிறை வைத்தவன்.....

திருமால் காசிபரிடத்து வாமனனாக அவதரித்து, அசுர சக்ரவர்த்தி மாபலியிடம்
மூன்று அடி மண் கேட்டார். அசுரப் புரோகிதன் சுக்கிரன் இது விஷ்ணுவின் மாயை
என்று தடுத்தார். வாமனர் இரண்டு அடியால் மூவுலகை அளந்து, ஓரடி வைக்க இடம்
பெறாமலிருக்க, மாவலி தன் தலையைக் காட்டினார். திருமால் மூன்றாவது அடியால்
மாவலியைப் பாதாளத்தில் அழுத்திச் சிறை இட்டார்.

ஆ. வலிக்க வேதனை குட்டி.....

(பிரமனை முனிந்து காவலிட்

டொருநொடியில் மண்டு சூரனைப் பொருதேறி)—திருப்புகழ் 101 (கறைபடு).

இ. உள மகிழ்ச்சியோடு....

உலகில் உள்ள பல்வேறு மலைகளிலும் திருத்தணி மலையில் தான் தமக்கு அதிக மகிழ்ச்சி என்று முருகவேள் வள்ளிக்குக் கூறுகின்றார்.

(சுந்தரக்கிரி தொல் புவி தனிற்பல எனினும்
இந்த வெற் பினில் ஆற்றவும் மகிழ்ச்சி உண்டெமக்கே)---கந்த புராணம்
(வள்ளியம்மை திருமணம்) 220.

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை பிறவி இல்லறம் குணக்கேடர் தூரன் வேல் அமரர் திருமால் பிரமன்
உமை குருநாதர் சிவன் வள்ளி தணிகை

123

திருத்தணிகை

தனத்தன தானந் தனத்தன தானந்
தனத்தன தானந் தனதான

எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும்	
இளைப்பொடு காலந்	தனிலோயா
எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்	
இலச்சையி லாதென்	பவமாற
உனைப்பல நாளந் திருப்புக ழாலும்	
உரைத்திடு வார்தங்	குளிமேவி
உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொண்	
பொலச்சர ணானுந்	தொழுவேனோ
வினைத்திற மோடன் றெதிர்த்திடும் வீரன்	
விழக்கொடு வேள்கொன்	றவனீயே
விளப்பென மேலென் றிடக்கய னாரும்	
விருப்புற வேதம்	புகல்வோனே
சினத்தொடு தூரன் தனைக்கொடு வேலின்	
சிரத்தினை மாறும்	முருகோனே
தினைப்புன மேவுங் குறக்கொடி யோடுந்	
திருத்தணி மேவும்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

எனக்கு என யாவும் படைத்திட நாளும்
இளைப்பொடு காலம் தனில் ஓயா

எடுத்திடு காயம் தனை கொடு மாயும்
இலச்சை இலாது என் பவம் ஆற

உனை பல நாளும் திருப்புகழாலும்
உரைத்திடுவார் தங்கு உளி மேவி

உணர்த்திய போதம் தனை பிரியாது ஒண்
பொல சரண் நானும் தொழுவேனோ

வினை திறமோடு அன்று எதிர்த்திடும் வீரன்
விழ கொடு வேள் கொன்றவன் நீயே

விளப்பு என மேல் என்று இடக்கு அயனாரும்
விருப்பு உற வேதம் புகல்வோனே

சினத்தொடு தூரன் தனை கொடு வேலின்
சிரத்தினை மாறும் முருகோனே

தினை புன மேவும் குற கொடியோடும்
திருத்தணி மேவும் பெருமானே.

பத உரை

எனக்கு என = எனக்கேன்றே. யாவும் = எல்லாம். படைந்திட =
சேகரிக்க வேண்டி. நாளும் = நாள்தோறும். இளைப்பொடு =
உழைத்து. காலம் தனில் ஓயா = காலக் கணக்கில் ஓய்வு
இல்லாமல்.

எடுத்திடு காயம் தனை கொ(ண்)டு = எடுக்கின்ற உடல்களை
அடைந்து. மாயும் = பின்னர் இறந்து போகும். இலச்சை =
வெட்கம். இலாது = அழிய.

என் பவம் ஆற = என் பிறப்பு ஒழிய.

உனைப் பல நாளும் = உன்னைப்பல நாட்களும். திருப்புகழாலும்
= திருப்புகழை.

உரைத்திடுவார் = கூறிப் புகழ்வோர்கள்.

தங்கு உளி மேவி = இருக்கும் இடத்துக்குச் சென்று.

உணர்த்திய போதம் தனை = (அவ்வடியார்கள் விளக்கும் ஞான)
அறிவுரைகளை. பிரியாது = விலகாது (ஒட்டி ஒழுகி). ஒண்
பொல = ஒளி வீசும் அழகிய. சரண் = திருவடியை. நானும்
தொழுவேனோ = தொழும் பாக்கியம் எனக்கும் கிட்டுமோ?

வினைத் திறமோடு = தொழிலில் திறமையுடன். அன்று
எதிர்த்திடும் வீரன் = அன்று அம்பு எய்த வீரனான மன்மதன்.
விழ = (வெந்து) விழும்படி. கொடு = கொடிய. வேள் =
மன்மதனை. கொன்றவன் = கொன்று எரித்தவனாகிய
சிவபெருமான்.

நீயே விளப்பு என = (பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளை)
உரைப்பாயாக இனி. மேல் என்று = நன்கு எனக்கூறி. இடக்கு
அயனாரும் = (முதலில் உன்னை வணங்காது) முரண் செய்த
பிரமனும். விருப்புற = விரும்பி மகிழ.

வேதம் புகல்வேனே = வேதப் பொருளை உரைத்தவனே.

சினத்தொடு துரன்தனை = கோபத்துடன் துரனை.

கொடு = கொடுமை வாய்ந்த. வேலின் = வேல் கொண்டு.
சிரத்தினை மாறும் = (சூரனின்) தலையைத் தள்ளி ஒதுக்கின.
முருகோனே = முருகோனே.

தினைப் புனம் மேவும் = தினைப் புனத்தில் வாழும். குறக்
கொடியோடும் = கொடி போன்ற குறப் பெண்ணாகிய
வள்ளியுடன். திருத்தணி மேவும் = திருத்தணிகையில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

என் உடைமைகளுக்காக நாள் தோறும் உழைத்து, ஓய்ந்து போய்,
எடுக்கின்ற உடல்களைக் கொண்டு, பின்னர் இறந்து போகும் கேவலம்
அழிய, என் பிறப்பு அற, அடியார்கள் விளக்கும் அறிவுரைகளை
மேற்கொண்டு, உபதேச நெறிகளினின்றும் விலகாது, உன் திருவடியைத்
தொழுவேனோ?

மன்மதனை அழித்த சிவபெருமான் பிரணவ மந்திரத்தை நீயே உரைப்பாய்
என்று கேட்க, பிரமனும் வணங்கும் படி, வேதப் பொருளை உரைத்தவனே.
சூரனை வேல் கொண்டு அழித்தவனே. வள்ளியுடன் தணிகை மலையில்
வாழ்பவனே. பிறப்பு அற உன் திருவடியை நானும் தொழுவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

இலச்சை = வெட்கம். உளி = இடம்.

தலைப்புச் சொற்கள்

பொன் ஆசை நிலையாமை பிறப்பு திருவடி உபதேசம் மதன் பிரமன் சிவன் சூரன்
வள்ளி திருப்புகழ் அடியார் தணிகை வேல் வேதம்

124

திருத்தணிகை

தனன தந்த தத்த தனன தந்த தத்த
தனன தந்த தத்த தனதான

எனைய டைந்த குட்ட வினைமி குந்த பித்த
மெரிவ ழங்கு வெப்பு வலிபேசா
இகலி நின்ற லைக்கு முயல கன்கு லைப்பொ
டிரும லென்று ரைக்கு மிவையோடே
மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநி னைந்து சுத்த
மதிம யங்கி விட்டு மடியாதே
மருவி யின்றெ னக்கு மரக தஞ்சி றக்கு
மயிலில் வந்து முத்தி தரவேணும்
நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த ழைக்க
நெறியில் நின்ற வெற்றி முனைவேலா
நிலைபெ றுந்தி ருத்த ணியில்வி ளங்கு சித்ர
நெடிய குன்றில் நிற்கு முருகோனே
தினைவி ளங்க லுற்ற புனஇ ளங்கு றத்தி
செயல றிந்த ணைக்கு மணிமாற்பா
திசைமு கன்தி கைக்க அசர ரன்ற டைத்த
சிறைதி றந்து விட்ட பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

எனை அடைந்த குட்ட(ம்) வினை மிகுந்த பித்தம்
எரி வழங்கு(ம்) வெப்பு வலி பேசா

இகலி நின்று அலைக்கும் முயலகன் குலைப்பு
ஓடு இருமல் என்று உரைக்கும் இவை ஓடே

மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமை நினைந்து சுத்த
மதி மயங்கி விட்டு மடியாதே

மருவி இன்று எனக்கு மரகதம் சிறக்கும்
மயிலில் வந்து முத்தி தரவேணும்

நினை வணங்கு பத்தர் அனைவரும் தழைக்க
நெறியில் நின்ற வெற்றி முனை வேலா

நிலை பெறும் திருத்தணியல் விளங்கு சித்ர
நெடிய குன்றில் நிற்கும் முருகோனே

தினை விளங்கல் உற்ற புன இளம் குறத்தி
செயல் அறிந்து அணைக்கும் மணி மார்பா

திசை முகன் திகைக்க அசுரர் அன்று அடைத்த
சிறை திறந்து விட்ட பெருமானே.

பத உரை

எனை அடைந்த குட்ட = எனக்கு வந்த குட்ட நோய். வினை
மிகுந்த = வினைக்கு ஈடாக மிக்கு வரும். பித்தம் = பித்தம். எரி
வழங்கும் = கொதிப்பைத் தருகின்ற. வெப்பு = சுர நோய். வலி
பேசா = வலி சொல் முடியா வண்ணம்.

இகலி = மாறு பட்டு. அலைக்கும் = வருத்தும். முயலகன் =
முயலகன் என்னும் வலிப்பு. குலைப்பு ஒடு = நடுக்கம் தரும்
நோயுடன். இருமல் என்று உரைக்கும் = இருமல் என்று
சொல்லப்படும். இவை ஒடே = இந்நோய்களுடன் ஊடாடி.

மனைகள் = வீடுகள். பெண்டிர் = பெண்கள். மக்கள் = மக்கள்.
தமை = ஆகியவற்றை. நினைந்து = நினைந்து. சுத்த மதி

மயங்கி விட்டு = நல்ல அறிவு மயக்கம் அடைந்து. மடியாதே = (நான்) இறந்து போகாமல்.

மருவி = (நீ) தோன்றி. இன்று எனக்கு = இன்று எனக்கு.
மரகதம் சிறக்கும் = பச்சை ஒளி வீசும். மயிலில் வந்து முத்தி
தரவேணும் = மயிலின் மீது வந்து நீ வீட்டுப் பேற்றை அளிக்க
வேண்டுகிறேன்.

நினை வணங்கு பத்தர் அனைவரும் = உன்னை வணங்கும்
அடியார்கள் அனைவரும். தழைக்க = சுகத்துடன் வாழ.
நெறியில் நின்ற = (அவர்களுக்கு அருள் பாலிக்கும்) வழியில்
நிற்கும். முனை வேலா = கூரிய வேலாயுதத்தை ஏந்தியவனே.

நிலை பெறும் திருத்தணியில் விளங்கும் = (அழியாது) நிலை
பெற்று விளங்கும் திருத்தணிகையில். சித்ர = அழகிய. நெடிய
குன்றில் = பெருமை வாய்ந்த மலையில். நிற்கும் முருகோனே =
நிற்கும் முருகனே.

தினை விளங்கலுற்ற = தினை செழித்து விளங்கும். புன =
(மலைக்) கொல்லையில் (இருந்த). இளம் குறத்தி = இளைய
குறப் பெண்ணான வள்ளியின். செயல் அறிந்து அணைக்கும் =
(பத்திச்) செயலை அறிந்து அவளை அணைக்கும். மணி மார்பா
= அழகிய மார்பனே.

திசை முகன் = பிரமன். திகைக்க = திகைத்து நிற்கும்படி. அசுரர்
அன்று அடைத்த = அன்று (தேவர்களை) அடைத்த. சிறை
திறந்து விட்ட பெருமானே = சிறையைத் திறந்து விட்ட
பெருமானே.

சுருக்க உரை

சொல்ல ஒணாத வலிகளைக் கொடுக்கும் பிணிகளால் துன்பப் பட்டு, மனைவி, மக்கள் என்பவற்றை நினைந்து, அறிவு மயக்கம் அடைந்து, நான் இறவாமல், நீ பச்சை மயிலில் என் முன்னே தோன்றி, முத்தி தர வேண்டும்.

உன் பத்தர்கள் சுகத்துடன் வாழ, அவர்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் வழியில் நிற்கும் வெற்றி பெறும் கூரிய வேலனே. வள்ளியின் பத்திச் செயலை அறிந்து அவளை அணைத்த மார்பனே. பிரமன் திகைக்க, அசுரர்கள் அன்று அடைத்த சிறையைத் திறந்து விட்ட பெருமானே. மயிலில் வந்து எனக்கு முத்தி தர வேண்டுகின்றேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. எனையடைந்த குட்ட....

(வேசையர் மயல்மேலாய் வெடுக் கெடுத்து மகா பிணி மேவிட முடக்கி வேட்கு மதாமத வீணனை)---திருப்புகழ் (மலைக்கனத்தென).

தலைப்புச் சொற்கள்

பிணி நிலையாமை மயில் முத்தி அடியார் வேல் வள்ளி பிரமன் அசுரர் தணிகை

125

திருத்தணிகை

தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன   தந்ததான

ஏது புத்திஐ யாஎ னக்கினி
யாரை நத்திடு வேன வத்தினி
லேயி றத்தல்கொ லோஎ னக்குநி   தந்தைதாயென்
றேயி ருக்கவு நானு மிப்படி
யேத வித்திட வோச கத்தவ
ரேச லிற்பட வோதந கைத்தவர்   கண்கள்காணப்
பாதம் வைத்திடை யாதெ ரித்தெனை
தாளில் வைக்கநி யேம றுத்திடில்
பார்ந கைக்குமை யாத கப்பன்முன் மைந்தனோடிப்
பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்
யாரெ டுப்பதெ னாவெ றுத்தழ
பார்வி டுப்பர்க ளோஎ னக்கிது   சிந்தியாதோ
ஓத முற்றெழு பால்கொ தித்தது
போல எட்டிகை நீச முட்டரை
யோட வெட்டிய பாநு சத்திகை   யெங்கள்கோவே
ஓத மொய்ச்சடை யாட வுற்றமர்
மான்ம ழுக்கர மாட பொற்கழ
லோசை பெற்றிட வேந டித்தவர்   தந்தவாழ்வே
மாதி னைப்புன மீதி ருக்குமை
வாள்வி ழிக்குற மாதி னைத்திரு
மார்ப ணைத்தம யூர அற்புத   கந்தவேளே
மாரன் வெற்றிகொள் பூமு டிக்குழ
லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்
வாழ் திருத்தணி மாம லைப்பதி   தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

ஏது புத்தி ஐயா எனக்கு இனி

யாரை நத்திடுவேன் அவத்தினிலே

இறத்தல் கொலோ எனக்கு நீ தந்தை தாய் என்றே

இருக்கவும் நான் இப்படியே

தவித்திடவோ சகத்தவர்

ஏசலில் படவோ நகைத்து அவர் கண்கள் காண

பாதம் வைத்திடு ஐயா தெரித்து எனை

தாளில் வைக்க நீயே மறுத்திடில்

பார் நகைக்கும் ஐயா தகப்பன் முன் மைந்தன் ஓடி

பால் மொழி குரல் ஓலம் இட்டிடில்

யார் எடுப்பது எனா வெறுத்து அழ

பார் விடுப்பார்களோ எனக்கு இது சிந்தியாதோ

ஓதம் உற்று எழு பால் கொதித்தது

போல எட்டு திகை நீச முட்டரை

ஓட வெட்டிய பாநு சத்தி கை எங்கள் கோவே

ஓதம் மொய் சடை ஆட உற்று அமர்

மான் மழு கரம் ஆட பொன் கழல்

ஓசை பெற்றிடவே நடித்தவர் தந்த வாழ்வே

மா தினை புன மீது இருக்கு மை

வாள் விழி குற மாதினை திரு

மார்பு அணைத்த மயூர அற்புத கந்த வேளே

மாரன் வெற்றி கொள் பூ முடி குழலார்

வியப்புற நீடு மெய் தவர்

வாழ் திருத்தணி மா மலை பதி தம்பிரானே.

பத உரை

ஏது புத்தி ஐயா எனக்கு = எனக்கு புத்தியே இல்லை, ஐயனே.
இனி = இனிமேல். யாரை நத்திடுவேன் = யாரை விரும்பி
நாடுவேன். அவத்தினில் = வீணாக. இறத்தல் கொலோ =
இறப்பது தான் என் தலை விதியோ. எனக்கு நீ தந்தை தாய்
என்றே = எனக்கு நீயே தந்தையும் தாயும் என்று.

இருக்கவும் = இருந்தும். நானும் இப்படியே = நானும்
இவ்வாறாக. தவித்திடவோ = தவித்திடலாமா? சகத்தவர் =
உலகோர். ஏசலிற் படவோ = என்னை இகழ்ச்சி மொழிக்கு
ஆளாக்கலாமா. நகைத்தவர் கண்கள் காண = (என்னை) இகழ்ந்து
சிரிப்பவர்கள் கண் முன்னே.

பாதம் வைத்திடு ஐயா = (உனது) திருவடியை வைப்பாயாக.
தெரித்து = என் நிலை தெரிந்து. தாளில் வைக்க = (என்னைத்)
திருத்தாளில் சேர்க்க. நீயே = நீயே. மறுத்திடில் =
மறுப்பாயானால். பார் நகைக்கும், ஐயா = இந்த உலகமே
சிரிக்கும், ஐயனே. தகப்பன் முன் மைந்தன் ஓடி = தந்தையின்
முன் குழந்தை ஓடிச் சென்று.

பால் மொழிக் குரல் ஓலம் இட்டிடில் = பால் வேண்டும் குறிப்பு
மொழிக் குரலுடன் அழுதால். யார் எடுப்பது எனா = யார்
இந்தக் குழந்தையை எடுப்பதென்று. வெறுத்து = வெறுத்து. அடி
= அழும்படி. பார் விடுப்பார்களோ = இப்பூமியில் விட்டு
விடுவார்களா. எனக்கு இது சிந்தியாதோ = இந்த உண்மை என்
மனதில் படலாகாதா.

ஓதம் உற்று எழு = வெள்ளமாகப் பெருகி எழும். பால்
கொதித்தது போல = பால் கொதித்தது போல. எட்டு திகை நீச

முட்டரை = எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள இழிந்த மூடர்களான
அசுரர்களை. ஓட வெட்டிய = ஓடும்படி வெட்டி அழித்த. பாநு
சத்தி = சூரிய ஒளி கொண்ட சத்தி வேலை. கை எங்கள் கோவே
= கையில் ஏந்திய கையில் கொண்ட எங்கள் அரசே.

ஓத மொய்ச் சடை = கங்கை வெள்ளம் நெருங்கும் சடை.
ஆடவும் = ஆடவும். உற்று அமர் மான் = பொருந்தியிருக்கும்
மான். மழு = மழு. கரம் = ஏந்திய கரங்கள். ஆட = ஆடவும்.
பொன் கழல் = அழகிய காலின் ஒலி. ஓசை பெற்றிடவே = ஒலி
செய்ய. நடித்தவர் தந்த வாழ்வே = நடனம் செய்தவர் அளித்த
செல்வமே.

மா = பெரிய. தினைப் புனம் மீது இருக்கும் = தினைப் புனத்தின்
மேல் இருந்தவளும். மை வாள் விழி = மை பூசிய ஒளி
பொருந்திய கண்களை உடைய. குற மாதினை = குறப்
பெண்ணாகிய வள்ளியை. திரு மார்பு அணைத்த = அழகிய
மார்பில் அணைத்த. மயூர = மயில் வாகனனே. அற்புத =
அற்புதமான. கந்த வேளே = கந்த வேளே.

மாரன் = மன்மதன். வெற்றி கொள் = வெற்றி பெறும்படியான. பூ
முடிக் குழலார் வியப்புற = பூ முடித்த கூந்தலை உடைய
மாதர்களும் வியக்கும் படியான. நீடு மெய்த் தவர் = பெரிய
உண்மைத் தவசிகள். வாழ் = வாழும். திருத்தணி மா மலைப்பதி
தம்பிரானே = சிறந்த திருத்தணிகை மலையில் வீற்றிருக்கும்
தம்பிரானே.

தம்பிரான் என்பதற்கு கடவுள், ஞாநி, தனக்குதானே தலைவன், நம்பவர்களுக்கெல்லாம்
தலைவன், கட்டளைப்படி நடப்பவன் என்ற பொருள்கள் உண்டு – தொகுப்பாசிரியர்கள்

சுருக்க உரை

Meaning and explanations provided by Dr. C.R. Krishnamurti,
Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada
Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

எனக்கு ஏன் இந்த புத்தி ஐயா. இனி யாரை விரும்பி நாடுவேன். வீணாக இறப்பது தான் என் தலை விதியா. உலகத்தவர் இகழ்ச்சிக்கு நான் ஆளாகலாமா. உன் திருவடியை என் தலைமேல் வைப்பாயாக. நீர் மறுத்தால் உலகோர் நகைப்பர். தந்தை முன் ஓடிய குழந்தை அழுதால் அதை யார் எடுப்பது என்று யாரேனும் பூமியிலேயே விட்டு விடுவார்களா? இந்த உண்மை என் மனதில் படாதா.

பால் பொங்குவது போல் பெருகி வந்த அசுரர் சேனைகளை அழித்த வேலனே. கங்கை, மான், மழு ஆகியவற்றை ஏந்திய சிவனுடைய செல்வமே. தினைப் புனம் காத்த வள்ளியை அணைத்த மார்பனே. மயில் வாகனனே. மிகக் அழகு வாய்ந்த மாதர்கள் வியக்கும்படியான தவசிகள் வாழும் தணிகையில் வாழும் பெருமானே. உன் திருவருள் எனக்குச் சிந்தியாதோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பாதம் வைத்திடையாது....

(எனதுதலை யிற்பதங்க ளருள்வோன)-- திருப்புகழ் (களபமுலையை)

தலைப்புச் சொற்கள்

திருவடி தத்துவம் சரணாகதி இறத்தல் அசுரர் சிவன் மதன் வள்ளி வேல் புத்தி தணிகை

126

திருத்தணிகை

தனதன தானந் தனதன தானந்
தனதன தானந்

தனதான

கலைமட வார்தஞ் சிலையத னாலுங்

கனவளை யாலுங்

கரைமேலே

கருகிய காளம் பெருகிய தோயங்

கருதலை யாலுஞ்

சிலையாலுங்

கொலைதரு காமன் பலகணை யாலுங்

கொடியிடை யாள்நின்

றழியாதே

குரவணி நீடும் புயமணி நீபங்

குளிர்தொடை நீதந்	தருள்வாயே
சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்	
திருமகள் நாயன்	தொழும்வேலா
தினைவன மானுங் கநவன மானுஞ்	
செறிவுடன் மேவுந்	திருமார்பா
தலமகள் மீதெண் புலவரு லாவுந்	
தணிகையில் வாழ்செங்	கதிர்வேலா
தனியவர் கூருந் தனிகெட நாளுந்	
தனிமயி லேறும்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கலை மடவார் தம் சிலை அதனாலும்
கன வளையாலும் கரை மேலே
கருகிய காளம் பெருகிய தோயம்
கருது அலையாலும் சிலை ஆலும்
கொலை தரு காமன் பல கணையாலும்
கொடி இடையாள் நின்று அழியாதே
குரவ அணி நீடும் புயம் அணி நீபம்
குளிர் தொடை நீ தந்து அருள்வாயே
சிலை மகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்
திருமகள் நாயன் தொழும் வேலா
தினை வன மானும் கந வன மானும்
செறிவுடன் மேவும் திருமார்பா
தல மகள் மீது எண் புலவர் உலாவும்
தணிகையில் வாழ் செம் கதிர் வேலா
தனி அவர் கூரும் தனி கெட நாளும்

தனி மயில் ஏறும் பெருமானே.

பத உரை

கலை = மேகலை முதலிய இடையணிகள் பூணும். மடவார் தம்
= பெண்களின். சிலை அதனாலும் = வசைப் பேச்சின்
ஒலியாலும். கன = திரண்ட. வளையாலும் = சங்கின்
ஒலியாலும். கரை மேலே = கரை மேல் (இருந்து கூவும்).

கருகிய = கரிய. காளம் = (மன்மதனின் ஊது குழலாகிய)
குயிலின் ஒலியாலும். பெருகிய தோயம் = பெருகியுள்ள (கடல்)
நீரின் ஒலியாலும். சிலை ஆலும் = வில்லினிடத்து அசைகின்ற.

கொலை தரு காமன் = கொலையே செய்ய வல்ல மன்மதனது.
பல கணையாலும் = பல பாணங்களாலும். கொடி இடையாள் =
கொடி போன்ற இடையை உடைய இவள் (தலைவி). நின்று
அழியாதே = கவலைப் பட்டு நின்று அழிவு படாமல்.

குரவு அணி = குரவ மலர்களால் அலங்காரம் கொண்டு. நீடும் =
விளங்கும். புயம் அணி = திருப்புயத்தில் அணிந்துள்ள. நீபம் =
கடப்ப மலரின். குளிர் தொடை = குளிர்ந்த மாலையை. நீ தந்து
அருள்வாயே = நீ கொடுத்து அருள் வேண்டும்.

சிலை மகள் நாயன் = பர்வதராசன் மகளின் தலைவனான
சிவபெருமானும். கலை மகள் நாயன் = சரஸ்வதியின்
தலைவனான பிரமனும். திருமகள் நாயன் = இலக்குமியின்
தலைவனான திருமாலும். தொழும் வேலா = தொழும் வேலனே.

தினை வன மானும் = தினைப் புனத்தில் இருந்த மான் போன்ற
வள்ளியும். கந வன மான = விண்ணுலகத்திலுள்ள கற்பக
வனத்தில் வளர்ந்த தெய்வயானையும். செறிவுடன் = நெருங்கி .
மேவும் = அணையும். திருமார்பா = திருமார்பனே.

தல மகள் மீது = ஸ்தலமகளாகிய பூமியின் மேல். எண் புலவர்
= மதிக்கப்படும் தேவர்கள். உலாவும் = வந்து உலாவும்.
தணிகையில் வாழ் = திருத்தணிகையில் வாழும். செம் =
செவ்விய. கதிர் வேலா = ஒளி வாய்ந்த வேலனே.

தனி அவர் கூரும் = (சுற்றமும் பற்றும் ஒழித்துத்) தனிமையை
விரும்பித் தவம் செய்யும் தன்மையாளரின். தனி கெட =
தனிமை நீங்க. நாளும் = நாள் தோறும். தனி மயில் ஏறும்
பெருமானே = ஒப்பற்ற மயில் மீது ஏறி வந்து அவர்களுக்கு
உதவும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பெண்களின் வசைப் பேச்சாலும், சங்கின் ஒலியாலும், குயிலின்
ஒலியாலும், பெருகியுள்ள நீராலும், எண்ணி எண்ணிக் கருதும்
சிந்தையாலும் நிற்கும் இப்பெண் கவலைப் பட்டு அழியாமல்,
அவளுக்குக் குரா மலர் விளங்கும் திருப்புயத்தில் கடப்ப மலையைத்
தந்து அருள வேண்டும். பார்வதியின் தலைவனான சிவபெருமானும்,
சரஸ்வதியின் தலைவனான பிரமனும், இலக்குமியின் தலைவனான
திருமாலும் தொழும் வேலனே.
தினைப்புனத்தில் வாழும் வள்ளியும், கற்பக வனத்தில் வாழும் தெய்வ
யானையும் நெருங்கி அணையும் மார்பனே. பூமியில் வந்து தேவர்கள்
உலாவும் தணிகையில் வாழும் வேலனே. சுற்றமும், பற்றும் ஒழித்துத்
தனிமையில் தவம் செய்பவர்களின் தனிமையைப் போக்கும் பெருமானே.
காம நோயால் வாடும் இப் பெண்ணுக்குக் குளிர்ந்த கடப்ப
மாலையைத் தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சிலை அதனாலும்..... சிலை = (வசை) ஒலி.

ஆ. சிலை ஆலும்... சிலை = வில்லினிடத்து. ஆலும் = அசைகின்ற.

இ. சிலை மகள் நாயன் ... சிலை = பர்வதம், மலை. மலையராஜன் மகள் - பார்வதி

ஈ. இப்பாடல் அகப் பொருள் துறையைச் சேர்ந்தது. தனித்திருந்து வருந்தும் துயர் உறும் தலைவிக்குக் குளிர்ந்த கடப்ப மாலையைத் தரவேண்டும் என்பது, தனித்திருந்து நின்று போற்றுபவரின் துயரைக் களைவது போல் என்ற கருத்து.

எ. சிவன் முருகனைத் தியானித்து உபதேசம் பெற்றார்.

(அக்கராப் பொடியின் மெய்க்கிடாக் குரவர்

அர்ச்சியாத் தொழுமு னிவனாய...) --- திருப்புகழ் 135 (தொக்கறாக்கு)

ஏ. திருமகள் நாயன் தொழும் வேலா....

திருமால் முருகனை வழிபட்டு தாரகாசுரனால் கவரப்பட்டத் தமது சக்கரம், சங்கு முதலியவற்றைப் திரும்பப் பெற்றார்.

ஐ. பிரமன் முருகனை வழிபட்டு சிருட்டித் தொழில் செய்யும் ஆற்றலைப் பெற்றார். தலைப்புச் சொற்கள்

அகப் பொருள் மன்மதன் அருள் சிவன் திருமால் பிரமன் வள்ளி தேவயானை வேல் தவசிகள் மயில் தணிகை

127

திருத்தணிகை

தனதத்த தத்தனத் தனதத்த தத்தனத்
தனதத்த தத்தனத்

தனதான

கவடுற்ற சித்தர்சட் சமயப்ர மத்தர்நற்

கடவுட்ப்ர திஷ்டைபற்

பலவாகக்

கருதிப்பெ யர்க்குறித் துருவார்க்கக மிட்டிடர்க்

கருவிற்பு கப்பகுத்

துழல்வானேன்

சவடிக்கி லச்சினைக் கிருகைச்ச ரிக்குமிக்

கசரப்ப னிக்கெனப்

பொருள்தேடி

சகலத்து மொற்றைபட் டயல்பட்டு நிற்குநிற்

சரணப்ர சித்திசற்

றுணராரோ

குவடெட்டு மட்டுநெட் டுவரிக்க ணத்தினைக்

குமுறக்க லக்கிவிக்

ரமதூரன்

குடலைப்பு யத்திலிட் டுடலைத்த றித்துருத்
துதிரத்தி னிற்குளித் தெழும்வேலா
சுவடுற்ற அற்புதக் கவலைப்பு னத்தினிற்
றுவலைச்சி மிழ்த்துநிற் பவள்நாணத்
தொழுதெத்து முத்தபொற் புரிசைச்செ ருத்தணிச்
சுருதித் தமிழ்க்கவிப் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கவடு உற்ற சித்தர் சட் சமய ப்ரமத்தர் நல்
கடவுள் ப்ரதிஷ்டை பற்பலவாக
கருதி பெயர் குறித்து உரு வர்க்கம் இட்டு இடர்
கருவில் புக பகுத்து உழல்வானேன்
சவடிக்கு இலச்சினைக்கு இரு கை சரிக்கும் மிக்க
சரப்பளிக்கு(ம்) என பொருள் தேடி
சகலத்தும் ஒற்றை பட்டு அயல் பட்டு நிற்கு நின்
சரண ப்ரசித்தி சற்று உணராரோ
குவடு எட்டும் அட்டு நெட்டு வரி கணத்தினை
குமுற கலக்கி விக்ரம சூரன்
குடலை புயத்தில் இட்டு உடலை தறித்து உருத்தி
உதிரத்தினில் குளித்து எழும் வேலா
சுவடு உற்ற அற்புத கவலை புனத்தினில்
துவலை சிமிழ்த்து நிற்பவள் நாண
தொழுது எத்து முத்த பொன் புரிசை செரும் தணி
சுருதி தமிழ் கவி பெருமானே.

பத உரை

கவடு உற்ற = வஞ்சகம் கொண்ட. சித்தர் = சித்தர்களும். சட்
சமய ப்ரமத்தர் = ஆறு சமயங்களை மேற்கொண்ட (வாதம்
செய்யும்) வெறியர்களும். நல் = சிறந்த. கடவுள் ப்ரதிஷ்டை =
கடவுளர்களின் திருவுருவை நிலை பெறுத்துகை என்று.
பற்பலவாக = பலப்பல வகையாக.

கருதி = யோசித்து. பெயர் குறித்து = பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு.
உரு வார்க்கம் இட்டு = உருவ அமைப்பு ஏற்படுத்தி. இடர் =
துன்பத்துக் காரணமான. கருவில் புக = உட்பொருளில் புகுதற்கு
வேண்டிய. பகுத்து = திட்டத்தைச் செய்து. உழல்வானேன் = ஏன்
அலைய வேண்டும்?

சவடிக்கு = பொன் சரடுகளில் கொத்தாக அமைந்த கழுத்தணி
வகைக்கும். இலச்சினைக்கு = முத்திரை மோதிரத்துக்கும். இரு
கை சரிக்கும் = இரண்டு கைகளிலும் அணியப்படும் வளையல்
வகைக்கும். மிக்க = மேலான. சரப்பளிக்கும் = வயிரம் பொதித்த
கழுத்தணி வகைக்கும். என பொருள் தேடி = (பொது
மகளிருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய) பொருளைத் தேடி.

சகலத்தும் = எல்லாவற்றிலும். ஒற்றைப் பட்டு = ஒன்று பட்டும்
(வேறுபாடின்றி வியாபித்தும்). அயல் பட்டு நிற்கும் =
(அவைகளில் கலவாது புறம்பாய்) வேறாக நிற்கும். நின் சரண =
உனது திருவடியின். ப்ரசித்தி = கீர்த்தியை. சற்று உணராரோ =
சற்றேனும் உணர மாட்டார்களா?

குவடு எட்டும் அட்டு = எட்டு மலைகளையும் வருத்தி. நெட்டு
வரிக் கணத்தினை = பெரிய கடல் கூட்டங்களை. குமுறக்

கலக்கி = ஒலி செய்யக் கலக்கி. விக்ரம தூரன் = வலிமை
வாய்ந்த தூரனுடைய.

குடலைப் புயத்தில் இட்டு = குடலைத் தனது புயத்தில்
மாலையாக அணிந்து. உடலைத் தறித்து = உடலைத்
துண்டாக்கி. உருத்தி = கோபித்து. உதிரத்தினில் குளித்து =
அவனுடைய இரத்தத்தில் குளித்து. எழும் வேலா = எழுந்த
வேலாயுதத்தை உடையவனே.

சுவடு உற்ற = (வள்ளி, முருகன் ஆகிய இருவரின்) பாதச்
சுவடுகள் உள்ள. அற்புத = அழகான. கவலைப் புனத்தினில் =
செந்தினைப் புனத்தில். துவலைச் சிமிழ்த்து = உதிர்ந்த பூக்களை
மாலையாகக் கட்டி. நிற்பவள் = நின்ற வள்ளி அம்மை. நாண =
நாணம் கொள்ளும்படி.

தொழுது எத்து = தொழுது ஏத்தி நின்ற. முத்த = முத்தனே.
பொன் = அழகிய. புரிசை செரு = மதில் சூழ்ந்த. தணி =
திருத்தணிகைப் பெருமானே. சுருதித் தமிழ்க் கவி = (சம்பந்தராக
வந்துத்) தமிழ் வேதமாகிய தேவாரப் பாக்களைப் பாடிய.
பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

வஞ்சகம் கொண்ட சித்தர்களும், ஆறு சமயங்களை மேற் கொண்டு வாதம்
செய்யும் வெறியர்களும், சிறந்த கடவுளர்களைப் ப்ரதிஷ்டை செய்து, பல
பெயர்களைக் கொடுத்து, உருவ அமைப்பை ஏற்படுத்தித் துன்பத்துக்கு
ஆளாகி ஏன் அலைய வேண்டும்? விலை மகளிர்க்குக் கொடுக்கும்
பொருட்டுப் பொருள் தேடும் மக்கள், மெய்ப்பொருள் எல்லாவற்றிலும்

ஒன்று பட்டும், அவைகளுக்குப் புறம்பாகியும் நிற்கும் உனது திருவடியின் புகழைச் சற்றேனும் உணர மாட்டார்களா?

எட்டு மலைகளையும் கடலையும் வருத்திய வலிமை வாய்ந்த சூரனுடைய உடலை அழித்து, அவனுடைய இரத்தத்தில் குளித்த வேலனே. அழகிய செந்தினைப் புனத்தில் உதிர்ந்த பூக்களை மலையாகத் தொடுத்து நின்ற வள்ளி அம்மை நானும்படி அவளைத் தொழுது நின்ற பெருமானே. திருத்தணிகையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. மக்கள் உன் சரணப் புகழை உணர மாட்டார்களோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கவடுற்ற சித்தர் சட் சமய.....

இந்தத் திருப்புகழ் வஞ்சக சித்தர்களையும், ஆடம்பர பூசை செய்பவர்களையும் கண்டிக்கின்றது.

(ஆராதன ராடம் பரத்து மாறாதுச வாலம் பனத்து

மாவாகன மாமந் திரத்து மடலாலும்

ஆறார் தெச மாமண் டபத்தும் வேதாகம மோதுந் தலத்து

மாமா றெரி தாமிந் தனத்து மருளாதே..) --- திருப்புகழ் 332 (ஆராதனராடம்)

ஆ. சுருதித் தமிழ்க்கவி.....

தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத்தைக் குறிக்கும். முருகன் ஞானசம்பந்தராக அவதரித்துத் தேவாரப் பாக்களைப் பாடினார் என்பது அருணகிரி நாதர் கருத்து.

தலைப்புச் சொற்கள்

உருவ வழிபாடு சித்தர் சமயிகள் மெய்ப்பொருள் தத்துவம் விலைமாதர் (செயல்) திருவடி சூரன் வேல் வள்ளி தமிழ் சம்பந்தர் தணிகை

128

திருத்தணிகை

தனத்த தத்தனத் தந்த தாத்தன

தந்ததான

கனைத்த திர்க்குமிப் பொங்கு கார்க்கட
கறுத்த றச்சிவத் தங்கி வாய்த்தெழு
தனிக்க ருப்புவிற் கொண்டு வீழ்த்தச
தகைத்தொ ருத்தியெய்த் திங்கு யாக்கைச
தினைப்பு னத்தினைப் பண்டு காத்தம
திருத்த ணிப்பதிக் குன்றின் மேற்றிகழ்
பனைக்க ரக்கயத் தண்டர் போற்றிய
படைத்த ளித்தழிக் குந்தரி மூர்த்திகள்

லொன்றினாலே
திங்களாலே
ரங்களாலே
ழங்கலாமோ
டந்தைகேள்வா
கந்தவேளே
மங்கைபாகா
தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

கனைத்து அதிர்க்கும் இ பொங்கு கார் கடல் ஒன்றினாலே
கறுத்து அற சிவத்து அங்கி வாய்த்து எழு திங்களாலே
தனி கருப்பு வில் கொண்டு வீழ்த்த சரங்களாலே
தகைத்து ஒருத்தி எய்த்து இங்கு யாக்கை சழங்கலாமோ
தினை புனத்தினை பண்டு காத்த மடந்தை கேள்வா
திருத்தணி பதி குன்றின் மேல் திகழ் கந்த வேளே
பனை கர கயத்து அண்டர் போற்றிய மங்கை பாலா
படைத்து அளித்து அழிக்கும் த்ரி மூர்த்திகள் தம்பிரானே.

பத உரை

கனைத்து = ஒலித்து. அதிர்க்கும் = அதிரும். இப் பொங்கு கடல்
= பொங்குகின்ற இந்தக் கடல். ஒன்றினாலே = ஒன்றாலும்.
கறுத்து = கோபித்து. அற சிவத்து = மிகச் சிவந்து. அங்கி
வாய்த்து = நெருப்புத் தன்மை பூண்டு. எழு = உதித்தெழுந்துள்ள.
திங்களாலே = நிலவாலும்.

தனி = ஒப்பற்ற. கருப்பு வில் கொண்டு = கரும்பு வில்லை
ஏந்தி. வீழ்த்த சரங்களாலே = (மன்மதன்) செலுத்திய
அம்புகளாலும். தகைத்து = வாட்டமுற்று. ஒருத்தி = தனித்த
ஒருத்தியாம் இத் தலைவி. எய்த்து = இளைப்புற்று. இங்கு
யாக்கை = இங்கு உடல். சழங்கலாமோ = சோர்வு
அடையலாமோ?

தினைப் புனத்தினை = தினைப் புனத்தை. பண்டு = முன்பு.
காத்த மடந்தை = காவல் புரிந்த வள்ளியின். கேள்வா =
கணவனே. திருத்தணிப் பதிக் குன்றின் மேல் = திருத்தணிகை
மலையின் மேல். திகழ் = விளங்கும்.
கந்த வேளே = கந்த வேளே.

பனைக் கர = பனை மரம் போன்ற கையையும். கயத்து =
வெள்ளை யானையையும் உடைய. அண்டர் = தேவர்கள்.
போற்றிய = போற்றி வளர்த்த. மங்கை பாகா = தெய்வ
யானையின் கணவனே. படைத்து அளித்து அழிக்கும் = முத்
தொழில்களைப் புரியும். த்ரி மூர்த்திகள் =
மும்மூர்த்திகளுக்கும். தம்பிரானே = தம்பிரானே (தலைவரே).

சுருக்க உரை

பொங்கும் கடலாலும், நெருப்பு போன்ற நிலவாலும், மன்மதன் ிய்யந்த
கணையாலும், வாட்டமுற்று தனித்து நிற்கும் இத் தலைவி சோர்வு
அடையலாமோ?

தினைப்புனம் காத்த வள்ளியின் கணவரே. தேவர்கள் போற்றி வளர்த்த
தேவசேனையின் கணவரே. மும்முர்த்திகளுக்கும் தம்பிரானே. காம
நோயால் வாடும் இப் பெண் சோர்வு அடையலாமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடல் அகப் பொருள் துறையைச் சேர்ந்தது.

அ. சழங்கலாமோ.....

சழங்குதல் = சோர்வு அடைதல்.

தலைப்புச் சொற்கள்

அகப்பொருள் மதன் வள்ளி தேவசேனை தேவர்கள் மும்முர்த்திகள் தணிகை

129

திருத்தணிகை

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத்

தனதான

கிறிமொழிக் கிருதரைப் பொறிவழிச் செறிஞரைக்

கெடுபிறப் பறவிழிக்

கிறபார்வைக்

கெடுமடக் குருடரைத் திருடரைச் சமயதர்க்

கிகள்தமைச் செறிதலுற்

றறிவேதும்

அறிதலற் றயர்தலுற் றவிழ்தலற் றருகலுற்

ற்றவுநெக் கழிகருக்

கடலூடே

அமிழ்தலற் றெழுதலுற் றுணர்நலத் துயர்தலுற்

றடியிணைக் கணுகிடப்

பெறுவேனோ

பொறியுடைச் செழியன்வெப் பொழிதரப் பறிதலைப்

பொறியிலச் சமணரத்

தனைபேரும்

பொடிபடச் சிவமெனப் பொடிபரப் பியதிருப்	
புகலியிற் கவுணியப்	புலவோனே
தறிவளைத் துறநகைப் பொறியெழப் புரமெரித்	
தவர்திருப் புதல்வநற்	சுனைமேவுந்
தனிமணக் குவளைநித் தமுமலர்த் தருதிருத்	
தணியினிற் சரவணப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கிறி மொழி கிருதரை பொறி வழி செறிஞரை
கெடு பிறப்பு அற விழிக்கிற பார்வை

கெடு மட குருடரை திருடரை சமய தர்க்கிகள்
தமை செறிதல் உற்று அறிவு ஏதும்

அறிதல் அற்று அயர்தல் உற்று அவிழ்தல் அற்று
அருகல் உற்று அறவு(ம்) நெக்கு அழி கரு கடல் ஊடே

அமிழ்தல் அற்று எழுதல் உற்று உணர் நலத்து உயர்தல் உற்று
அடியிணைக்கு அணுகிட பெறுவேனோ

பொறி உடை செழியன் வெப்பு ஒழிதர பறி தலை
பொறி இல சமணர் அத்தனை பேரும்

பொடி பட சிவ மண பொடி பரப்பிய திரு
புகலியில் கவுணிய புலவோனே

தறி வளைத்து உற நகை பொறி எழ புரம் எரித்தவர்
திரு புதல்வ நல் சுனை மேவும்

தனி மண குவளை நித்தமும் மலர் தரு திரு
தணியினில் சரவண பெருமானே.

பத உரை

கிறி மொழி = பொய்ம்மொழி பேசும். கிருதரை = செருக்கு
உள்ளவர்களை. பொறி வழி = ஐம்புலன்களின் வழியே.
செறிஞரை = செல்லுபவர்களை. கெடு பிறப்பு = கெட்ட
இப்பிறப்பு. அற = (நற் பிறப்பு) ஆகாமல் தொலையும்படி.
விழிக்கிற பார்வை = விழிக்கின்ற விழியை உடைய.

கெடு மடக் குருடரை = கெட்ட அறிவில்லாத குருடர்களை.
திருடரை = திருடர்களை. சமய தர்க்கிகள் தமை = சமய
வாதிகளை. செறிதல் உற்று = (நான்) நெருங்குதலுற்று.
அறிவு ஏதும் = அறிவு சற்றும்.

அறிதல் அற்று = அறிதல் இல்லாமல். அயர்தல் உற்று =
தளர்ச்சி உற்று. அவிழ்தல் அற்று = (மனம் பக்தியால்)
நெகிழ்தல் இல்லாமல். அருகல் உற்று = குறைபாடு அடைந்து.
அறவும் நெக்கு = மிகவும் கெட்டு. அழி = அழிவு தரும்.
கருக்கடல் ஊடே = பிறவிக் கடலுள்ளே.

அமிழ்தல் அற்று = அவிழ்ந்து போதல் நீங்கி. எழுதல் உற்று
= மேல் எழுதல் உற்று. உணர் நலத்து = நல்லுணர்வு பெறும்
நலமான வழியில். உயர்தல் உற்று = மேம்பாடு அடைந்து.
அடி இணைக்கு = உன் திருவடியிணையை. அணுகிடப்
பெறுவேனோ = அணுகப் பெறுவேனோ?

பொறி உடைச் செழியன் = அறிவுள்ள (கூன்)
பாண்டியனுடைய. வெப்பு ஒழிதர = சுர நோய் நீங்கவும். பறி
தலை = மயிர் பறிபடும் தலையராகிய. பொறி இலாச்
சமணர் = அறிவிலிகளாகிய சமணர்கள். அத்தனை பேரும் =
அத்தனை பேரும். பொடி பட = அழியவும். சிவ மணப்
பொடி = சிவ மணத் திருநீற்றை. பரப்பிய = (மதுரையில்)
பரப்பின. திருப் புகலியில் = சீகாழியில் உதித்த. கவுணியப்
புலவோனே = கவுணியர் குலப் புலவனாகிய ஞான சம்பந்தரே.

தறி வளைத்து உற = அழிவு உண்டாகும்படி. நகைப் பொறி
எழ = புன் சிரிப்புப் பொறியை எழுப்பி. புரம் எரித்தவர் = திரி
புரங்களை எரித்த சிவபெருமானுடைய. திருப் புதல்வ = நல்ல
மகனே. நல் சுனை மேவும் = சிறந்த சுனையில் உள்ள.

தனி = ஒப்பற்ற. மணக் குவளை = நறு மணம் வீசும்
குவளை. நித்தமும் = நாள்தோறும். மலர் தரு = பூவைத்
தருகின்ற. திருத்தணியினில் = திருத்தணிகையில்
(வீற்றிருக்கும்). சரவணப் பெருமானே = சரவணப்
பெருமானே.

சுருக்க உரை

**பொய் பேசுபவர்களும், ஜம்புலன் வழியே நடப்பவர்களும், இப்பிறப்பு நற்
பிறப்பு ஆகாமல் தொலையும்படி விழிக்கின்ற விழியை உடையவர்களும்,
அறிவில்லாதவர்களும் ஆகிய சமய வாதிகளை நான் நெருங்கி,**

அறிவிழந்து, தளர்ச்சி உற்று, அழிந்து போதல் நீங்கி, மேம்பாடு அடைந்து, உன் திருவடியைப் பெறுவேனோ?

கூன் பாண்டியனின் சுரநோய் நீங்கவும், மயிர் நீங்கிய தலையை உடைய சமணர் அழியவும், திருநீற்றைப் பரப்பிய கவுணியப் புலவனே. சிரிப்புப் பொறியால் திரி புரங்களை எரித்த சிவபெருமானின் மகனே. சுனையில் நறு மணம் வீசும் திருத்தணிகையில் சரவணப் பெருமானே. உன் திருவடியைப் பெறுவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பறிதலைப் பொறியிலச் சமணர்.....

(பறிதலை குண்டர் கழுநிரை கண்டு
பழநி யமர்ந்த பெருமானே) --- திருப்புகழ் (கருகியகன்று)

ஆ. சிவமணப் பொடிபரப்பிய....

(தென்னவன் தனக்கு நீறு.....
மன்னன் நீறு அணிந்தான்
என்று மற்று அவன் மதுரை வாழ்வார்
துன்னி நின்றார்கள் எல்லாம்
தூய நீறு அணிந்து கொண்டார்) --- பெரிய புராணம் 857.

இ. புகலியிற் கவுணியப் புலவோனே..

சீகாழிக்கு உரிய பன்னிரண்டு பெயர்கள். பிரமபுரம், வேணுபுரம், தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, கொச்சைவயம், வெங்குரு, கழுமலம் என்பன.

ஈ. கவுணியப் புலவோனே....

(தேன் நயம் பாடும் சிராப்பள்ளியானை, திரை சூழ்ந்த
கானல் சங்கு ஏறும் கழுமல ஊரில் கவுணியன்
ஞானசம்பந்தன்...) ---- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1-98-11.

கவுணியன் – கௌண்டியன் கோத்திரகாரன்

தலைப்புச் சொற்கள்

சமயிகள் சமணர் திருவடி பிறப்பு அறிவு ஐம்புலன் சம்பந்தர் புலவர் சிவன் திருநீறு தணிகை சொல்லாக்கம்

130

திருத்தணிகை

தந்த தானன தனதன தனதன
தந்த தானன தனதன தனதன
தந்த தானன தனதன தனதன தனதான

கொந்து வார்குர வடியினு மடியவர்
சிந்தை வாரிஜ நடுவினு நெறிபல
கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய குருநாதா
கொங்கி லேர்தரு பழநியி லறுமுக
செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிலி
கொந்து காவென மொழிதர வருசம யவிரோத
தந்தர வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்
சந்தி யாதது தனதென வருமெரு
சம்பர தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து விரைநீபச்
சஞ்ச ரீகரி கரமுரல் தமனிய
கிண்கி ணீமுக விதபத யுகமலர்
தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே
சிந்து வாரமு மிதழியு மிளநவ
சந்தர ரேகையு மரவமு மணிதரு
செஞ்ச டாதரர் திருமக வெனவரு முருகோனே
செண்ப காடவி யினுமித ணினுமுயர்
கந்த னாடவி யினுமுறை குறமகள்
செம்பொ னூபுர கமலமும் வளையணி புதுவேயும்
இந்து வாண்முக வனசமு ம்ருகமத
குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு மபிராம
இந்தர கோபமு மரகத வடிவமு
மிந்தர சாபமு மிருகுழை யொடுபொரு
மிந்தர நீலமு மடலிடை யெழுதிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கொந்து ஆர் குரா அடியினும் அடியவர்
சிந்தை வாரிஜ நடுவினும் நெறி பல

கொண்ட வேத நல் முடிவினும் மருவிய குரு நாதா

கொங்கில் ஏர் தரு பழநியில் அறுமுக
செந்தில் காவல தணிகையில் இணை இலி
கொந்து கா என மொழி தர வரும் சமய விரோத

தந்திர வாதிகள் பெற அரியது பிறர்
சந்தியாதது தனது என வரும் ஒரு
சம்பந்தாயமும் இது என உரை செய்து விரை நீப

சஞ்சரீ கரகரம் முரல் தமனிய
கிண்கிணி முக இத பத உக மலர்
தந்த பேர் அருள் கனவிலும் நனவிலும் மறவேனே

சிந்து வாரமும் இதழியும் இள நவ
சந்திர ரேகையும் அரவமும் மணி தரு
செம் சடாதரர் திரு மகவு என வரு முருகோனே

செண்பக அடவியினும் இதணினும் உயர்
சந்தன அடவியினும் உறை குற மகள்
செம் பொன் நூபுர கமலமும் வளை அணி புது வேயும்

இந்து வாள் முக வனசமும் ம்ருகமத
குங்கும அசல உகளமும் மதுரித
இந்தளம் அம்ருத வசனமும் முறுவலும் அபிராம

இந்திர கோபமும் மரகத வடிவமும்
இந்திர சாபமும் இரு குழையொடு பொரும்
இந்திர நீலமும் மடல் இடை எழுதிய பெருமானே.

பத உரை

கொந்து ஆர் = பூங்கொத்துக்களை உடைய நெடிய. குரவு
= குரா மரத்தின் அடியிலும். அடியவர் =
அடியவர்களுடைய. வாரிஜம் நடுவினும் = இதய
தாமரையின் நடுவிலும். நெறி பல = துறைகள் பல
கொண்ட. வேத நல் முடியினும் = வேதத்தின் சிறந்த
உச்சியிலும். மருவிய = வீற்றிருக்கும். குரு நாதா = குரு
நாதனே.

கொங்கில் = கொங்கு நாட்டில். ஏர் = அழகு தரும்.
பழநியில் = பழனி மலையில். அறுமுக = ஆறு முகனே.
செந்தில் காவல = திருச் செந்தூரில் தேவ சேனாபதியே.
தணிகையில் இணை இலி = தணிகையில்
இணை இல்லாத அழகனே. கொந்து = ஒருவரோடு
ஒருவர். கா என = கா என்று கூவும் காக்கைகள் போல.
மொழி தர = எதிர்த்துப் பேசும்படி வருகின்ற. சமய
விரோத = சமய வேறு பாடு கொண்ட.

தந்த்ர வாதிகள் = தந்திரம் மிக்க வாக்கு வாதத்தினர்.
பெற அரியது = பெறுவதற்கு அரிதானதும். பிறர்
சந்தியாதது = பிறர் எவராலும் சந்திக்க முடியாததும்.
தனது என வரும் = தனக்கு வேறு ஒப்பானது இல்லை
எனக் கூறும் தகைமையதாய் வருகின்ற. ஒரு

சம்ப்ரதாயமும் இது என = ஒரு குரு பரம்பரையாக
வந்த உபதேசம் இது என. உரை செய்து =
மொழிந்தருளி. விரை = நறுமணமுள்ள. நீப = கடப்ப
மலர் விளங்குவதும்.

சஞ்சரி = வண்டுகள். கரிகரம் = சுரத லீலையால். முரல்
= இசை பாடுகின்ற. தமனிய = பொன்னாலாகிய.
கிண்கிணி முக = கிண்கிணி முதலிய பல அணிகள்
தரித்ததும் (ஆகிய). பத உக மலர் தந்த = திருவடி
இணை மலரைச் சூட்டிய. பேர் அருள் = பெருங்
கருணையை. கனவிலும் நனவிலும் மறவேனே =
கனவிலும் விழித்திருக்கும் போதும் மறக்க மாட்டேன்.

சிந்துவாரமும் = நொச்சியும். இதழி = கொன்றையும்.
இள = இளமையும். நவ = புதுமையும் வாய்ந்த. சந்த்ர
ரேகையும் = மூன்றாம் பிறை ஒளி நிலவும். அரவுமும் =
பாம்பும். அணி தரு = அணிந்த. செம் சடாதரர் = சிவந்த
சடையைத் தாங்கிய சிவபெருமானுடைய. திரு மகவு
என வரும் முருகோனே = அழகிய குழந்தை எனத்
தோன்றிய முருகனே.

செண்பக அடவியினும் = செண்பகக் காட்டிலும்.
இதணினும் =(தினைப் புனத்து) பரண் மீதும். சந்தன
அடவியினும் = சந்தனக் காட்டிலும். உறை குற மகள் =

வசிக்கும் குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின். செம் பொன்
நூபுர கமலமும் = செம் பொன்னாலாகிய சிலம்பு
அணிந்த மலரடிகளையும். வளை அணி = வளையல்கள்
அணிந்த. புது வேயும் = புது மூங்கில் அனைய
தோள்களையும்.

இந்து வாள் = சந்திரனை ஒத்த ஒளி வீசும். முக
வனசமும் = முகம் என்னும் தாமரையையும். ம்ருகமத
= கஸ்தூரி. குங்கும = குங்குமம் இவை
அணிந்த. அசல உகளமும் = மலை போன்ற இரு
கொங்கைகளும். மதுரித = இனிமை இன்பம் தருவதான.
இந்தளம் = இந்தளம் (நாதநாமக் கிரியை) போன்ற.
அம்ருத வசனமும் = அமுத மொழிகளையும். முறுவலும்
= பற்களையும். அபிராம = அழகு வாய்ந்த.

இந்த்ர கோபமும் = தம்பலப் பூச்சி போன்ற சிவந்த
வாயிதழ்களையும். மரகத வடிவமும் = பச்சை
நிறத்தையும். இந்த்ர சாபமும் = வானவில் போன்ற
புருவத்தையும். இரு குழையொடு பொரும் = இரண்டு
காதணியாகிய குழைகளைத் தாக்குகின்ற. இந்த்ர நீலமும்
= நீலோற்ப மலர் போன்ற கண்களையும். மடல் இடை
எழுதிய = மடலின் கண் எழுதி மகிழ்ந்த. பெருமானே =
பெருமானே.

குரா மரத்து அடியிலும், அடியார்களுடைய இதயத் தாமரையின் நடுவிலும், வேதத்தின் உச்சியிலும் வீற்றிருக்கும் குரு நாதனே. கொங்கு நாட்டில் உள்ள அழகு தரும் பழனியில் உறையும் ஆறுமுகனே. திருச்செந்தூரில் விளங்கும் தேவ சேனாபதியே. தணிகையில் உள்ள இணையில்லாதவனே. சமய வாதிகள், காக்கைகள் போல், ஒருவரோடு ஒருவர் தாக்கிப் பேசி வாக்கு வாதம் செய்தும் எவராலும் சந்திக்க முடியாததும், தனக்கு வேறு ஒப்பானது இல்லை எனக் கூறும் தகைமையதாய் வருகின்ற ஒரு குரு பரம்பரையாக வந்த உபதேசம் இது என்று மொழிந்தருளி, கடப்ப மலை அணிந்த உனது தாமரைத் திருவடிகளை எனக்கு அருளியதைக் கனவிலும் நனவிலும் மறவேன்.

நொச்சி, கொன்றை, பிறை, பாம்பு இவற்றை அணிந்த சிவபெருமானுடைய மகனே. செண்பகம், சந்தனம் ஆகிய மரங்கள் நிறைந்த காட்டிலும் தினைப்புனத்து பரணிலும் உறையும் வள்ளியின் சிறந்த அங்கங்களைப் பல விதமாகப் புகழ்ந்து, மடலின் மேல் எழுதி மகிழ்ந்த பெருமாளே. உன் பெருங் கருணையை எப்போதும் நான் மறவேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. குர வடியினு மடியவர்....

(குராவினில் மேவுங் குமாரனென நாளுங் குலாவியினி தோதன் பின்னவாழ்வே)... திருப்புகழ் (இராவினருள்). (புகலுடையோர் தம் உள்ளப் புண்டரிகத் துள்ளிருக்கும் புராணர்)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.132.6.

ஆ. கொங்கிலோர்தரு பழநியி லறுமுக...

பழனியில் ஆறுமுக தரிசனம் அருணகிரி நாதருக்குக் கிடைத்தது. (ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்று பூதி)...திருப்புகழ் 60 (ஆறுமுகம்). திருச்செந்தூரில் தேவசேனாபதியாய் விளங்கியதால், செந்தில் காவல என்றும், தணிகையில் அழகு பொலிந்து இருத்தலால் இணையிலி என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது.

இ. கொந்து காவென மொழிதர.....

(சகர சங்க சாகர மெனமு ழங்கு வாதிகள்

சமய பஞ்ச பாதக ரறியாத)...திருப்புகழ் 308 (நிகரில்பஞ்ச).
(சங்கைக்கத் தோடு சிலுகிடு சங்கிட்சட் கோல சமயிகள்
சங்கற்பித் தோதும் வெகுவித கலைஞானச்
சண்டைக்குட் கேள்வி யலமல மண்டற்குப் பூச யிடுமவர்). திருப்புகழ்
(சங்கைக்கத்தோடு).

..
(கலகல கலெனக் கண்ட பேரொடு
சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிகள்
கதறிய வெகுசொற் பங்க மாகிய பொங்களாவு)... திருப்புகழ் (அலகிலவுண).

ஈ. சஞ்ச ரீகரி கரமுரல் தமனிய...

இது அருணகிரி நாதர் திருவண்ணாமலையில் திருவடி தரிசனம் பெற்ற வரலாற்றைக் குறிக்கும்.

(பரவை படியினும் வசமழி யினுமுத
லருணை நகர்மிசை கருணையொ டருளிய
பரம வொருவச னமுமிரு சரணமு மறவேனே)... திருப்புகழ் (மகரமெறிகடல்).

உ. இந்த ளாம்புத வசனமும் முறுவலும்...

(பண்க டங்க டர்ந்த இன்சொல்
திண்பு னம்பு குந்து கண்டி றைஞ்சுகோவே)...திருப்புகழ் (வந்துவந்து).

தலைப்புச் சொற்கள்

அடியார் குருநாதர் வேதம் சமயிகள் செந்தில் அருணை பழனி மெய்ப்பொருள்
உபதேசம் காட்சி திருவடி நன்றி சிவன் தணிகை வள்ளி மடல்

131

திருத்தணிகை

தனத்தன தனத்தந் தனத்தன தனத்தந்
தனத்தன தனத்தந் தனதான

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்	
செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ்	சினமாகச்
சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்	
திருப்புகழ் நெருப்பென்	றறிவோம்யாம்
நினைத்தது மனிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்	
நிசிக்கரு வறுக்கும்	பிறவாமல்
நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்	

நிறைப்புக ழுரைக்குஞ்	செயல்தாராய்
தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்	
தகுத்தகு தகுத்தந்	தனபேரி
தடுட்டுடு டுட்டுண் டெனத்துடி முழக்குந்	
தளத்துட னடக்குங்	கொடுதூர்
சினத்தைய முடற்சங் கரித்தம லைமுற்றுஞ்	
சிரித்தெரி கொளுத்துங்	கதிர்வேலா
தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சுகித்தெண்	
திருத்தணி யிருக்கும்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்
செகுத்தவர் உயிர்க்கும் சினமாக

சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
திருப்புகழ் நெருப்பு என்று அறிவோம் யாம்

நினைத்ததும் அளிக்கும் மனத்தையும் உருக்கும்
நிசி கரு அறுக்கும் பிறவாமல்

நெருப்பையும் எரிக்கும் பொருப்பையும் இடிக்கும்
நிறை புகழ் உரைக்கும் செயல் தாராய்

தனத்தன.....தன பேரி

தடுட்டுடு.....துடி முழக்கும்
தளத்துடன் நடக்கும் கொடு தூர்
சினத்தையும் உடல் சங்கரித்து அ மலை முற்றும்
சிரித்து எரி கொளுத்தும் கதிர் வேலா

தினை கிரி குற பெண் தனத்தினில் சுகித்து எண்
திருத்தணி இருக்கும் பெருமானே.

பத உரை

சினத்தவர் முடிக்கும் = கோபம் கொண்டவர்களின் தலைக்கும்.
பகைத்தவர் குடிக்கும் = பகைமை பூண்வர்களுடைய குடிக்கும்.
செகுத்தவர் உயிர்க்கும் கொல்லுபவர்களுடைய உயிருக்கும்.
சினமாக = கோபத்துடன் (நோக்கி).

சிரிப்பவர் தமக்கும் = சிரிப்பவருக்கும். பழிப்பவர் தமக்கும் =
பழிப்பவர்களுக்கும். திருப்புகழ் நெருப்பு என்று அறிவோம் யாம்
= திருப்புகழ் நெருப்புப் போன்றது என்னும் உண்மையை நாம்
அறிவோம்.

நினைத்ததும் அளிக்கும் = அடியார்கள் நினைத்ததை எல்லாம்
தரும். மனத்தையும் உருக்கும் = மனத்தையும் உருக்கும். நிசிக்
கரு பிறவாமல் அறுக்கும் = இருண்ட கருவை பிறவா வண்ணம்
அறுக்கும். (மீண்டும் மீண்டும் கருவில் சேறுவதை தடுக்கும்)

நெருப்பையும் எரிக்கும் = நெருப்பையும் எரித்து அழிக்கும்.
பொருப்பையும் இடிக்கும் = மலையையும் பொடி படுத்தும்.
நிறைப் புகழ் = உனது நிறை புகழை. உரைக்கும் = ஓதும்.
செயல் = திருப்பணியை. தாராய் = எனக்குப் பணித்து அருள்க.

தனத்தன.....தன பேரி = இவ்வாறு பேரிப் பறையும்.
தடுட்டு.....துடி முழக்கும் = என்று உடுக்கைப் பறையும்
முழக்கத்துடன். தளத்துடன் நடக்கும் = படையுடன் வந்த. கொடு
சூரர் = கொடிய அசுரர்களின்.

சினத்தையும் = கோபத்தையும் (அழித்து). உடல் சங்கரித்து =
உடலை அழித்து. அம் மலை முற்றும் = (அவ்வாறு கிடந்த
பிணங்களின்) மலை முழுமையையும். சிரித்து = (தனது)

சிரிப்பினால். எரி கொளுத்தும் = எரித்துக் கொளுத்திச்
சாம்பலாக்கிய. கதிர் வேலா = ஒளி வீசும் வேலனே.

தினைக் கிரி = தினை விளையும் மலையில் (வள்ளி மலையில்).
குறப்பெண் = (வாழும்) குறப் பெண்ணாகிய வள்ளி. தனத்தினில்
= கொங்கையில். சுகித்து = இன்பம் பூண்டு. எண் = யாவரும்
மதிக்கத் தக்க. திருத்தணி இருக்கும் பெருமானே =
திருத்தணிகையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

கோபம் கொண்டவர்களின் தலைக்கும், பகைமை கொண்டவர் குடிக்கும்,
கொலை செய்வோர் உயிருக்கும், சிரிப்பவர்களுக்கும், பழிப்பவர்களுக்கும்,
திருப்புகழ் நெருப்பு போன்ற உண்மை என்பதை நாம் அறிவோம்.
திருப்புகழ் ஒதுதல் நினைத்ததைத் தரும், மனத்தை உருக்கும், பிறப்பை
அறுக்கும், நெருப்பை எரிக்கும், மலையைப் பொடி படுத்தும். ஆதலால்
உனது புகழை ஒதும் திருப்பணியை எனக்குப்
பணித்திடுவாய்.

பேரி, உடுக்கைப் பறை இவைகளின் பேரொலியோடும், படைகளோடும்
போருக்கு வந்த துரர்களை அழித்து, அந்தப் பிண மலைகளைச்
சிரிப்பினால் கொளுத்திச் சாம்பலாக்கிய கதிர் வேலனே. தினை விளையும்
மலையில் வள்ளியின் கொங்கையில் சுகித்து, சிறந்த திருத்தணிகையில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே. உன் நிறைப் புகழைப் பாடும் பணியை எனக்குத்
தருக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இந்தத் திருப்புகழ் முருகனின் ஆற்றலையும் பெருமையையும் விளக்கும். முதல்
இரண்டு அடிகளில் துட்டர்களைத் தண்டித்தலையும், அடுத்த இரண்டு அடிகள்
அடியார்களைக் காப்பதையும், ஈற்று இரண்டு அடிகள் அங்ஙனம் செய்வதற்கு எடுத்துக்
காட்டுகளையும் காணலாம். ஏழாவது அடியில் அசுரர்களை அழித்ததையும், எட்டாவது

அடியில் வள்ளியை மணந்து அருள் புரிந்ததையும் அருணகிரியார் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

இருமலுரோகம் என்று தொடங்கும் திருப்புகழை நோய் தீர்க்கும் மந்திரத் திருப்புகழ் என்றால், சினத்தவர் முடிக்கும் என்று தொடங்கும் பாடலைச் சித்தி தரும் தந்திரத் திருப்புகழ் என்றும் கூறுவர் (வ.சு. செங்கல்வராயன்).

(திருப்புகழை யுரைப்பவர்கள் படிப்பவர்கள் மிடிப்பகைமை
செயித்தருளு மிசைப்பிரிய

திருத்தமா தவர்புகழ் குருநாதா)... திருப்புகழ் 67 (கருப்புவிடில்).

(இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவர்

இடுக்கினை யறுத்திடு மெனவோதும்)...திருப்புகழ் 116 (இருப்பவல்திரு).

ஆ. தூரர் சினத்தையும் உடல் சங்கரித்து அம் மலை முற்றும் சிரித்து எரி கொளுத்தும்
கதிர் வேலா.....

அழிக்கப்பட்ட அசுரர்களின் பிணக் குவியலை எரித்துச் சாம்பலாக்கினார்.

(அழலெழ விழித்த லோடும் அடலையின் உருவாய் அழித்த...)... கந்த புராணம் (தூரன் வதை) 256.

தலைப்புச் சொற்கள்

திருப்புகழ் பிறவி அருள் புகழ் சந்தம் (அகச்சான்று) தூரர் வேல் வள்ளி துதி தணிகை

132

திருத்தணிகை

தனத்த தத்தன தனதன தனதன

தனத்த தத்தன தனதன தனதன

தனத்த தத்தன தனதன தனதன

தனதான

சினத்தி லத்தினை சிறுமண லளவுடர்

செறித்த தெத்தனை சிலைகட லினிலுயிர்

செனித்த தெத்தனை திரள்கய லெனபல

வதுபோதா

செமித்த தெத்தனை மலைசுனை யுலகிடை

செழித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு

செடத்தி லெத்தனை நமனுயிர் பறிகொள்வ

தளவேதோ

மனத்தி லெத்தனை நினைகவ டுகள்குடி

கெடுத்த தெத்தனை மிருகம தெனவுயிர் வதைத்த தெத்தனை யளவிலை விதிகர வகுத்த தெத்தனை மசகனை முருடனை மடைக்கு லத்தனை மதியழி விரகனை மலர்ப்ப தத்தினி லுருகவு மினியருள் தனத்த னத்தன தனதன தனதன திமித்தி மித்திமி திமிதிமி திமிதிமி தகுத்த குத்தகு தகுதகு தகுதகு தரித்த ரித்தரி தரிநிரி ரிரிரி தடுட்டு டுட்டு டுட்டு டுட்டு தமித்த மத்தள தமருக விருதொலி சினத்த மார்க்கள செருதிகழ் குருதிய திமிழ்த்தி டக்கரி யசுரர்கள் பரிசிலை தெறித்தி டக்கழு நரிதின நிணமிசை செழிக்கு முத்தம சிவசர ணர்கள்தவ முநிக்க ணத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி திருத்த ணிப்பதி மருவிய குறமகள்	மொழியாமல் புரிவாயே தகுதீதோ கடல்போலச் பொருமவேலா பெருமானே.
--	---

பதம் பிரித்தல்

சி(ன்)ன திலம் தினை சிறு மணல் அளவு உடர்
செறித்தது எத்தனை சிலை கடலினில் உயிர்
செனித்தது எத்தனை திரள் கயல் என பல அது போதா(து)
செ(ன்)மித்தது எத்தனை மலை சுனை உலகு இடை
செழித்தது எத்தனை சிறு தனம் மயல் கொடு
செடத்தில் எத்தனை நமன் உயிர் பறி கொள்வது அளவு ஏதோ
மனத்தில் எத்தனை நினை கவடுகள் குடி
கெடுத்தது எத்தனை மிருகமது என உயிர்
வதைத்தது எத்தனை அளவு இலை விதி கரம் ஒழியாமல்
வகுத்தது எத்தனை மசகனை முருடனை
மடை குலத்தனை மதி அழி விரகனை
மலர் பதத்தினில் உருகவும் இனி அருள் புரிவாயே

தனத்த.. ௫௫௫௫ தமிழ்த் மத்தள தமருகம் விருது ஒலி கடல்போல

சினத்து அமர் களம் செரு திகழ் குருதி அதி
இமிழ்த்திட கரி அசுரர்கள் பரி சிலை
தெறித்திட கழு நரி தி(ன்)ன நிணம் மிசை பொரும் வேலா
செழிக்கும் உத்தம சிவ சரணர்கள் தவ
முநி கணத்தவர் மது மலர் கொடு பணி
திருத்தணி பதி மருவிய குற மகள் பெருமானே.

பத உரை

சி(ன்)ன திலம் = சிறிய எள். தினை = தினை. சிறு மணல் =
சிறிய மணல். அளவு = இவற்றின் அளவுள்ள. உடர் செறித்தது
= உடல்களில் பொருந்திய (பிறவிகள்). எத்தனை = எத்தனை?
சிலை = முழங்கும். கடலினில் = கடலில். உயிர் செனித்தது
எத்தனை = உயிர் பெற்று வாழ்ந்தது எத்தனை பிறவிகள்? திரள்
கயல் என பல = திரண்ட கயல் மீன் எனப் பல வகையானவை.
அது போதா(து) = அது போதாமல்.

செ(ன்)மித்தது = பிறப்பெடுத்தது. எத்தனை = எத்தனை? மலை
சுனை = மலையிலும், சுனையிலும். உலகு இடை =
உலகத்திலும். செழித்தது எத்தனை = செழிப்புற்ற பிறவிகள்
எத்தனை? சிறு = அற்பமான. தனம் மயல் கொடு =
கொங்கையில் மயக்கம் கொண்டு. செடத்தில் எத்தனை =
உடம்பெடுத்த பிறவிகள் எத்தனை? நமன் உயிர் பறி கொள்வது
= யமன் உயிர் பறித்துப் போவதற்கு. அளவு ஏதோ = ஒரு
அளவு உண்டோ?

மனத்தில் எத்தனை நினை கவடுகள் = (மனிதப் பிறவியில்)
மனத்தில் எழுந்த எண்ணங்கள் எத்தனை வஞ்சகமானவை? குடி
கெடுத்தது இத்தனை = பிறர் குடியைக் கெடுத்தது எத்தனை?
மிருகம் அது என உயிர் வதைத்தது எத்தனை = மிருகம் போல
பிற உயிர்களை வதைத்தது எத்தனை? அளவு இ(ல்)லை =
கணக்கே இல்லை. விதிகரம் ஒழியாமல் = விதியின் போக்கு
தவறாதபடி.

வகுத்தது எத்தனை = உண்டான நிகழ்ச்சிகள் எத்தனை? மசகனை
= (இங்ஙனம் பல பிறவிகள் எடுத்து இளைத்த) கொசு
போன்றவனை. முருடனை = மூடனை. மடைக் குலத்தனை =
மடையர் கூட்டத்தில் சேர்ந்தவனை. மதி அழி = அறிவிழந்த.
விரகனை = காமுகனாகிய என்னை. மலர்ப் பதத்தினில் = உனது
மலர் போன்ற திருவடியில். உருகவும் = உருகும்படி. இனி
அருள் புரிவாயே = இனி அருள் புரிவாயாக.

தனத்த.....தமிழ்த் மத்தள = இவ்வாறு ஒலிக்கும் மத்தளம்.
தமருகம் = உடுக்கை. விருது ஒலி = இவைகளின் சத்தம். கடல்
போல = கடல் போல முழங்க.

சினத்து = கோபத்துடன். அமர் களம் செரு = போர்க்களப்
போரில். திகழ் = தோன்றி எழும். குருதி = இரத்தம். அதி
இமிழ்த்தி = ஒலியுடன் பெருக. கரி = யானைகளும். அசுரர்கள் =
அசுரர்களும். பரி = குதிரைகளும். சிலை = வில்லுகளும்.

தெறித்திட = முறியவும். கழு = கழுகும். நரி = நரியும்.
தி(ன்)ன = உண்ண. நிணம் மிசை = மாமிசங்கள் மேலிருந்து.
பொரும் வேலா = சண்டை செய்யும் வேலனே.

செழிக்கும் = செழிப்புள்ள. உத்தம = உத்தம குணம் படைத்த.
சிவ சரணர்கள் = சிவனடியார்களும். தவ முநிக் கணத்தவர் =
முனிவர் கூட்டத்தினரும். மது மலர் கொடு = தேன் நிறைந்த
மலர்களைக் கொண்டு. பணி திருத்த = வணங்கும். திருத்தணிப்
பதி மருவிய = திருத்தணிகை நகரில் வீற்றிருக்கும். குற மகள்
பெருமானே = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின் பெருமானே.

சுருக்க உரை

எள், தினை, சிறு மணல் இவற்றின் அளவுள்ள உடல்களில் பொருந்திய
பிறவிகள் எத்தனை. முழங்கும் கடலில் எடுத்த பிறவிகள் எத்தனை. இப்படிப்
பல விதமான பிறவிகள் போதாதென்று, மற்ற பிறிப்புகள் எத்தனை.
மலையிலும், சுனையிலும், உலகிலும் எத்தனை பிறவிகள். அற்பமான கொங்கை
மீது மோகம் கொண்டு உடம்பு எடுத்த பிறவிகள் எத்தனை. இவ்வாறு தோன்றி
யமன் பறித்துப் போவதற்கு ஒரு அளவே கிடையாதா?

மனிதப் பிறவியிலும் எத்தனை வஞ்சகமான எண்ணங்கள்? கெடுத்த குடிகள்
எத்தனை? மிருகங்களை வதைத்தது எத்தனை?

கணக்கே இல்லை. விதியின் படி தோன்றிய நிகழ்ச்சிகள் எத்தனை?

இப்படித் தோன்றி இளைத்த நான் கொசு போன்றவன். மூடன். மடையர்
கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். உனது திருவடியில் உருகும் நானும் எனக்கு
உண்டாகுமோ? பேரொலிகளுடன் ஒலி செய்த வந்த அசுரர்களைக்
கொன்று, அந்த ரத்தம் பெருக, மாமிசத்தின்மேல் நின்று போர் செய்த வேலனே.
சிவனடியார்களும் தவசிகளும் வணங்கும் திருத்தணியில் வீற்றிருக்கும்
வள்ளியின் பெருமானே. என் பிறப்பை அறுக்கவும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

சின திலம் தினை = சிறிய எள், தினை. செமித்தது = சென்மித்தது.

அ. உயிர் செனித்தது எத்தனை.....

(புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்....

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன்)...திருவாசகம் (சிவபுராணம்) 26-31.

தலைப்புச் சொற்கள்

பிறவி நெறி தமிழன் அருள் சந்தம் (அகச்சான்று) களம் அசுரர் வேல் அடியவர்
தவசிகள் வள்ளி தணிகை

133

திருத்தணிகை

தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன தனதான

தாக்கம ருக்கொரு சாரையை வேறொரு சாக்கிய றப்பசி யாறியை நீறிடு சாஸ்த்ர வழிக்கதி தூரனை வேர்விழு	தவமூழ்குந்
தாற்பர்ய மற்றுழல் பாவியை நாவலர் போற்பரி வுற்றுனை யேகரு தாதிகல் சாற்றுத மிழக்குரை ஞானியை நாள்வரை	தடுமாறிப்
போக்கிட மற்றவரு தாவனை ஞானிகள் போற்றுத லற்றது ரோகியை மாமருள் பூத்தம லத்ரய பூரியை நேரிய	புலையேனை
போக்கவி டக்கட னோஅடி யாரொடு போய்ப்பெறு கைக்கிலை யோகதி யானது போர்ச்சுடர் வஜ்ரவை வேல்மயி லாவருள்	புரிவாயே
மூக்கறை மட்டைம காபல காரணி தூர்ப்பந கைப்படு மூளியு தாசனி மூர்க்க குலத்திவி பீஷணர் சோதரி	முழுமோடி
மூத்தவ ரக்கனி ராவண னோடியல் பேற்றிவி டக்கம லாலய சீதையை மோட்டன் வளைத்தொரு தேர்மிசை யேகொடு	முகிலேபோய்
மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை வீட்டிலி ருத்திய நாளவன் வேரற மார்க்கமு டித்தவி லாளிகள் நாயகன்	மருகோனே
வாச்சிய மத்தள பேரிகை போல்மறை வாழ்த்தம லர்க்கழு நீர்தரு நீள்கனை வாய்த்தி ருத்தணி மாமலை மேவிய	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

- 1 தாக்கு அமருக்கு ஒரு சாரையை வேறு ஒரு
சாக்கி அற பசி ஆறியை நீறு இடு
சாஸ்தர் வழிக்கு அதி தூரனை வேர் விழு(ம்) தவ(ம்) மூழ்கும்
- 2 தாற் பர்ய(ம்) அற்று உழல் பாவியை நா வ(ல்)லர்
போல் பரிவுற்று உனையே கருதாது இகல்
சாற்று(ம்) தமிழ் குரை ஞானியை நாள் வரை தடுமாறி
- 3 போக்கிடம் அற்ற வருதாவனை ஞானிகள்
போற்றுதல் அற்ற துரோகியை மா மருள்
பூத்த மல த்ரய பூரியை நேரிய புலையேனை
- 4 போக்கி விட கடனோ அடியாரோடு
போய் பெறு கைக்கு இலையோ கதி ஆனது
போர் சுடர் வஜ்ர வை வேல் மயிலா அருள் புரிவாயே
- 5 மூக்கு அறை மட்டை மகா பல காரணி
தூர்ப்பநகை படு மூளி உதாசனி
மூர்க்க குலத்தி விபீஷணர் சோதரி முழு மோடி
- 6 மூத்த அரக்கன் இராவணன் ஓடு இயல்பு
ஏற்றி விட கமலாலய சீதையை
மோட்டன் வளைத்து ஒரு தேர் மிசையே கொ(ண்)டு முகிலே போய்
- 7 மா கன சித்திர கோபுர நீள் படை
வீட்டில் இருத்திய நாள் அவன் வேர் அற
மார்க்கம் முடித்த வில்லாளிகள் நாயகன் மருகோனே
- 8 வாச்சிய மத்தள பேரிகை போல் மறை
வாழ்த்த மலர் கழு நீர் தரு நீள் சுனை
வாய்த்த திருத்தணி மா மலை மேவிய பெருமானே.

பத உரை

1

தாக்கு அமருக்கு = தாக்குகின்ற போர் வந்தால்.

ஒரு = ஒப்பற்ற.

சாரையை = சாரைப் பாம்பு போல் (சீறிப் பாய்பவன்).

வேறொரு = பிறிதொரு.

சாக்கி அற = சாட்சி கூட இல்லாமல்.

பசி ஆறியை = (தனது) பசியையே போக்கிக் கொள்பவன்
(தனித்து உண்பவன்).

நீறு இடு = திரு நீற்றை இடுகின்ற.

சாஸ்திர வழிக்கு = நூலின் உபதேச மொழிக்கு.

அதி தூரனை = வெகு தூரத்தில் உள்ளவன்.

வேர் விழும் தவம் = வேர் போய்வது போல அழுத்தமான தவ
நெறியில்.

மூழ்கும் = முழுகுவதற்கு (சிறிதேனும்).

2

தாற்பார்யம் அற்று உழல் = கருத்து என்பதே இல்லாமல்
திரிகின்ற.

பாவியை = பாவி.

நா வல்லர் = நா வல்ல

புலவர் போல். பரிவுற்று = அன்பு கொண்டு.

உனையே கருதாது = உன்னையே தியானிக்காமல்.

இகல் சாற்றும் = பகையை மூட்ட வல்ல.

தமிழ் குரை ஞானியை = தமிழைக் குரைக்கும் நாய்.

நாள் வரை தடுமாறி = நாள் தோறும் தடுமாற்றம்
கொண்டவனாய்.

3

போக்கிடம் அற்ற = போய்ச் சேர நல்ல இடம் இல்லாத
வ்ருதாவனை = வீணன்.
ஞானிகள் போற்றுதல் = ஞானிகளைப் போற்றும்
அற்ற துரோகியை = குணமில்லாத துரோகி (பாதகன்).
மா மருள் பூத்த = பெரிய மயக்க அறிவு நிரம்பிய.
மல த்ரய பூரியை = மும்மலங்களும் நிறைந்தவன்.
நேரிய புலையேனை = சரியான கீழ் மகன் (ஆகிய என்னை).

4

போக்கி விட = கை விடுதல்.
கடனோ = நீதியாகுமோ?
அடியாரோடு = அடியவர்களோடு. போய்ப் பெறுகைக்கு
கதியானது இலையோ = போய்ப் பெறும் நற் கதி எனக்கு
இல்லையோ?

போர்ச் சுடர் = போரில் வல்லதும், ஒளி வீசுவதும்.
வஜ்ர = திண்மையானதும்.
வைவேல் = கூரியதுமான
வேலாயுதத்தை உடைய.
மயிலா = மயிலோனே.
அருள் புரிவாயே = அருள் புரிவாயாக.

5

மூக்கு அறை = மூக்கு அறுபட்டவள்.
மட்டை = பயனற்றவள்.
மகா பல காரணி = பெரும் பலம் கொண்டவள்.
தூர்ப்பநகை = (போருக்கு மூல காரணமாக இருந்த) தூர்ப்பனகை.
படு மூளி = உறுப்புகள் குறைந்தவள்.
உதாசனி = கொடியவள்.

மூர்க்கக் குலத்தி = மூர்க்கமான அரக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்தவள்.
விபீஷணர் சோதரி = விபீடணின் சகோதரி.
முழு மோடி = முழு வஞ்சகி.

6

மூத்த - (தனக்கு) மூத்தவனாகிய.
அரக்கன் இராவணனோடு = அரக்கன் இராவணனோடு.
இயல்பு ஏற்றிவிட = (சீதையின் வரலாறு முதலியவற்றை
எடுத்துக் கூறி) அவனுக்குக் காமத்தை மூட்டிவிட.
கமலாலய சீதையை = தாமரைக் கோயிலில் வீற்றிருக்கும்
சீதையை.

மோட்டன் = (அந்த) மூர்க்கன் சூழ்ச்சியால்
வளைத்து = கவர்ந்து.
ஒரு தேர் மிசையே கொடு = ஒரு தேரின் மேல் ஏறிக் கொண்டு.
முகிலே போய் = ஆகாய வழியாகச் சென்று.

7

மாக்கன சித்திர = சிறந்த பெருமையும் அழகும் வாய்ந்த
கோபுர நீள் = கோபுரங்கள் விளங்கும்.
படை வீட்டில் இருத்திய=தனது இலங்கை நகரில் சிறை இருத்தி.
நாள் = வைத்த போது.
அவன் வேர் அற = அவடைய குலம் முழுதும் அழியும்படி.
மார்க்கம் முடித்த = வழியை எடுத்து முடித்த.
வில்லாளிகள் = விற்போரில் வல்ல வீரர்களின்.
நாயகன் = தலைவனாகிய இராமனின்.
மருகோனே = மருகனே.

8

வாச்சிய மத்தள பேரிகை போல் = வாத்தியங்களாகிய மத்தளம்,
பேரிகை இவைகளின் ஒலியைப் போல்.

மறை வாழ்த்த = வேத மொழி கூறி வாழ்த்த.

திருத்தணி மா மலை மேவிய பெருமானே = திருத்தணியில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

மலர்க் கழு நீர் தரு = செங்கழு நீர் மலரைத் தருகின்ற நீண்ட
சுனைகள் உள்ள.

திருத்தணி மா மலை மேவிய பெருமானே = தணிகையில்
உறையும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

போர் வந்தால் சாரைப் பாம்பு போல் பாய்பவன். பிறர் அறியாமல் தானே
உண்டு பசி ஆற்றும் கீழ்க் குணம் படைத்தவன். திருநீறு இடுதல் முதலிய
நெறிகளுக்கு வெகு தூரத்தில் இருப்பவன். தவ நெறியில் ஒழுக சிறிதேனும்
எண்ணாதவன். புலவர்களைப் போல் உன்னையே தியானித்துப் பாடாமல், பிறர்
புகழையே பாடித் தமிழல் குரைப்பவன். நல்ல கதியைப் போய்ச் சேர
இடமில்லாத வீணன். ஞானிகளைப் போற்றும் குணமில்லாத மும்மலங்களும்
நிறைந்த கீழ்மகன். இத்தகைய இழியேனையும் கை விடுதல் நீதியோ? கூரிய
வேலாயுதம் ஏந்தும் மயில் வாகனனே. அருள் புரிவாயாக.

மூக்கு அறுபட்ட தூர்ப்பனகை மிகக் கொடியவள். தன் மூத்தவனாகிய
இராவணனுக்குச் சீதையின் மேல் மோகத்தை ஊட்டியவள். விபீடணரின்
சகோதரி. அவளுடைய வஞ்சகத்தால் சீதையைக் கவர்ந்து ஆகாய வழியாக
தான் வாழும் இலங்கைக்குக் கடத்திச் சென்று சிறை வைத்த அந்த
இராவணனையும் அவன் குலத்தையும் வேருடன் அழியுமாறு வழியை எடுத்த
வீரர்களின் தலைவனான இராமனின் மருகனே. சிறந்த கோபுரங்கள்
நிறைந்ததும், செங்கழு நீர்ப் பூக்கள் நிறைந்ததுமான திருத் தணிகையில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே. இந்த கீழ் மகனுக்கு அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடலில் இரமாயணக் கதையின் பகுதிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

அ. தூர்ப்பனகைப் படு மூளியு தாசனி...

(கோமான் உலகுக்கு ஒரு நீ, குறைகின்றது என்னே

பூ மான் குழலாஸ்தனை வவ்வுதி போதி என்றாள்)..கம்ப ராமாயணம் (தூர்ப்பணகை
தூழ்ச்சிப் படலம்) 153.

ஆ. போக்கி விடக் கடனோ...

தாயுமானவரும் இங்ஙனம் பரிதவிப்பதைக் காணலாம்.

(யாதேனுந் அறியாவெறும்

துரும்பனேன் எனினும் கைவிடுதல் நீதியோ

தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்

சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வமே பரம்

ஜோதியே சுகவாரியே)...தாயுமானவர் (சுகவாரி) 7.

தலைப்புச் சொற்கள்

தமியன் ஞானம் அருள் மும்மலங்கள் வேல் மயில் இராமாயணம் திருமால்
தணிகை தமிழ் நெறி திருநீறு வேதம்

134

திருத்தணிகை

தத்தா னத்தா தத்தா னத்தா

தத்தா தனனத்

தனதான

துப்பா ரப்பா டற்றீ மொய்க்கால்

சொற்பா வெளிமுக்

குணமோகம்

துற்றா யப்பீ றற்றோ லிட்டே

சுற்றா மதனப்

பிணிதோயும்

இப்பா வக்கா யத்தா சைப்பா

டெற்றே யுலகிற்

பிறவாதே

எத்தார் வித்தா ரத்தே கிட்டா

எட்டா அருளைத்

தரவேணும்

தப்பா மற்பா டிச்சே விப்பார்

தத்தாம் வினையைக்

களைவோனே

தற்கா ழிச்சூர் செற்றாய் மெய்ப்போ

தத்தாய் தணிகைத்

தனிவேலா

அப்பா கைப்பா லைப்போல் சொற்கா

வற்பா வைதனத்

தணைவோனே

அத்தா நித்தா முத்தா சித்தா

அப்பா குமரப்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

துப்பு பார் அப்பு ஆடல் தீ மொய் கால்
சொல் பா வெளி முக்குண(ம்) மோகம்

துற்று ஆய பீறல் தோல் இட்டே
சுற்றா மதன பிணி தோயும்

இப் பாவ காயத்து ஆசைப்பாடு
எற்றே உலகில் பிறவாதே

ஏத்தார் வித்தாரத்தே கிட்டா
எட்டா அருளை தர வேணும்

தப்பாமல் பாடி சேவிப்பார்
தத்தாம் வினையை களைவோனே

தற்கு ஆழி தூர் செற்றாய் மெய் போதத்தாய்
தணிகை தனி வேலா

அப் பாகை பாலை போல் சொல் காவல்
பாவை தனத்து அணைவோனே

அத்தா நித்தா முத்தா சித்தா
அப்பா குமர பெருமானே.

பத உரை

துப்பு = உணவு தரும்.

பார் = மண்.

அப்பு = நீர்.

ஆடல் = அசைகின்ற.

தீ = நெருப்பு.

மொய் = நெருங்கி வீசும்.

கால் = காற்று.

சொல் = புகழப்படுகின்ற.

பா = பரப்பு உள்ள.

வெளி = ஆகாயம் (ஆகிய பஞ்ச பூதங்கள்).

முக குணம் = சத்துவம், தாமசம், இராசதம் என்னும் மூன்று குணங்கள்.

மோகம் = மண், பெண், பொன் ஆகிய மூவாசைகள் (ஆகியவற்றை).

துற்று ஆய = நெருக்கமாக வைக்கப்பட்டதும்.

பீறல் = கிழிந்த.

தோல் இட்டே = தோலிட்டு.

சுற்றா = சுற்றி மேயப்பட்டதும்.

மதனப் பிணி = காம நோய்.

தோயும் = தோய்ந்துள்ளதுமான.

இப்பாவக் காயத்து = இந்த பாவத்துக்கு ஈடான உடலின் மேல்.

ஆசைப்பாடு எற்றே = ஆசைப் படுவதை மேற்கொண்டு.

உலகில் பிறவாதே = இந்த உலகில் பிறக்காமல்.

எத்தார் = உன்னைத் துதிக்காதவருடைய.

வித்தாரத்தே = கல்வி மிகுதியால்.

கிட்டா = கிட்டாததும்.

எட்டா = எட்டாததுமான.

அருளைத் தர வேணும் = உனது திருவருளைத் தந்து அருள் வேண்டும்.

தப்பாமல் = தவறாமல்.

பாடிச் சேவிப்பார் = (உன்னைப்) பாடித் தொழுபவர்களுடைய.

தத்தாம் வினையை = அவரவர்களுடைய

வினையை. களைவோனே = போக்குபவனே.

தற்கு = செருக்கும்.

ஆழி = எதையும் ஆளும் எண்ணமும் கொண்ட.

சூர் = சூரனை.

செற்றாய் = அழித்தவனே.

மெய்ப் போதத்தாய் = மெய்ஞ்ஞான மூர்த்தியே.

தணிகை = தணிகையில் வீற்றிருக்கும்.

தனி வேலா = ஒப்பற்ற வேலனே.

அப் பாகை = அந்தச் சர்க்கரை வெல்லத்தையும்.

பாலைப் போல் = பாலையும் போல்

இனிக்கும். சொல் = சொற்களை உடைய.

காவல் பாவை = தினைப் புனம் காத்த வள்ளியின்.

தனத்து அணைவோனே = கொங்கைகளை அணைந்தவனே.

அத்தா = உயர்ந்தோனே.

நித்தா = என்றும் அழியாமல் இருப்பவனே.

முத்தா = பாசங்களை நீங்கியவனே.

சித்தா = சித்திகளில் வல்லவனே.

அப்பா = தந்தையே.

குமரப் பெருமானே = குமரப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

ஐந்து பூதங்களும், முக்குணங்களும், மூவாசைகளும் நெருக்கமாக வைக்கப்பட்டுள்ளதும், கிழிந்த தோலால் மேயப்பட்டதும், காம நோய்களுக்கு இடமானதுமான, இந்த வினைகளால் ஏற்படும் உடலின் மேல் ஆசை வைத்து, மீண்டும் உலகில் பிறவாமல், உன்னைத் துதியாதவர்களின் கல்விக்கு எட்டாததான உனது திருவடிகளை எனக்குத் தந்து அருள வேண்டும்.

உன்னைத் தவறாமல் துதிப்போரின் வினைகளைக் களைபவனே. செருக்கும், ஆணவமும் கொண்ட தூரனை அழித்தவனே. மெய்ஞ்ஞான மூர்த்தியே. தணிகையில் வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற வேலனே. இனிய சொற்களை உடைய தினைப்புனம் காத்த வள்ளியின் கொங்கைகளை அணைந்தவனே. அத்தனே. என்றும் அழிவில்லாதவனே. அப்பா. குமரப் பெருமானே. உன் அருளைத் தந்தருள வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சித்தன் என்பது பிள்ளையாருக்குத் திருநாமம். இது முருகக் கடவுளின் ஆயிரம் நாமங்களுள் ஒன்று (வ.சு.செங்கல்வராயன்).

தலைப்புச் சொற்கள்

ஐம்பூதம் முக்குணம் மூவாசை நிலையாமை பிறவி துதி வினை தூரன் தணிகை வேல் வள்ளி மெய்ஞ்ஞானம்

135

திருத்தணிகை

தத்தனாத் தனன தத்தனாத் தனன
தத்தனாத் தனன

தனதான

தொக்கறாக் குடில சுத்தமேற் றசுக

துக்கமாற் கடமு

மலமாயை

துற்றகாற் பதலை சொற்படாக் குதலை

துப்பிலாப் பலச

மயநூலைக்

கைக்கொளாக் கதறு கைக்கொளாக் கையவ

லப்புலாற் றசைகு

ருதியாலே

கட்டுகூட் டருவ ருப்புவேட் டுழல	
சட்டவாக் கழிவ	தொருநாளே
அக்கராப் பொடியின் மெய்க்கிடாக் குரவர்	
அர்ச்சியாத் தொழுமு	நிவனாய
அப்போர்ப் பனிரு வெற்பபூத் தணியல்	
வெற்பபார்ப் பதிந	திருமாரா
இக்கணோக் குறில்நி ருத்தநோக் குறுத	
வத்தினோர்க் குதவு	மிளையோனே
எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ	
டெத்தினார்க் கெளிய	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தொக்கு அறா குடில் அசுத்தம் ஏற்ற சுக(ம்)
துக்கம் மால் கடம் மு(ம்)மலம் மாயை

துற்ற கால் பதலை சொல் படா குதலை
துப்பு இலா பல சமய நூலை

கைக்கொளா கதறுகை கொளா ஆக்கை அவல
புலால் தசை குருதியாலே

கட்டு கூட்டு அருவருப்பு வேட்டு உழல
சட்ட வாக்கு அழிவது ஒரு நாளே

அக்கு அரா பொடியின் மெய்க்கு இடா குரவர்
அர்ச்சியா தொழும் முநிவனாய்

அப்ப போர் பன்னிரு வெற்ப பூ தணியல்
வெற்ப பார்ப்பதி நதி குமாரா

இக்கண் நோக்கு உறில் நிருத்த நோக்கு உறு
தவத்தினோர்க்கு உதவும் இளையோனே

எத்திடார்க்கு அரிய முத்த பா தமிழ் கொடு

எத்தினார்க்கு எளிய பெருமானே.

பத உரை

தொக்கு அறா = தோல் நீங்காத.

குடில் = குடிசையாகிய உடல்.

அசுத்தம் ஏற்ற = அழுக்கை ஏற்றதும்.

சுக துக்க மால் கடம் = இன்பம், துன்பம், ஆசை கொண்டதுமான குடம்.

மும்மல மாயை துற்ற = மும்மலங்களும், மாயையும் நெருங்க வைத்த.

கால் பதலை = காற்று அடங்கும் பானை.

சொல் படா குதலை = சொல் சொல்லாக விளங்காத மழலைச் சொல் போன்ற.

துப்பு இலா = அறிவுக்குப் பொருந்தாத.

பல சமய நூலை = பல சமய நூல்களை.

கைக்கொளா = மேற்கொண்டு.

கதறுகை = வீண் கூச்சலை.

கொளா = கைப்பிடித்து.

ஆக்கை = உடம்பு. அவல = துன்பத்துக்கு இடமான.

புலால் = மாமிசம்.

தசை குருதியாலே = சதை, இரத்தம் இவற்றால்.

கட்டுக் கூட்டு = கட்டப்பட்ட கலப்பு.

அருவருப்பு = (மிக) வெறுக்கத்தக்க (பொருளான இந்த சரீரத்தை).

வேட்டு = விரும்பி.

உழல = திரிகின்ற எனக்கு.

சட்ட = நன்றாக.

வாக்கு அழிவது = வாக்கு அழிவதும் (மவுன நிலை கூடவும்).

ஒரு நாளே = ஒரு நாள் வருமோ?

அக்கு அராப் பொடியின் = எலும்பு, பாம்பு, திருநீறு (இவைகளை).
மெய்க்கு இடா குரவர் = உடம்பில் அணிந்துள்ள பெரியவராகிய
சிவபெருமான்.

அர்ச்சியாத் தொழு = அர்ச்சித்துத் தொழுத.
முநிவன் ஆய = ஞானியாகிய.

அப்ப = அப்பனே.

போர் = போர் செய்ய வல்ல.

பன்னிரு = பன்னிரு.

வெற்ப = மலை போன்ற தோளனே.

பூத் தணியல் வெற்ப = (குவளை) மலர் மலர்கின்ற தணிகை
மலை (வாழ்வே).

பார்ப்பதி = பார்வதிக்கும்.

நதி = (கங்கை) நதிக்கும்.

குமாரா = குமரனே.

இக்கண் நோக்கு உறில் = இந்தப் பூமியில் நோக்கம் என்பது
இருந்தால்.

நிருத்த நோக்கு = அது உன்னுடைய நடனத்தை நோக்கும்
நோக்கு ஒன்றே.

உறு தவத்தினோர்க்கு = அத்தகைய நோக்கை உடைய
தவசிகளுக்கு. உதவும் இளையோனே = உதவும் இளையவனே.

எத்திடார்க்கு = உன்னை ஏத்தாதவர்களுக்கு.

அரிய = அரியவனே.

முத்த = பாசங்களை நீங்கிய முத்தனே.

தமிழ் கொடு = தமிழ்ப் பாக்களால்.

எத்தினார்க்கு = உன்னை எத்தினவர்களுக்கு.

எளிய = எளிய. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

தோல் நீங்காத குடிசையாகிய உடல் அசுத்தத்தையும், சுகம், துக்கம், ஆசை ஆகியவைகளையும் ஏற்கும் குடமாகும். மும்மலம், மாயை நெருங்க வைக்கப்பட்ட பாணையாகும். மழலைச் சொல் போன்று அறிவுக்குப் பொருந்தாதப் பல சமய நூல்களைக் கற்றுக் கதறுவதை மேற்கொண்டு, துன்பத்துக்கு இடமான உடலை விரும்பித் திரிகின்ற எனக்கு இவ்வுடலை வெறுத்து மவுன நிலை கூடுவது ஒரு நாள் வருமோ?

எலும்பு, பாம்பு, திருநீறு இவற்றைத் தரித்த பெரியோனாகிய சிவபெருமான் உன்னை அருச்சித்துத் தொழுத ஞானியாகிய அப்பனே.

பன்னிரு மலை போன்ற தோள்களை உடையவனே. பார்வதிக்கும், கங்கை நதிக்கும் குமாரனே. இந்தப் பூமியில் நோக்கம் என்பது இருந்தால் அது உன் நடனத்தைக் காணும் நோக்கம் ஒன்றே ஆகும். அத்தகைய நடனத்தைக் காணத் தவசீலர்களுக்கு உதவும் இளையோனே. உன்னைத் துதியாதவர்களுக்கு அரிதானவனே. தமிழ்ப் பாடல்களால் உன்னைப் பாடித் துதிப்பவர்களுக்கு எளிமையானவனே. என் வாக்கு ஒழிந்து மவுன நிலை கிட்டுவது ஒரு நாளோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இது சிவபெருமான் தணிகையில் முருகவேளிடம் உபதேசம் பெற்றதைக் குறிக்கும். (சிலைமகள் நாயகன் கலைமகள் நாயகன் திருமகள் நாயகன் தொழுமவேலா)...திருப்புகழ் (கலைமடவார்).

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் நிலையாமை மவுனம் மும்மலம் மாயை மூவாசை சிவன் ஞானம் உமை
கங்கை தமிழ் சமயம் நூல் தணிகை

136

திருத்தணிகை

தனதான தனத்தன தான தனதான தனத்தன தான
தனதான தனத்தன தான தனதான

நிலையாத சமுத்திர மான சமுசார துறைக்கணின் மூழ்கி
நிசமான தெனப்பல பேசி யதனுடே
நெடுநாளு முழைப்புள தாகி பெரியோர்க ளிடைக்கர வாகி
நினைவால்நி னடித்தொழில் பேணி துதியாமல்
தலையான வுடற்பிணி ஸுறி பவநோயி னலைப்பல வேகி
சலமான பயித்திய மாகி தடுமாறித்
தவியாமல் பிறப்பையு நாடி யதுவேரை யறுத்துனை யோதி
தலமீதில் பிழைத்திட வேநி னருள்தாராய்
கலியாண சுபுத்திர னாக குறமாது தனக்குவி நோத
கவினாரு புயத்திலு லாவி விளையாடிக்
களிகூரு முனைத்துணை தேடு மடியேனை சுகப்பட வேவை
கடனாக மிதுக்கன மாகு முருகோனே
பலகாலு முனைத்தொழு வோர்கள் மறவாமல் திருப்புகழ் கூறி
படிமீது துதித்துடன் வாழ அருள்வேளே
பதியான திருத்தணி மேவு சிவலோக மெனப்பரி வேறு
பவரோக வயித்திய நாத பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நிலையாத சமுத்திரமான சமுசார துறை க(ண்)ணின் மூழ்கி
நிசமானது என பல பேசி அதனுடே

நெடு நாளும் உழைப்பு உளதாகி பெரியோர்கள் இடை கரவாது
நினைவால் நின் அடி தொழில் பேணி துதியாமல்

தலையான உடல் பிணி ஊறி பவ நோயின் அலை பல வேகி

சலமான பயித்தியமாகி தடுமாறி

தவியாமல் பிறப்பையும் நாடி அது வேரை அறுத்து உனை ஓதி
தலம் மீதில் பிழைத்திடவே நின் அருள் தாராய்

கலியாண சுபத்திரன் ஆக குற மாது தனக்கு விநோத
கவின் ஆரு(ம்) புயத்தில் உலாவி விளையாடி

களி கூரும் உனை துணை தேடும் அடியேனை சுகப்படவே
கடன் ஆகும் இது கனம் ஆகும் முருகோனே

பல காலும் உனை தொழுவோர்கள் மறவாமல் திருப்புகழ் கூறி
படி மீது துதித்துடன் வாழ அருள் வேளே

பதியான திருத்தணி மேவு(ம்) சிவ லோகம் என பரிவு ஏறு
பவ ரோக வயித்திய நாத பெருமானே.

பத உரை

நிலையாத = நிலை காணாத. சமுத்திரம் ஆன = கடல் இது
என்று சொல்லத் தக்க. சமுசார துறைக்கணின் = சம்சாரம்
என்னும் நீர்த் துறையில். மூழ்கி = முழுகி. நிசமானது என =
உண்மையே பேசுகின்றேன் என்று. பல பேசி = பலவும் பேசி.
அதனூடே = அத்தகைய வாழ்வில்.

நெடு நாளும் = பல நாட்கள். உழைப்பு உள்ளதாகி = உழைத்து.
பெரியோர்கள் இடை = பெரியோர்கள் உள்ள இடத்தில். கரவாகி
= மறைந்து. நினைவால் = (உண்மை) நினைப்புடன். நின் அடித்
தொழில் பேணி = உனது திருவடிக்கு உண்டான திருப்பணிகளை
விரும்பிப் போற்றி. துதியாமல் = துதிக்காமல்.

தலையான உடல் பிணி ஊறி = மிகப் பலமான உடல்
நோய்களில் ஊறி. பவ நோயின் = பிறவி நோய் என்கின்ற.
அலைப் பல ஏகி = அலைச்சல் பலவற்றையும் அனுபவித்து.
சலமான = கோபம் என்னும். பயித்தியமாகி =
பயித்தியக்காரனாகி. தடுமாறி = தடுமாற்றம் கொண்டு.

தவியாமல் = நான் தவிக்காமல். பிறப்பையும் நாடி = இந்தப்
பிறவி ஏன் வந்தது என்று அதன் மூலகாரணத்தை ஆராய்ந்து.
அது வேரை அறுத்து = அதனுடைய வேரை அறுத்து. உனை
ஒதி = உன்னைப் புகழ்ந்து ஒதி. தலம் மீதில் பிழைத்திடவே =
இப் பூமியில் நான் பிழைத்து வாழும்படி. நினது அருள் தாராய் =
உன்னுடைய திருவருளைத் தந்து அருளுக.

கலியாண சுபுத்திரனாக = கல்யாண மாப்பிள்ளையாக. குறமாது
தனக்கு = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளிக்கு. விநோத = அற்புதமாய்
வாய்த்து. கவின் ஆறு புயத்தில் = அழகு நிறைந்த புயங்களை.
உலாவி = அணைத்துத் திளைத்து. விளையாடி = விளையாடி.

களி கூரும் = மகிழ்ச்சி கொள்ளும். உனைத் துணை தேடும் =
உன்னை எனக்குத் துணையாகத் தேடுகின்ற. அடியேனை =
அடியவனாகிய என்னை. சுகப்படவே = சுகப்படுமாறு. வை =
வைத்தருளுக. கடன் ஆகும் = (அது) உனக்குக் கடமையாகும்.
இதுக் கனமாகும் = இது பெருமையும் ஆகும். முருகோனே =
முருகனே.

பல காலும் உனைத் தொழுவோர்கள் = பல முறையும்
உன்னைத் தொழுபவர்கள். மறவாமல் = மறவாது. திருப்புகழ்
கூறி = உனது திருப்புகழைக் கூறி. படி மீது = இந்தப் பூமியில்.

துதித்துடன் வாழ அருள்வேளே = துதி செய்து வாழ்வதற்கு அருளும் செவ்வேளே.

பதியான = தலமாகிய. திருத்தணி = திருத்தணி. மேவும் = (யாவரும்) விரும்பும். சிவலோகம் என = சிவலோகமே ஆகும் என்று. பரிவு ஏறு = ஆசை கொள்ளும் பெருமானே. பவ ரோக வயித்திய நாத பெருமானே = பிறப்பு நோய் அணுகா வண்ணம் வயித்தியம் செய்ய வல்ல பெருமானே.

சுருக்க உரை

நிலை காணாத சமுத்திரம் என்று சொல்லத் தக்க சமுசாரம் என்ற நீர்த்துறையில் முழுகி, உண்மையையே பேசுகின்றேன் என்று சொல்லித் திரிந்து, பெரியோர்கள் உள்ள இடத்திலிருந்து மறைந்து விலகி, உனது திருவடிக்கு உண்டான பணிகளைப் போற்றிச் செய்யாது, பல நோய்களில் ஊறி, பிறவி நோய் என்ற அலைச்சலை அனுபவித்து, ஒரு பயித்தியக் காரன் போல் தடுமாறி நான் தவியாமல், பிறப்புக்கு மூலகாரணத்தை அறிந்து, பிறவியை வேரோடு அறுத்து, உன் புகழை ஒதி, பூமியில் நான் பிழைத்து வாழுமாறு உன் திருவருளைத் தந்து அருள்வாய்.

வள்ளிக்குக் கணவனாக வாய்த்து, அவளுடைய புயங்களை அணைத்துத் திளைத்து விளையாடி மகிழ்ந்த உன்னைத் துணையாக நாடுகின்ற எனக்குத் நல் வாழ்வைத் தருவாயாக. உன்னைப் பல முறை துதிப்போர்க்கு அருள் செய்பவனே. செவ்வேளே. உன் பதியாகிய திருத்தணியை சிவலோகம் என்று ஆசை கொள்ளும் பெருமானே. பிறவி நோயை அறுக்கும் வயித்தியநாதனே நான் பிழைக்க அருள் செய்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. புயத்தில் உலாவி விளையாடி....
(தினமாமன் பாபுன மேவிய
தனி மானின் தோளுடன் ஆடிய

தினை மா இன்பா உயர் தேவர்கள் பெருமானே)...திருப்புகழ் (கனவாலங்கூர்).

தலைப்புச் சொற்கள்

இல்லறம் பிணி பிறவி அருள் வள்ளி அடியார் திருப்புகழ் துதி தணிகை
சிவலோகம்

137

திருத்தணிகை

தனத்த தத்த தனத் தனதானா

நினைத்த தெத்தனையிற்	றவராமல்
நிலைத்த புத்தி தனைப்	பிரியாமற்
கனத்த தத்து வமுற்	றழியாமற்
கதித்த நித்தி யசித்	தருள்வாயே
மனித்தர் பத்தர் தமக்	கெளியோனே
மதித்த முத்த மிழிற்	பெரியோனே
செனித்த புத்தி ரரிற்	சிறியோனே
திருத்த ணிப்ப தியிற்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நினைத்தது எத்தனையில் தவறாமல்
நிலைத்த புத்தி தனை பிரியாமல்

கனத்த தத்துவம் உற்று அழியாமல்
கதித்த நித்திய சித்த(ம்) அருள்வாயே

மனித்தர் பத்தர் தமக்கு எளியோனே
மதித்த முத்தமிழில் பெரியோனே

செனித்த புத்திரரில் சிறியோனே
திருத்தணி பதியில் பெருமானே.

பத உரை

நினைத்தது எத்தனையில் = நினைத்தது எல்லாம்.

தவறாமல் = நினைத்தபடியே கை கூடவும்.

நிலைத்த = நிலையான.

புத்தி தனை = புத்தியை விட்டு.

பிரியாமல் = நான் பிரியாமல் இருக்கவும்.

கனத்த = பெருமை வாய்ந்த.

தத்துவம் உற்று = உண்மையை

நான் உணர்ந்து. அழியாமல் = (அதன் பயனாக) அழிவில்லாது.

கதித்த = தோன்றக் கூடிய.

நித்திய = நிலையாததான.

சித்தம் = அறிவை.

அருள்வாயே = (எனக்கு) அருள்வாயாக.

மனித்தர் = மனிதர்களுக்குள்.

பத்தர் தமக்கு = அடியவர்களுக்கு.

எளியோனே = எளிமையானவனே.

மதித்த = போற்றப்படும்.

முத்தமிழில் = முத்தமிழ் ஞானத்தில்.

பெரியோனே = பெரியவனே.

செனித்த = தோன்றிய.

புத்திரரில் = (சிவபெருமானுடைய) குமாரர்களுள்.

சிறியவனே = இளையவனே.

திருத்தணிப் பதியில் பெருமானே = திருத்தணியில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே.

சுருக்க உரை

நினைத்து எல்லாம் கை கூடவும், நிலையான புத்தி என்னை விட்டு
அகலாமல் இருக்கவும், உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து, அதன் பயனாக
நான் முப்பத்தாறு தத்தவங்களையும் கடந்த நிலையை அடைந்து,
நிலையான அறிவைப் பெறவும் அளித்து அருள்வாயாக.

பத்தர்களுக்கு எளிமையானவனே. மதிக்கப்படும் முத்தமிழில் வல்லவனே.
சிவபெருமானின் இரு குமாரர்களுள் இளையவனே. திருத்தணியில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே. எனக்கு நிலையான புத்தியைத் தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தத்துவம் உற்று அழியாமல்....
(ஆறாறையும் நீத்து அதன் மேல் நிலையைப்
பேறா அடியேன் பெறுமா றுளதோ)...கந்தர் அனுபூதி 47.
(ஆறாறுக் கப்பால் அறிவாம் அவர்கட்கே
ஆறாறுக் கப்பால் அரனினி தாமே)...திருமந்திரம் 2232.

தலைப்புச் சொற்கள்

வரம் தத்துவம் ஞானம் எளியவன் முத்தமிழ் சிவன்
தணிகை சிறிய பாடல்

138

திருத்தணிகை

தனன தானனந் தனன தானனந்
தனன தானனந் தனதான

பகலி ராவினுங் கருவி யாலனம்	
பருகி யாவிகொண்	ஓடல்பேணிப்
பழைய வேதமும் புதிய நூல்களும்	
பலபு ராணமுஞ்	சிலவோதி
அகல நீளமென் றளவு கூறரும்	
பொருளி லேயமைந்	தடைவோரை
அசடர் மூகரென் றவல மேமொழிந்	
தறிவி லேனழிந்	திடலாமோ

சகல லோகமும் புகல நாடொறுஞ்	
சறுகி லாதசெங்	கழுநீருந்
தளவு நீபமும் புனையு மார்பதென்	
தணிகை மேவுசெங்	கதிர்வேலா
சிகர பூதரந் தகர நான்முகன்	
சிறுகு வாசவன்	சிறைமீளத்
திமிர சாகரங் கதற மாமரஞ்	
சிதற வேல்விடும்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பகல் இராவினும் கருவியால் அ(ன்)னம்
பருகி ஆவி கொண்டு உடல் பேணி
பழைய வேதமும் புதிய நூல்களும்
பல புராணமும் சில ஓதி
அகல(ம்) நீளம் என்று அளவு கூற அரும்
பொருளிலே அமைந்து அடைவோரை
அசடர் மூகர் என்று அவலமே மொழிந்து
அறிவிலேன் அழிந்திடலாமோ
சகல லோகமும் புகல நாள் தோறும்
சறுகு இ(ல்)லாத செம் கழு நீரும்
தளவு நீபமும் புனையும் மார்ப தென்
தணிகை மேவு செம் கதிர் வேலா
சிகர பூதரம் தகர நான்முகன்
சிறுகு வாசவன் சிறை மீள
திமிர சாகரம் கதற மா மரம்
சிதற வேல் விடும் பெருமானே.

பத உரை

பகல் இராவினும் = பகலிலும், இரவிலும்.
கருவியால் = (உடல் என்னும்) கருவியால்.
அன்னம் பருகி = உணவு உண்டு.
ஆவி கொண்டு = உயிரை ஒம்பி.
உடல் பேணி = உடலை விரும்பி வளர்த்து.

பழைய வேதமும் = பழமையான வேத நூல்களையும். புதிய
நூல்களும் = நல்ல நூல்களையும்.
பல புராணமும் = பல வகையான புராணங்களையும்.
சில ஓதி = சிலவற்றை ஓதி உணர்ந்தும்.

அகலம், நீளம் என்று = அகலம், நீளம் என்று.
அளவு கூற அரும் = ஓர் அளவு சொல்லுதற்கு இயலாத.
பொருளிலே = பேரின்பப் பொருளில்.
அமைந்து = மனம் பொருந்தி.
அடைவோரை = (அப் பொருளை) அடைய வல்லோரை.

அசடர் மூகர் என்று = முட்டாள்கள், ஊமையர் என்று.
அவலமே மொழிந்த = வீண் பேச்சுக்களைப் பேசி.
அறிவிலேன் = அறிவில்லாதவனாகிய நான்.
அழிந்திடலாமோ = அழிந்து போகலாமோ?

சகல லோகமும் = எல்லா உலகங்களும்.
புகல = புகழும்படி.
நாள் தோறும் = தினமும்.
சறுகு இல்லாத = மலர்தல் தவறாத.
செம் கழு நீரும் = செங்கழு நீரும்.

தளவு = முல்லையும்.

நீபமும் = கடம்பும்.

புனையும் = அணிகின்ற.

மார்பு = மார்பனே.

தென் = அழகிய.

தணிகை மேவு = திருத்தணிகையில் விரும்பும்.

சங்கதிர் வேலா = செவ்விய ஒளி வீசும் வேலனே.

சிகர பூதரம் = சிகரங்களை உடைய மலையாகிய கிரௌஞ்சம்.

தகர = பொடிபடவும்.

நான்முகன் = பிமனும்.

சிறுகு = தன் உயர்ந்த நிலை தாழ்வு பட்ட.

வாசவன் = இந்திரனும்.

சிறை மீள = சிறையினின்றும் மீட்சி பெறவும்.

திமிர சாகரம் = இருண்ட கடல் கதறி ஒலிக்கவும்.

மா மாரம் = (சூரனாகிய) மா மரம்

சிதற = சிதறுண்டு பிளவு படவும்.

வேல் விடும் பெருமானே = வேலைச் செலுத்திய பெருமானே.

சுருக்க உரை

பகலிலும், இரவிலும் உடல் என்னும் கருவியால் உணவை உண்டு,
உயிரை ஒம்பி, உடலை வளர்த்து, பழைய வேத நூல்களையும், நல்ல
ஞான நூல்களையும், புராணங்களையும் நன்கு கற்று, அகலம் நீளம் என்று
ஒரு அளவு சொல்ல முடியாத பேரின்பப் பொருளில் மனம் பொருந்தி,
அப்பொருளை அடைந்தவர்களை அசடர், ஊமைகள் என்று வீண்
பேச்சுக்களைப் பேசி, அறிவில்லாதவனாகிய நான் அழிந்து போகலாமோ?

நாள்தோறும் மலர்தல் தவறாத செங்கழுநீரும், முல்லையும், கடம்பும்
அணிகின்ற திரு மார்பனே. தணிகையில் வீற்றிருக்கும் ஒளி வீசும்
வேலனே. கிரௌஞ்ச மலை பொடி படவும், பிரமனும், இந்திரனும்
சிறையினின்றும் மீட்சி பெறவும், இருண்ட கடல் கதறி ஒலிக்கவும்,
சூரனாகிய மாமரம் பிளவு படவும் வேலைச் செலுத்திய பெருமானே.
விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அகல நீளமென் றளவு கூறும்...

(அகல நீளம் யாதாலும் ஒருவராலும் ஆராய

அரிய மோன மேகோயி லெனமேவி)...திருப்புகழ் (அகலநீளம்).

தலைப்புச் சொற்கள்

தத்துவம் வேதம் புராணம் தமிழன் தணிகை பிரமன்
இந்திரன் சூரன் வேல் மாமரம்

139

திருத்தணிகை

தனத் தனத் தனத் தனத் தனத் தனத் தனத் தனத்
தனத் தனத் தனத் தனத் தனதான

பருத்தபற் சிரத்தினைக் குருத்திறற் கரத்தினைப்
பரித்தவப் பதத்தினைப் பரிவோடே
படைத்தபொய்க் குடத்தினைப் பழிப்பவத் திடத்தினைப்
பசிக்குடற் கடத்தினைப் பயமேவும்
பெருத்தபித் துருத்தனைக் கிருத்திமத் துருத்தியைப்
பிணித்தமுக் குறத்தொடைப் புலனாலும்
பிணித்தவிப் பிணிப்பையைப் பொறுத்தமிழ்ப் பிறப்பறக்
குறிக்கருத் தெனக்களித் தருள்வாயே
கருத்திலுற் றுரைத்தபத் தரைத்தொறுத் திருக்கரைக்
கழித்தமெய்ப் பதத்தில்வைத் திடுவீரா
கதித்தநற் றினைப்புனக் கதித்தநற் குறத்தியைக்
கதித்தநற் றிருப்புயத் தணைவோனே
செருத்தெறுத் தெதிர்த்தமுப் புரத்தூரத் தரக்கரைக்
சிரித்தெரித் தநித்தப்பொற் குமரேசா
சிறப்புறப் பிரித்தறத் திறத்தமிழ்க் குயர்த்திசைச்
சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பருத்த பல் சிரத்தினை குரு திறல் கரத்தினை
பரித்த அ பதத்தினை பரிவோடே

படைத்த பொய் குடத்தினை பழிப்பு அவத்து இடத்தினை
பசி குடல் கடத்தினை பயம் மேவும்

பெருத்த பித்த உரு தனை கிருத்திம துருத்தியை
பிணித்த முக்கு(ற்)றத்தொடு ஐம்புலனாலும்

பிணித்த இப்பிணி பையை பொறுத்து அமிழ் பிறப்பு அற
குறி கருத்து எனக்கு அளித்து அருள்வாயே

கருத்தில் உற்று உரைத்த பத்தரை தொறுத்து இருக்கரை
கழித்த மெய் பதத்தில் வைத்திடு வீரா

கதித்த நல் தினை புன கதித்த நல் குறத்தியை
கதித்த நல் திரு புயத்து அணைவோனே

செரு தெறுத்து எதிர்த்த முப்புரத்து அரக்கரை
சிரித்து எரித்த நித்தர் பொன் குமரேசா

சிறிப்பு உற பிரித்து அறம் திற தமிழ்க்கு உயர் திசை
சிறப்பு உடை திருத்தணி பெருமானே.

பத உரை

பருத்த = பருமை உடைய.

பல் = பல்லோடு கூடிய.

சிரத்தினை = தலையையும்.

குரு = நிறமும்.

திறல் = ஒளியும் கொண்ட.

கரத்தினை = கைகளையும்.

பரித்த = தாங்குகின்ற.

அப்பதத்தினை = அந்தக் கால்களையும்.

பரிவோடே = அன்புடன்.

படைத்த = கொண்ட.

பொய்க் குடத்தினை = பொய்யான குடமாகிய உடலை.

பழி = பழிக்கும்.

பவ திடத்தினை = பாவத்துக்கும் இடமாகிய உடலை.

பயம் மேவும் = பயத்தோடு கூடிய.

பெருத்த = பெரிய.

பித்த உருத்தனை = பித்த உருவத்தை.

கிருத்திம = மாயையான.

துருத்தியை = ஊது கருவியை.

பிணித்த = பொருத்தப் பட்டுள்ள.

முக்குற்றத்தொடு = முக்குற்றங்களோடும்.

ஐம்புலனாலும் = ஐந்து புலன்களோடும்.

பிணித்த = கட்டப்பட்ட.

இப்பிணிப் பையை = இந்த நோய்ப் பையை.

பொறுத்த = தாங்குவதும்.

அமிழ்ப் பிறப்பு அற = ஆழ்த்துவதுமான.

பிறப்பை ஒழிக்கும்.

குறி = குறியைக் கொண்ட.

கருத்து எனக்கு = கருத்தை எனக்கு.

அளித்து = தந்து.

அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக.

கருத்தில் உற்று = தமது எண்ணத்தில் வைத்து.

உரைத்த = உன்னைப் புகழ்ந்த.

பத்தரை = அடியார்களுள்.

தொறுத்து இருக்கரை = வஞ்சமுள்ளவர்களை.

கழித்த = ஒதுக்கித் தள்ளி (மற்றவர்களை).

மெய்ப் பதத்தில் = மெய் அடியில்.(தன் திருவடிகளில்)

வைத்திடும் வீரா = சேர்த்துக் கொள்ளும் வீரனே.

கதித்த = மிகுந்த.

நல் தினைப்புன = நல்ல தினைப் புனத்தில்.

கதித்த = இருந்த.

நல் குறத்தியை = நல்ல குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியை.

கதித்த = எழுந்தோங்கும்.

நல் திரு புயத்து அணைவோனே = நல்ல அழகிய புயத்தில்
அணைத்தவனே.

செரு = போரில்.

தெறுத்து = பாய்ந்து.

எதிர்த்த = எதிர்த்து வந்த.

முப்புரத்து அரக்கரை = மூன்று புரங்களில் இருந்த வலிய
அரக்கர்களை.

சிரித்து எரித்த = சிரித்து எரித்துச் சாம்பலாக்கிய.

நித்தர் = அழிவிலாப் பெருமானாகிய சிவ பெருமானுடைய.

பொன் = அழகிய.

குமரேசா = குமரேசனே.

சிறப்பு உற = சிறப்பு அடையும்படி.

பிரித்து = தனி நின்று.

அறம் திறத்த = அற நெறி கூறும்.
தமிழ்க்கு = தமிழ் எல்லையில்.
உயர் திசை = வட திசையிலிருக்கும்.
சிறப்பு உடை = சிறப்பைப் பெற்றுள்ள.
திருத்தணிப் பெருமானே = திருத்தணியில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே.

சுருக்க உரை

பல்லோடு கூடிய தலையையும், ஒளி வீசும் கைகளையும், தாங்குகின்ற
அந்தக் கால்களையும், கொண்ட பொய்யான குடமாகிய உடல், பழிக்கும்,
பாவத்துக்கும் இடமாகும். இவ்வுடல் மாயையான ஒரு தோல் பையாகும்.
முக்குற்றங்களாலும், ஐம்புலன்களாலும் கட்டப்பட்ட, நோய்களைத் தாங்கும்
இந்தப் பிறப்பை ஒழிக்கும் கருத்தை எனக்குத் தந்தருள்வாயாக.

உன்னைப் புகழும் அடியார்களுள், வஞ்சனை உள்ளவர்களைத் தள்ளி, மெய்
அடியார்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் வீரனே. தினைப் புனத்தைக் காத்த
வள்ளியை புயங்களில் அணைந்தவனே. போரில் எதிர்த்த முப்புரத்து
அரக்கர்களைச் சிரித்து எரித்த சிவ பெருமானின் குமரனே. சிறப்பும்படி
அற நெறி கூறும் தமிழின் வட எல்லையில் உள்ள திருத்தணியில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே. பிறப்பை அழிக்கும் கருத்தை எனக்கு அளித்து
அருள வேண்டுகிறேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. முக்குற்றங்கள் (மலங்கள்) ஆவன --காமம், வெகுளி, மயக்கம்.
ஐம்புலன்கள் ---சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்.

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் நிலையாமை ஐம்புலன் முக்குற்றங்கள் அடியார் பிறப்பு
வள்ளி அசுரர் சிவன் அறம் தமிழ் தணிகை அருள்

140

திருத்தணிகை

தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த
தத்த தத்த தத்த தத்த தனதான

பொற்ப தத்தி னைத்து தித்து நற்ப தத்தி லுற்றா பத்தர்
பொற்பு ரைத்து நெக்கு ருக்க அறியாதே
புத்த கப்பி தற்றை விட்டு வித்த கத்து நைத்து திக்க
புத்தி யிற்க லக்க மற்று நினையாதே
முற்ப டத்த லத்து தித்து பிற்ப டைத்த கிர்தய முற்றி
முற்க டைந்த வித்து நித்த முழல்வேனை
முட்ட விக்க டைப்பி றப்பி னுட்கி டப்ப தைத்த விர்த்து
முத்தி சற்றெ னக்க ளிப்ப தொருநாளே
வெற்ப ளித்த தற்ப ரைக்கி டப்பு றத்தை யுற்றா ளித்த
வித்தா கத்தர் பெற்ற கொற்றை மயில்வீரா
வித்தை தத்வ முத்த மிழ்ச்சொ லத்த சத்தம் வித்த ரிக்கு
மெய்த்தி ருந்த ணிப்பொ ருப்பி லுறைவோனே
கற்ப கம்பு னக்கு றத்தி கச்ச டர்த்த சித்ர முற்ற
கற்பு ரத்தி ருத்த னத்த லனைவேனோ?
கைத்த அரக்கர் கொத்து கச்சி னத்து வஜ்ர னுக்க மைந்த
கைத்தொ ழுத்த றிந்து விட்ட பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பொன் பதத்தினை துதித்து நல் பதத்தில் உற்ற பத்தர்
பொற்பு உரைத்து நெக் குருக்க அறியாதே

புத்தக பிதற்றை விட்டு வித்து அகத்து உனை துதிக்க
புத்தியில் கலக்கம் அற்று நினையாதே

முற்பட தலத்து உதித்து பின் படைத்த அகிர்த்தியம் முற்றி
முன் கடை தவித்து நித்தம் உழல்வேனை

முட்ட இ கடை பிறப்பினுள் கிடப்பதை தவிர்த்து
முத்தி சற்று எனக்கு அளிப்பது ஒரு நாளே

வெற்பு அளித்த தற் பரைக்கு இட புறத்தை உற்று அளித்த
வித்தக அத்தர் பெற்ற கொற்ற மயில் வீரா

வித்தை தத்வம் முத்தமிழ் சொல் அத்தம் சத்தம் வித்தரிக்கும்
மெய் திருத்தணி பொருப்பில் உறைவோனே

கற்பக புன குறத்தி கச்சு அடர்த்த சித்ரம் உற்ற
கற்புர திரு தனத்தில் அணைவோனே

கைத்து அரக்கர் கொத்து உக சினத்து வஜ்ரனுக்கு அமைத்த
கைத்து ஒழித்து அறித்து விட்ட பெருமானே.

பத உரை

பொன் = அழகிய. பதத்தினை = பாதங்களை. துதித்து =
வணங்கி. நல் பதத்தில் உற்ற = மேலான பதவியை அடைந்த.
பத்தர் = அடியார்களுடைய. பொற்பு = அழகை. உரைத்து =
எடுத்து உரைத்து. நெக்கு உரு(க்)க = உள்ளம் நெகிழ்ந்து உருக.
அறியாதே = அறியாமலும்.

புத்தகப் பிதற்றை விட்டு = நூல்களைக் கற்றுப் பிதற்றலை
விட்டு. வித்தகத்து = ஞானத்தால். துதிக்க = உன்னைத்
துதித்திட. புத்தியில் = அறிவில். கலக்கம் அற்று = கலக்கம்
இல்லாத வகையில். நினையாதே = உன்னை நினையாமலும்.

முற்பட = முற்பட்டு. தலத்து உதித்து = பூமியில் தோன்றி. பின்
= பின்னர். படைத்த அகிருத்தியம் = (நான்) செய்யும்
அக்கிரமமான செயல்கள். முற்றி = நிரம்பி. முன் கடைத்

தவித்து = முன்னும் பின்னும் நின்று தவித்து. நித்தம்
உழல்வேனோ = தினந்தோறும் அலைகின்ற என்னை.

முட்ட = அடியோடு. இக்கடைப் பிறப்பினும் = இந்த இழிவான
பிறப்பினுள். உட்கி = விழுந்து. கிடப்பதை = கிடப்பதினின்றும்.
நீக்கி = நீக்கி. முத்தி = மோட்ச இன்பத்தை. சற்று எனக்கு
அளிப்பது = சற்று நீ எனக்குக் கொடுத்து அருளுவதும். ஒரு
நாளே = ஒரு நாள் ஆகுமோ?

வெற்பு அளித்த = (இமய) மலை அரசன் போற்றி வளர்த்த.
தற்பரைக்கு = உமா தேவிக்கு. இடப் புறத்தை உற்று அளித்த =
இடது பாகத்தை அன்பு பொருந்தி அளித்த. வித்தக அத்தர் =
ஞான முதல்வராகிய சிவ பெருமான். பெற்ற = பெற்றருளிய.
கொற்ற மயில் வீரா = வெற்றி மயில் வீரனே.

வித்தை = கல்வி. தத்வம் = உண்மை (இவைகளைக் கொண்ட).
முத்தமிழ்ச் = மூன்று வகைகளைக் கொண்ட தமிழ் மொழியின்.
சொல் = சொல்லும். அத்தம் சத்தம் = பொருள் ஓசையும்.
வித்தரிக்கும் = நீடித்திருக்கும். மெய்த் திருத்தணிப் பொருப்பில்
= மெய்ம்மை விளங்கும் திருத்தணி மலையில். உறைவோனே =
வீற்றிருப்பவனே.

கற்பகப் புனக் குறத்தி = தென்னை மரங்கள் உள்ள (வள்ளி
மலைக்) கொல்லையில் வாழ்ந்த குறப் பெண் வள்ளியின். கச்சு
அடர்ந்த = கச்சு நெருங்கும். சித்ரம் உற்ற = அழகுள்ள. கற்புரத்
திருந்த = பச்சைக் கற்பூரம் அணிந்துள்ள. தனத்தில்
அணைவோனே = கொங்கையில் அணைபவனே.

கைத்து = வெறுத்து. அரக்கர் = அசுரர்கள். கொத்து உகச் சினந்து
= கூட்டம் சிதறுண்டு அழியக் கோபித்து. வஜ்ரனுக்கு =
வச்சிராயுதத்தை உடைய இந்திரனுக்கு. அமைந்த = அவர்கள்
இட்ட. கைத்து = கை விலங்குகளை. ஒழித்து அறிந்து விட்ட
பெருமானே = முறித்தெறிந்த பெருமானே.

சுருக்க உரை

உனது அழகிய பாதங்களைத் தொழுது மேலான பதவியை அடைந்த
பக்தர்களுடைய அழகை எடுத்துரைத்து என் உள்ளம் நெகிழாமலும்,
நூல்களைக் கற்று பிதற்றாமலும், உன்னைத் துதித்து மனதில் கலக்கம்
ஒன்றும் இல்லாமலும், பூமியில் பிறந்து, கொடிய செயல்களைச் செய்து,
முன்னும் பின்னும் தவித்து அலைகின்ற என்னை, இந்த இழிவான
பிறப்பில் கிடப்பதைத் தவிர்த்து, வீட்டின்பத்தைச் சற்று நீ எனக்கு
அருளுவது எந்த நாளோ?

உமா தேவிக்கு இடது புறத்தை அளித்த ஞான முதல்வரான சிவபெருமான்
பெற்ற மயில் வீரனே. கல்வி, உண்மை அகியவைகளைக் கொண்ட
முத்தமிழின் சொல்லும் பொருளும் பெருகி நிற்கும் திருத்தணிகை
மலையில் வீற்றிருப்பவனே. தென்னை மரங்கள் நிறைந்த வள்ளி மலைக்
கொல்லையில் வளர்ந்த வள்ளியின் அழகிய கச்சு அணிந்த
கொங்கைகளை அணைப்பவனே. பகைவர்களாகிய அசுரர்களை முற்றும்
அழித்து, இந்திரன் கை விலங்குகளையும் முறித்து அறிந்த பெருமானே.
எனக்கு முத்தியை அளிப்பதும் ஒரு நாள் கிடைக்குமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. புத்தகப் பிதற்றை விட்டு...

(கருங் கடலூடும் கதற்றும் அநேகம்

கலைக் கடலூடும் சுழலாதே)...திருப்புகழ் (பெருக்கவுபாய).

ஆ. தற்பரைக்கு இடப் புறத்தை உற்று அளித்த....

பிருங்கி முனிவர் சிவபெருமானை மட்டும் வலம் வந்து தேவியை வலம் வராமல்
செல்ல, முனிவர் ஒரு வண்டு உருவம் கொண்டு, இருவர் மத்தியில் நுழைந்து சென்றார்.

தேவி முனிவர் செய்கைக்குக் காரணம் கேட்க, சிவன் இட்ட சித்தி பெற விரும்புவோர் உன்னையும், முத்தி பெற விரும்புவோர் என்னையும் வழிபடுவர் என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட பார்வதி கேதாரம் என்னும் தலத்தில் தவம் புரிந்து, சிவபெருமானுடைய இடது பாகத்தையே தனக்கு இடமாகப் பெற்றார். இதனால் சிவன் அர்த்தநாரீசர் ஆயினார்.

(தன்னை நீக்கியே சூழ்வுறுந் தவமுடைப் பிருங்கி
உன்னி நாடிய மறைகளின் முடிவினை உணரா
என்னை யாளுடை யானிடஞ் சேர்வனென் நிமயக்
கன்னி பூசனை செய்தகே தாரமுன் கண்டான்)...கந்த புராணம் 1.23.3.

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி நூல் பக்தி பிறவி முத்தி அருள் திருவடி உமை சிவன் மயில் முத்தமிழ்
தணிகை வள்ளி அசுரர் தேவர் இந்திரன்

141

திருத்தணிகை

தத்தத் தனத்தன தத்தத் தனத்தன
தத்தத் தனத்த தனதான

முத்துத் தெறிக்கவள ரிக்குச் சிலைக்கைமதன்
முட்டத் தொடுத்த மலராலே
முத்தத் திருச்சலதி முற்றத் துதித்தியென
முற்பட் டெறிக்கு நிலவாலே
எத்தத் தையர்க்குமித மிக்குப் பெருக்கமணி
இப்பொற் கொடிச்சி தளராதே
எத்திக் குமுற்றபுகழ் வெற்றித் திருத்தணியில்
இற்றைத் தினத்தில் வரவேணும்
மெத்தச் சினத்துவட திக்குக் குலச்சிகர
வெற்பைத் தொளைத்த கதிர்வேலா
மெச்சிக் குறத்திதன மிச்சித் தணைத்துருகி
மிக்குப் பணைத்த மணிமார்பா
மத்தப் ரமத்தரணி மத்தச் சடைப்பரமர்
சித்தத் தில்வைத்த கழலோனே
வட்டத் திரைக்கடலில் மட்டித் தெதிர்த்தவரை
வெட்டித் துணித்த பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

முத்து தெறிக்க வளர் இக்கு சிலை கை மதன்
முட்ட தொடுத்த மலராலே

முத்த திரு சலதி முற்ற உதி தீ என
முற்பட்டு எறிக்கு(ம்) நிலவாலே

எ தத்தையார்க்கும் மிதம் மிக்கு பெருக்க மணி
இ பொன் கொடிச்சி தளராதே

எ திக்கும் உற்ற புகழ் வெற்றி திருத்தணியில்
இற்றை தினத்தில் வர வேணும்

மெத்த சினத்து வட திக்கு குல சிகர
வெற்பை தொளைத்த கதிர் வேலா

மெச்சி குறத்தி தனம் இச்சித்து அணைத்து உருகி
மிக்கு பணைத்த மணி மார்பா

மத்த ப்ரமத்தர் அணி மத்த சடை பரமர்
சித்தத்தில் வைத்த கழலோனே

வட்ட திரை கடலில் மட்டித்து எதிர்த்தவரை
வெட்டி துணிந்த பெருமானே.

பத உரை

முத்து தெறிக்க = (தனக்குள் இருக்கும்) முத்து வெளியே
தெறித்து விழும்படியாக. வளர் = முற்றி வளர்ந்துள்ள. இக்கு =
கரும்பை. சிலைக் கை = வில்லாகக் கையில் ஏந்திய. மதன் =
மன்மதன். முட்ட = அடியோடு. தொடுத்த = செலுத்திய.
மலராலே = மலர் அம்புகளாலும்.

முத்த = முத்துக்களைத் தன் அகத்தே கொண்ட. திரு = அழகிய.
சலதி = கடல். முற்ற உதி = பரப்பிலே உதிக்கின்ற. தீ என =
நெருப்பைப் போல. முற்பட்டு எறிக்கு(ம்) = எதிர்ப்பட்டு வீசும்
நில ஒளியாலும்.

எத் தத்தையார்க்கும் = எந்த கிளி போன்ற பெண்களுக்கும். மிதம்
மிக்குப் பெருக்கமணி = அலர் மொழி பேசுவதால் வரும் இன்பம்
பெருகிப் பொருந்துவதைக் கண்டும். இப் பொன் கொடிச்சி =
இந்தப் பொற் கொடி போன்ற பெண். தளராதே = தளர்ச்சியுறாத
வண்ணம்.

எத் திக்கும் உற்ற = எந்தத் திக்கில் உள்ளவர்களும். புகழ் =
புகழ்கின்ற. திருத்தணியில் = தணிகையில். இற்றைத் தினத்தில்
= இன்றே. வர வேணும் = வந்தருள வேண்டும்.

மெத்த = மிகுதியாக. சினத்து = கோபித்து. வட திக்கு = வட
திசையில் இருந்த. குலச் சிகர வெற்பை = சிறந்த சிகரங்களைக்
கொண்ட (கிரவுஞ்ச) மலையை. தொளைத்த = தொளை செய்த.
கதிர் வேலா = ஒளி வீசும் வேலனே.

மெச்சி = புகழ்ந்து. குறத்தி = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின்.
தனம் = கொங்கைகளை. இச்சித்து = விரும்பி. அணைத்து =
அணைத்து. உருகி = மனம் உருகி. மிக்கு = மிகவும். பணைத்த
= பெருமையை அடைந்த. மணி மார்பா = அழகிய மார்பனே.

மத்த ப்ரமத்தர் = வெறி மிகுத்த பித்தரான (பரமர்). மத்த =
ஊமத்தம் பூ அணிந்த. சடைப் பரமர் = சடையை உடைய
மேலானவர் ஆகிய சிவபெருமான். சித்தத்தில் வைத்த = தமது

உள்ளத்தில் வைத்துப் போற்றிய. கழலோனே = திருவடிகளை உடையவனே.

வட்டத் திரைக் கடலில் = வட்டவடிவுள்ள அலை வீசும் கடலில். மட்டி = (அசுரர்களை) முறித்து அழித்து. துணித்த பெருமானே = வெட்டித் துண்டாக்கிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

கரும்பை வில்லாகக் கொண்ட மன்மதன் செலுத்தும் மலர் அம்புகளாலும், கடலில் உதிக்கும் தீ போன்று எதிர்ப்பட்டு வீசும் நிலவொளியாலும், பெண்களின் பேசும் வசை மொழிகளாலும், இந்த கொடி போன்ற பெண்தளர்ச்சி உறாமல், எல்லா திக்குகளில் உள்ளோரும் புகழும் திருத்தணியில் இன்றே வந்து அருள வேண்டும்.

குறப் பெண் வள்ளியின் கொங்கைகளின் மேல் மோகம் கொண்டு, அவளை அணைத்த பெருமையை உடைய அழகிய மார்பனே. பெரிய பித்தரும், ஊமத்தம் பூவைச் சடையில் அணிபவரும் ஆகிய பரமர் தம் உள்ளத்தில் வைத்துப் போற்றிய திருவடிகளை உடையவனே. அலை கடலில் அசுரர்களை வெட்டித் துண்டாக்கிய பெருமானே. இந்தப் பெண்ணின் காம வேட்கை அடங்கத் திருத்தணிகையில் நீ வந்து அருள வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. முத்தத் திருச் சலதி முற்ற....

முத்துப் பிறக்கும் இடங்கள் எட்டு என்றும் இருபது என்றும் கூறுவர். இவற்றுள் சிறந்தது கடலாகும்.

(நித்தலவாரி முத்து நகைக் கொடி)....திருப்புகழ் (ஓலையிட்ட).

ஆ. மெச்சிக் குறத்தி தனம் இச்சித்து....

வள்ளியை அணைத்தல் தன் கடமை என அணிந்து மகிழ்ந்தார்.

(குறமாதூன் மால் கடனாம் எனவே அணைமார்பா)...திருப்புகழ் 462 (சிவமாதூனே).

இ. மத்த ப்ரமத்தர் அணி....

(பித்தா பிறை சூட)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.89.3.

(பித்தா பிறை சூட பெருமானே அருளாளா)...சுந்தரர் தேவாரத் திருமுறை 7.1.1.

தலைப்புச் சொற்கள்

மதன் காமம் ஊட்டுபவை அகப்பொருள் தணிகை கண்டம் வேல் வள்ளி சிவன்
அசுரர் திருவடி

142

திருத்தணிகை

தத்தனாத் தனன தத்தனாத் தனன
தத்தனாத் தனன தனதான

வட்டவாட் டனம னைச்சிபாற் குதலை
மக்கள்தாய்க் கிழவி பதிநாடு
வைத்ததோட் டமனை யத்தமீட் டுபொருள்
மற்றகூட் டமறி வயலாக
முட்டவோட் டிமிக வெட்டுமோட் டெருமை
முட்டர்பூட் டியெனை யழையாமுன்
முத்திவீட் டணுக முத்தராக் கசுரு
திக்குராக் கொளிரு கழல்தாராய்
பட்டநாற் பெரும ரூப்பினாற் கரஇ
பத்தின்வாட் பிடியின் மணவாளா
பச்சைவேய்ப் பணவை கொச்சைவேட் டுவர்ப
திச்சிதோட் புணர்த மயில்வேளே
எட்டுநாற் கரவொ ருத்தல்மால் திகிரி
யெட்டுமாக் குலைய எறிவேலா
எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ
டெத்தினார்க் கெளிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வட்ட வாள் தன மனைச்சி பால் குதலை
மக்கள் தாய் கிழவி பதி நாடு

வைத்த தோட்டம் மனை அத்தம் ஈட்டு பொருள்
மற்ற கூட்டம் அறிவு அயலாக

முட்ட ஓட்டி மிக எட்டும் மோட்டு எருமை
முட்டர் பூட்டி எனை அழையா முன்

முத்தி வீடு அணுக முத்தர் ஆக்க சுருதி(க்குள்)
குராக்குள் ஒளிர் இரு கழல் தாராய்

பட்ட(ம்) நால் பெரும் மருப்பினால் கர
இபத்தின் வாள் பிடியின் மணவாளா

பச்சை வேய் பணவை கொச்சை வேட்டுவர்
பதிச்சி தோள் புணர் தணியில் வேளே

எட்டு(ம்) நால் கர ஒருத்தல் மா திகிரி
எட்டுமா குலைய எறி வேலா

எத்திடார்க்கு அரிய முத்த பா தமிழ் கொண்டு
எத்தினார்க்கு எளிய பெருமானே.

பத உரை

வட்ட வாள் தனம் = வட்ட வடிவும் ஒளியும் உள்ள
கொங்கையைக் கொண்ட. மனைச்சி = மனைவியும். பால்
குதலை மக்கள் = (அவள்) பால் பெற்ற மழலைச் சொல் பேசும்
குழந்தைகள். தாய் கிழவி = வயது முதிர்ந்த அன்னை. பதி =
(எனது) ஊர். நாடு = என் நாடு.

வைத்த தோட்டம் = எனக்கு உள்ள தோட்டம். மனை = வீடு.
அத்தம் = செல்வம். ஈட்டு பொருள் = சம்பாதித்த பொருள். மற்ற

கூட்டம் = மற்ற உறவினர் கூட்டம். அறிவு = என் அறிவு
(இவை எல்லாம்). அயலாக = என்னை விட்டு நீங்க.

முட்ட = நன்றாக. ஓட்டி = ஓட்டி. மிக எட்டும் = மிகவும் கிட்டி
வரும். மோட்டு எருமை = பெரிய எருமை மேல் (வரும்).
முட்டர் = கால தூதராகிய முட்டர்கள். என்னை பூட்டி = (பாசக்
கயிற்றால்) என்னைப் பூட்டி. அழையா முன் = என்னை
அழைப்பதற்கு முன்.

முத்தி வீட்டை அணுக = (நான்) முத்தி வீட்டை அணுகிச்
சேரவும். முத்தராக்க = ஞானியர் போல் என்னை ஆக்கவும்.
சுருதி = வேதத்தினுள்ளும். குராக்குள் = குரா மலர்களினுள்ளும்.
ஒளிர் = விளங்குகின்ற. இரு கழல் தாராய் = இரண்டு
திருவடிகளைத் தந்து அருளுக.

பட்ட(ம்) = (நெற்றிப்) பட்டமும். நால் பெரு = நான்கு பெரிய.
மருப்பினால் = தந்தங்களும். கர(ம்) = (தொங்கும்) துதிக்கையும்
உடைய. இபத்தின் = (ஐராவதம் என்னும்) யானை வளர்த்த.
வாள் = ஒளி பொருந்திய. பிடியின் = பெண் யானை போன்ற
நடையை உடைய (தேவசேனையின்). மணவாளா =
மணவாளனே.

பச்சை வேய்ப் பணவை = பச்சை மூங்கிலால் ஆகிய பரண் மீது
இருந்த. கொச்சை = இழி குலத்தவளான. வேட்டுவர் =
வேடர்களுடைய. பதிச்சி = ஊரிலிருந்த (வள்ளியின்). தோள்
புணர் = தோளை அணைந்த. தணியில் வேளே = தணிகை
வேளே.

எட்டு(ம்) நால் கர = தொங்கும் துதிக்கையை உடைய. ஒருத்தல் = யானைகளும். மாத்திகிரி எட்டும் = பெரிய எட்டு மலைகளும். மாக்குலைய = நடுங்கும்படி. எறி வேலா = செலுத்திய வேலனே.

எத்திடார்க்கு அரிய = (உன்னைப்) போற்றித் துதிக்காத வர்களுக்கு அரிதான. முத்த = முத்தனே (பாசங்களை நீக்கியவனே). பாத் தமிழ் கொண்டு = தமிழ்ப் பாக்களால். எத்தினார்க்கு = போற்றுபவர்களுக்கு. எளிய பெருமானே = எளிதான பெருமானே.

சுருக்க உரை

வட்டமான கொங்கையை உடைய மனைவி, அவள் பால் பெற்ற மழலை பேசும் குழந்தைகள், வயதான தாய், எனது ஊர், நாடு, வீடு, செல்வம், பொருள், சுற்றம், அறிவு இவை யாவும் அயலாக என்னை விட்டு நீங்க, யம தூதுவர் எருமையின் மேல் வந்து என்னைப் பாசக் கயிற்றால் அழைப்பதற்கு முன், என்னை ஞானியர் போலாக்கி, வேதங்களிலும், குராமலர்களின் உள்ளும் விளங்கும் உன் கழலணிந்த திருவடிகளைத் தந்து அருள வேண்டும்.

நெற்றிப் பட்டமும், பெரிய தந்தங்களும், துதிக்கையும் உடைய ஐராவதம் யானை வளர்த்த தேவசேனையின் மணவாளனே. மூங்கில் பரண் மீது இருந்த வேடர்கள் பெண்ணாகிய வள்ளியின் தோளை அணைப்பவனே. உலகைக் காக்கும் எட்டு மலைகளும், எட்டு யானைகளும் நடுங்கும்படி வேலைச் செலுத்தியவனே. உன்னைப் போற்றித் துதிக்காதவர்களுக்கு அரிதானவனே. உன்னைத் துதிப்பவர்களுக்கு எளிய பெருமானே. உடல் நிலையாமையை உணர்ந்து உன்னைப் போற்றுவேனாக. உன் திருவடிகளைத் தந்தருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அறிவு அயலாக....

(புலனைந்தும் பொறி கலங்கி நெறி மயங்கி
அறிவு அழிந்திட்டு)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.130.1.
(ஒக்க அடைக்கும்போதுணர மாட்டேன்)...திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 6.99.1.

ஆ. நாற்பெரு மருப்பினால்....
இந்திரனுடைய யானையாகிய ஐராவதத்துக்கு நான்கு தந்தங்கள் உண்டு.

இ. பணவை = பரண். ஒருத்தல் = யானை.

ஈ. எத்திடார்க்க கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ டெத்தி....இந்த அடியை 'தொக்கறா' என்று
தொடங்கும் திருப்புகழ்ப் பாடலிலும் காணலாம்.

தலைப்புச் சொற்கள்

இறப்பு யமன் முத்தி ஞானம் நிலையாமை திருவடி வேதம் தேவசேனை வள்ளி
வேல் தொழுதல் தணிகை தமிழ்

143

திருத்தணிகை

தனத்தன தனதான தனத்தன தனதான
தனத்தன தனதான தனதான

வரிக்கலையி னிகரான விழிக்கடையி லிளைஞோரை
மயக்கிவிடு மடவார்கள் மயலாலே
மதிக்குளறி யுளகாச மவர்க்குதவி மிடியாகி
வயிற்றொலெரி மிகமுள அதனாலே
ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தாரொடு பகையாகி
ஒருத்தர்தமை மிகநாடி யவரோடே
உணக்கையிடு படுபாவி எனக்குனது கழல்பாட
உயர்ச்சிபெறு குணசீல மருள்வாயே
விரித்தருண கிரிநாத னுரைத்ததமி ஷெனுமாலை
மிகுத்தபல முடனோத மகிழ்வோனே
வெடித்தமணர் கழுவேற ஒருத்திகண வனுமீள
விளைத்ததொரு தமிழ்பாடு புலவோனே
செருக்கியிடு பொருதூர் குலத்தையடி யறமோது

திருக்கையினில் வடிவேலை யுடையோனே
திருக்குலவு மொருநீல மலர்ச்சுனையி லழகான
திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வரி கலையின் நிகரான விழி கடையில் இளைஞோரை
மயக்கிவிடும் மடவார்கள் மயலாலே

மதி குளறி உள்ள காசும் அவர்க்கு உதவி மிடியாகி
வயிற்றில் எரி மிக மூள அதனாலே

ஒருத்தருடன் உறவாகி ஒருத்தரோடு பகையாகி
ஒருத்தர் தமை மிக நாடி அவரோடே

உணக்கை இடு படு பாவி எனக்கு உனது கழல் பாட
உயர்ச்சி பெறு குண சீலம் அருள்வாயே

விரித்து அருணகிரி நாதன் உரைத்த தமிழ் எனும் மாலை
மிகுத்த பலமுடன் ஓத மகிழ்வோனே

வெடித்து அமணர் கழு ஏற ஒருத்தி கணவனும் மீள
விளைத்தது ஒரு தமிழ் பாடு புலவோனே

செருக்கி இடு பொரு தூரர் குலத்தை அடி அற மோது
திரு கையினில் வடி வேலை உடையோனே

திரு உலவும் ஒரு நீல மலர் சுனையில் அழகான
திருத்தணிகை மலை மேவு பெருமானே.

பத உரை

வரி = உயர்ச்சி கொண்டுள்ள. கலையின் நிகரான = மானுக்கு
ஒப்பான. விழிக் கடையில் = கடைக் கண்ணால். இளைஞோரை

= இளைஞர்களை. மயக்கியிடும் = மயக்கும். மடவார்கள் = பொது மகளிர். மயலாலே = மோகத்தால்.

மதிக் குளறி = அறிவு குழப்பம் அடைந்து. உள்ள காகம் = தம்மிடமிருந்த பொருளையும். அவர்க்கு உதவி = அவர்களிடம் கொடுத்து விட்டு. மிடியாகி = வறுமை அடைந்து.

ஒருத்தருடன் உறவாகி = ஒருத்தருடன் நட்பு பூண்டும். ஒருத்தரோடு பகையாகி = ஒருத்தருடன் பகைமை பூண்டும். வயிற்றில் எரி மிக மூள = வயிற்றெரிச்சல் மிகவும் மூண்டு எழ. அதனாலே = அது காரணத்தால்.

உணக் கை இடு = உண்ணுவதற்கும் வேண்டிக் கையை நீட்டுகின்ற. பாவி எனக்கு = பாவியாகிய எனக்கு. உனது கழல் பாட = உன் திருவடிகளைப் பாடும்படியான. உயர்ச்சி பெறு = சிறந்த. குண சீலம் அருள்வாயே = குணத் தூய்மையைத் தந்து அருளுக.

விரித்த = விரிவாக. அருணகிரிநாதன் உரைத்த = அருணகிரி நாதன் பாடியுள்ள. தமிழ் எனும் மாலை = திருப்புகழ் என்னும் தமிழ் மாலையை. மிகுத்த பலமுடன் = மிகுத்த பலமுடன். ஓத மகிழ்வோனே = ஓத மகிழ்பவனே.

வெடித்த = (பொறாமையினாலும், அவமானத்தாலும்) துடித்த. அமணர் = சமணர்கள். கழு ஏற = கழுவில் ஏறவும். ஒருத்தி கணவனும் = ஒப்பற்ற மங்கயர்க்கரசியின் கணவன் (கூன் பாண்டியன் என்னும் நெடுமாறன்). மீள்ள = (திருநீறிடும் வழிக்கு) மீண்டும் வரவும். விளைத்தது ஒரு = வழி செய்த

ஒப்பற்ற. தமிழ் பாடு புலவோனே = (தேவாரத் தமிழ்ப் பாடல்களைச் (சம்பந்தராக வந்து) பாடிய புலவனே.

செருக்கி இடு = ஆணவத்துடன். பொரு தூரர் = சண்டை செய்த அசுரர்களின். குலத்தை = குலத்தை. அடி அற = அடியோடு அற்றுப் போக. மோதும் = மோதித் தாக்கிய. திருக்கையினில் = அழகிய கையில். வடிவேலை = கூரிய வேலாயுதத்தை. உடையோனே = உடையவனே.

திருக்குலவும் = அழகு விளங்கும். ஒரு = ஒப்பற்ற. நீல மலர்ச் சுனையில் = நீலோற்பல மலர்ச் சுனையைக் கொண்ட. அழகான = அழகு விளங்கும். திருத்தணிகை மலை மேவு பெருமானே = தணிகை மலை மேல் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

மானைப் போன்ற கண்களின் கடையால் இளைஞர்களை மயக்கும் விலை மாதர் மீதுள்ள மோகத்தால், அறிவு குழப்பம் அடைந்து, கைப் பொருளை அம்மாதர்களிடம் கொடுத்து, வறுமையில் வாடி, ஒருவரிடம் நட்பும், ஒருவரிடம் பகைமையும் பூண்டு, ஊடாடி, உண்ணுவதற்கும் பிறரிடம் கையை நீட்டும் பாவியாகிய எனக்கு, உனது திருவடிகளைப் பாடும்படியான சிறந்த குணத் தூய்மையைத் தந்து அருளுக.

அருணகிரி நாதர் என்னும் புலவன் பாடிய திருப்புகழ் மாலையைப் பலமுடன் ஓத மகிழ்பவனே. அவமானத்தால் உயிர் துடித்து அமணர் கழு ஏறவும், மங்கயர்க்கரசியின் கணவனான கூன் பாண்டியன் மீண்டும் சைவ சமயத்துக்கு வரவும், ஒப்பற்ற தேவாரப் பாக்களைத் தமிழில் பாடிய சம்பந்தராகிய புலவனே. ஆணவத்துடன் போருக்கு வந்த அசுரர்கள் குலத்தை அடியோடு அழியும்படி செய்த வேலைக் கையில் ஏந்தியவனே. அழகு விளங்கும் தணிகை மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

காமுகனாகிய எனக்கு உன் திருவடிகளைப் பாட குண சீலம் தந்து அருள வேண்டுகின்றேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஒருத்தி கணவனும் மீள.....புலவோனே....

பாண்டியனுக்கு உற்ற சுரத்தின் வெப்பத்தால் அவன் அருகில் இருந்த சமணர்களின் மயிற்பீலி, குண்டிகை நீர், அசோகந்தளிர் யாவும் வெந்து போயின என்பர்.

(பீலி வெந்துய ராவி வெந்தவ

சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை

பீதி கோண்டிட வாது கொண்டரு ளெழுதேடு)...திருப்புகழ் 88 (மூலமந்திர)

(திருதிகென மண்டவிட்ட தீயொரு

செழியனுடல் சென்று பற்றி வாருகர்

திகையினமண் வந்து விட்ட போதினு மமையாது)...திருப்புகழ் (நிகனமெனி).

ஆ. இப்பாடல் அருணகிரி நாதருடைய திருவாக்கால் என்பது பற்றிய ஐயம் உள்ளது (வ.சு.செங்கல்வராயன், பாடல் 310).

இ. உணக் கை இடு = உண்ண வேண்டிக் கையை நீட்டுகின்ற.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (அங்கம், மயல்) வறுமை திருவடி அருணகிரி தமிழ் சமணர் சம்பந்தர் புலவன் தூரர் வேல் தணிகை

144

திருத்தணிகை

தனத்தன தானந் தனத்தன தானந்

தனத்தன தானந் தனதான

வினைக்கின மாகுந் தனத்தினர் வேளம்

பினுக்கெதி ராகும் விழிமாதர்

மிகப்பல மானந் தனிற்புகு தாவெஞ்

சமத்திடை போய்வெந் துயர்மூழ்கிக்

கனத்தவி சாரம் பிறப்படி தோயுங்

கருக்குழி தோறுங் கவிழாதே

கலைப்புல வோர்பண் படைத்திட வோதுங்

கழற்புக ழோதுங் கலைதாராய்
புனத்திடை போய்வெஞ் சிலைக்குற வோர்வஞ்
சியைப்புணர் வாகம் புயவேளே
பொருப்பிரு கூறும் படக்கடல் தானும்
பொருக்கெழ வானும் புகைமீள்ச்
சினத்தோடு தூரன் கனத்திணி மார்பந்
திறக்கம ராடுந் திறல்வேலா
திருப்புகழ் ழோதுங் கருத்தினர் சேருந்
திருத்தணி மேவும் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வினைக்கு இனமாகும் தனத்தினர் வேள் அம்பினுக்கு
எதிர் ஆகும் விழி மாதர்

மிக பல மானம் தனில் புகுதா வெம்
சமத்திடை போய் வெம் துயர் மூழ்கி
கனத்த விசாரம் பிறப்பு அடி தோயும்
கரு குழி தோறும் கவிழாதே

கலை புலவோர் பண் படைத்திட ஓதும்
கழல் புகழ் ஓதும் கலை தாராய்

புனத்து இடை போய் வெம் சிலை குறவோர் வஞ்சியை
புணர் வாகம் புய வேளே

பொருப்பு இரு கூறும் பட கடல் தானும்
பொருக்க எழ வானும் புகை மூள

சினத்தோடு தூரன் கனத்த தி(ண்)ணிய மார்பம்
திறக்க அமர் ஆடும் திறல் வேலா

திருப்புகழ் ஓதும் கருத்தினர் சேரும்
திருத்தணி மேவும் பெருமானே.

பத உரை

வினைக்கு இனமாகும் = வினையைப் பெருக்குவதற்குக் காரணமான. தனத்தினர் = கொங்கையை உடையவர்கள். வேள் = மன்மதனுடைய. அம்பினுக்கு எதிர் ஆகும் = அம்புக்கு ஒப்பாகும். விழி மாதர் = கண்களை உடைய விலை மாதர்கள் (மீது வைத்த ஆசையால்).

மிகப் பல = மிகப் பலவான. மானம் தனில் புகுதா = அவமானச் செயல்களில் நுழைந்து. வெம் சமத்திடை = விரும்பிய (கலவிப்) போர்களில். போய் = ஈடுபட்டு. வெம் துயர் மூழ்கி = கொடிய துன்பங்களில் முழுகி அநுபவித்து.

கனத்த விசாரம் = தாங்குதற்கு அரிய கவலை அடைந்து. பிறப்பு அடி தோயும் = பிறவிக்கு அடி கோலும். கருக் குழி தோறும் = கருக்குக்குள் தோறும். கவிழாதே = நான் கவிழாமல்.

கலைப் புலவோர்கள் = கலை வல்ல புலவர்கள். பண் படைத்திட = சீராக. ஓதும் = ஓதியுள்ள. கழல் புகழ் = (உனது) திருவடிகளின் புகழை ஓதும்படியான. கலை தாராய் = கலை ஞானத்தைத் தந்தருளுக.

புனத்து இடை போய் = (தினைப்) புனத்துக்குப் போய். வெம் = கொடிய. சிலைக் குறவோர் = வில்லேந்திய குறவர்களின். கொடி = கொடி போன்ற வள்ளியை. புணர் = சேர்ந்த. வாகம் புய வேளே = அழகிய புயங்களை உடையவனே.

பொருப்பு = (கிரவுஞ்ச) மலை. இரு கூறும் பட = இரண்டு கூறாகும்படியும். கடல் தானும் = கடலும். பொருக்கி எழ =

வற்றி போகவும். வானும் = வானமும். புகை மூள = புகை கொள்ள.

சினத்தோடு = கோபத்துடன். தூரன் = தூரனுடைய. கன = கனத்த. தி(ண்)ணி = திண்ணிய. மார்ப(க)ம் மார்பு. திறக்க = பிளவுபட. அமர் ஆடும் திறல் வேலா = போர் செய்த வீர வேலாயுதனே.

திருப்புகழ் ஓதும் = திருப்புகழ் ஓதும். கருத்தினர் = கருத்துள்ள அடியார்கள். சேரும் = கூடுகின்ற. திருத்தணி மேவும் பெருமானே = திருத்தணிகையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

வினைக்கு ஏதுவான செயல்களில் ஈடுபடக் காரணமாகும் கொங்கைகளை உடையவர், மன்மதனின் அம்புக்கு நிகரான கண்களை உடையவர் ஆகிய விலை மாதர்கள் மீதுள்ள ஆசையால், பல விதமான அவமானச் செயல்களில் நுழைந்து, விரும்பிய கலவிப் போர்களில் ஈடுபட்டு, கொடிய துன்பங்களை அனுபவித்து, கவலை அடைந்து, பிறப்புக்கு அடி கோலும் கருக்குழியில் நான் கவிழாமல், புலவர்கள் சீராக ஓதியுள்ள உனது திருவடியின் புகழைப் பாடும்படியான கலை ஞானத்தைத் தந்து அருளுக.

வள்ளி மலையில் உள்ள தினைப் புனத்துக்குப் போய், குறவர் மகளான வள்ளியைப் புணர்ந்த அழகிய புயங்களை உடைய வேளே. கிரவுஞ்ச கிரி இரு கூறாகவும், கடல் வற்றிப் போகவும், தூரனுடைய மார்பு பிளக்கவும், போர் செய்த வீர வேலாயுதனே. திருப்புகழ் ஓதும் கருத்துடையவர்கள் கூடும் திருத்தணிகையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. உன் கழலை ஓதும் கலைத் திறனை எனக்குத் தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அருணகிரி நாதரின் இந்த வேண்டுகோள் பொய்யாகாதபடி, ஆண்டு தோறும் டிசம்பர் 31-ஆம் தேதியில் அடியார்கள் வள்ளிமலை ஸ்வாமிகள் ஆரம்பித்து திருத்தணிகையில் கூடித் திருப்புகழை ஒதுகின்றார்கள். இதற்கு தூண்டுகோலாக அமைந்த நிகழ்ச்சி

ஒரு நாளிரவு நேரத்தில் வள்ளிமலை சுவாமிகள் திருத்தணியில் ஒரு வீட்டின் திண்ணையிலிருந்துகொண்டு பாடியபோது,

- தெருத்திண்ணை தோறும் திருப்புகழ் ஒதும் -
என்று ஓர் அடியை மாற்றிப் பாடினாராம்.

அப்போது தணிகையில் அந்தணக் கோலத்தோடு முருகன் கையில் விசிறியுடன் திண்ணையில் குத்த வைத்து உட்கார்ந்து கொண்டும் எழுந்து ஆடிக்கொண்டும் பரவசமாகக் காட்சி அளித்தாராம்.

அப்போது திருத்தணி மலையில் ஒரு பேரொளி எழுந்ததாம்.

இந்தச் சம்பவமே வள்ளிமலை சுவாமிகளுக்கு ஆண்டுதோறும் டிசம்பர் மாதம் 31-ஆம் தேதியன்று நள்ளிரவில் திருத்தணி திருப்புகழ் திருப்படி திருவிழா எடுப்பிக்கச் செய்தது. ஆங்கில புத்தாண்டு தினத்தன்று ஆங்கிலேயர்களுக்கு புத்தாண்டு வாழ்த்து கூறும் வழக்கத்தை மாற்றவே ஸ்வாமிகள் 1917-18 இந்த வழக்கத்தைத் துவக்கி வைத்தார் என்று கூறுவதும் உண்டு.

- தொகுப்பாசிரியர்கள்

தலைப்புச் சொற்கள்

வினை விலைமாதர் (அங்கம், மயல், கலவி) பிறப்பு திருவடி கலை ஞானம் வள்ளி சூரன் வேல் தணிகை திருப்புகழ் அடியார்

145

திருத்தணிகை

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்த தனதான

வெற்றிசெய வற்றகழை விற்குதைவ னைத்துமதன்
விட்டகணை பட்ட விசையாலே
வெட்டவெளி யிற்றெருவில் வட்டபணை யிற்கனல்வி
ரித்தொளிப ரப்பு மதியாலே
பற்றிவசை கற்றபல தத்தையர்த மக்குமிசை
பட்டதிகி ரிக்கு மழியாதே
பத்தியையெ னக்கருளி முத்தியைய னித்துவளர்
பச்சைமயி லுற்று வரவேணும்
நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்டமிடு முத்தமர்நி
னைக்குமன மொத்த கழல்வீரா
நெய்க்கமல மொக்குமுலை மெய்க்குறவி யிச்சையுற
நித்தமிறு கத்த ழுவுமார்பா
எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றியதி ருத்தணியில்
எப்பொழுது நிற்கு முருகோனே
எட்டசல மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசுரர்
இட்டசிறை விட்ட பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வெற்றி செய உற்ற கழை வில் குதை வளைத்து மதன்
விட்ட கணை பட்ட விசையாலே

வெட்ட வெளியில் தெருவில் வட்ட பணையில் கனல்
விரித்து ஒளி பரப்பும் மதியாலே

பற்றி வசை கற்ற பல தத்தையர் தமக்கும் இசை
பட்ட திகிரிக்கும் அழியாதே

பத்தியை எனக்கு அருளி முத்தியை அளித்து வளர்

பச்சை மயில் உற்று வர வேணும்

நெற்றி விழி பட்டு எரிய நட்டமிடும் உத்தமர்
நினைக்கும் மனம் ஒத்த கழல் வீரா

நெய் கமல மொக்கு முலை மெய் குறவி இச்சை உற
நித்தம் இறுக தழுவும் மார்பா

எற்றிய திரு சலதி சுற்றிய திருத்தணியில்
எப்பொழுது நிற்கும் முருகோனே

எட்டு அசலம் எட்ட நிலம் முட்ட முடி நெட்ட சுரர்
இட்ட நிறை விட்ட பெருமானே.

பத உரை

வெற்றி செய உற்ற = வெற்றியே தர வல்ல. கழை = கரும்பு.
வில் குதை வளைத்து = வில்லின் முனையை வளைத்து. மதன்
= மன்மதன். விட்ட = செலுத்திய. கணை பட்ட = பாணங்கள்
மேலே தைத்த. விசையாலே = வேகத்தாலும்.

வெட்ட வெளியில் = வெட்ட வெளியிடங்களிலும். தெருவில் =
தெருக்களிலும். வட்ட பணையில் = வட்டமான பறை போல்
விளங்கி. கனல் விரித்து = நெருப்பை வீசி. ஒளி பரப்பும் =
ஒளியைப் பரப்புகின்ற. மதியாலும் = சந்திரனாலும்.

பற்றி வசை = வசை மொழிகளைக் கொண்டு. கற்ற =
அவைகளையே பயின்று பேசும். பல தத்தையர் தமக்கு = பல
பெண்களின் வசைப் பேச்சாலும். இசைபட்ட திகிரிக்கு =
இசையை எழுப்பும் புல்லாங்குழலின் இசையாலும். அழியாதே =
நான் மெலிந்து அழியாமலும்.

பத்தியை எனக்கு அருளி = பத்தி நெறியை எனக்குத் தந்து
உதவி. முத்தியை அளித்து வளர் = முத்தியையும் அளித்து
உயர்ந்த. பச்சை மயில் உற்று = பச்சை நிற மயில் மீது ஏறி.
வரவேணும் = வர வேண்டுகின்றேன்.

நெற்றி விழி பட்டு எரிய = நெற்றிக் கண்ணின் தீ பட்டு
(மன்மதன்) எரிந்து போக. நடட்டம் இடும் உத்தமர் = நடனம்
செய்யும் பெரியோனாகிய சிவ பெருமான். நினைக்கும் =
(உன்னைத்) தியானிக்க. மனம் ஒத்த = அவர் மனத்தில்
பொருந்தி. கழல் வீரா = திருவடிகளை உடைய வீரனே.

நெய்க் கமல = தேன் பொருந்திய தாமரை போன்ற. மொக்கு
முலை = மொக்குப் போன்ற கொங்கையை உடைய. மெய்க்
குறவி = உண்மை நிலை தவராத குறத்தி (வள்ளி). இச்சை உற
= உன்னிடம் அன்பு கொள்ளும்படி. நித்தம் = நாள்தோறும்.
இறுகத் தழுவும் மார்பா = அவளைக் கெட்டியாய் அணைக்கும்
மார்பனே.

எற்றிய = (அலை) வீசும். திருச்சலதி = கடல். சுற்றிய =
சூழ்ந்துள்ள (பூமியில்). திருத்தணியில் = திருத் தணிகையில்.
எப்பொழுதும் நிற்கும் = என்றும் நிலையாக வீற்றிருக்கும்.
முருகோனே = முருகனே.

எட்டு அசலம் = அட்ட கிரிகள் வரையிலும். எட்ட = எட்டிப்
பரவும். நிலம் முட்ட = நிலம் முழுமையும். முடி நெட்ட =
தங்கள் முடியைத் தள்ளிச் செலுத்திய. அசுரர் இட்ட சிறை

**விட்ட பெருமானே = அசுரர்கள் இட்ட சிறையிலிருந்து
தேவர்களை நீக்கிய பெருமானே.**

சுருக்க உரை

கரும்பு வில்லை வளைத்து மன்மதன் செலுத்திய பாணங்கள் மேலே
தைத்த வேகத்தாலும், எல்லா இடங்களிலும் நெருப்பை வீசி ஒளியைப்
பரப்பும் நிலவாலும், மாதர்களின் வசை மொழிகளாலும், இசையை எழுப்பும்
புல்லாங்குழலின் இசையாலும், நான் மெலிந்து அழியாமல். பத்தி நெறியை
எனக்குத் தந்து, முத்தியையும் அளித்து உதவ, பச்சை நிற மயிலின் மேல்
ஏறி வர வேண்டுகின்றேன்.

நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதனை எரித்து, நடனம் செய்த பெரியோனாகிய
சிவ பெருமான், உன்னைத் தியானிக்க அவர் மனதில் பொருந்தி
எழுந்தருளிய திருவடிகளை உடைய வீரனே. தாமரை மொக்குப் போன்ற
கொங்கையை உடைய உண்மை நிலை தவறாத குறப் பெண் வள்ளி, நாள்
தோறும் அன்பு கொள்ளும்படி அவளை இறுகத் தழுவிய மார்பனே. கடல்
சூழ்ந்த பூமியில் திருத்தணியில் நிலையாக வீற்றிருக்கும் முருகோனே.
நிலம் முழுதும் ஆட்சி செலுத்திய அசுரர்கள் இட்ட சிறையிலிருந்து
தேவர்களை மீட்ட பெருமானே. பச்சை மயிலின் மேல் ஏறி என்னை ஆள
வரவேணும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பணை = பறை. இசைப்பட்ட திகிரி = புல்லாங்குழல். திகிரி = மூங்கில்.

ஆ. விசையாலே, மதியாலே, வசையாலே...அழியாதே....

காமம் மிகுந்தவர்களுக்கு வேதனை தருவன---மன்மதன் மலர்ப் பாணங்கள்,
நிலவொளி, பெண்களின் வசை மொழி, குழல் இசை.

(தெருவினில் நடவா மடவார்)...திருப்புகழ் 107 (தெருவினில்நட).

இ. உத்தமர் நினைக்குமன மொத்த கழல்வீரா.....

சிவபெருமான் தியானத்தில் இருந்தது முருகன் திருவடி.

(மத்தப்ர மத்தரணி மத்தச் சடைப் பரமர்

சித்தத்தில் வைத்த கழலோனே)...திருப்புகழ் 141 (முத்துத்தெ).

தலைப்புச் சொற்கள்

மன்மதன் காம வேதனை அகப்பொருள் திருவடி மயில் அசுரர் வள்ளி தணிகை
கண்ட அளவு தேவர் சிவன்